

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIV.

CHICAGO, ILL., 15. LEDNA 1912.

ČÍSLO 1.

VÁCLAV KOTEK:

STRÁŽ NÁRODA.

Otec Čech:

JSEM starý již, prál otec české vlasti,
kde mocný národ žil kdys v lásce, slasti
žil chrabrý lid tu kdysi, velký, slavný,
dnes však, o běda, pohled věku dávný:
můj národ sláb je, jeho duše zmírá
a zvolna mizí již i v sebe víra,
ku zahynutí chybný krok jen schází,
kde zachrání můj národ od té zkázy?

Čechie:

Já, otče můj, ta věrná dcera tvoje,
a učiním tak bez krve a boje:
zavrhl jsem směle zvyk ten odvěkký,
když jsem vzpomněla si staré na Řeky.
Proslavený hrdinstvím ten Řekův kmen,
v otužilém těle zřel moc, spásu jen;
a jak ti, tehdy v slavné Olympii,
tuží se dnes Čechové, tomu žijí,
stráž statných junů v pevném stojí šiku,
národ střeží mocná páž Sokolíků —
blanické to vojsko již vystoupilo,
by dílo Žižky, Husa dokončilo.

Otec Čech:

Tot' pouhý sen, jenž tobě v mysli vzrost . . .

Čechie:

Pouhý sen pravíš? Tam pohled' — skutečnost!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Kdykoli čteme, že tu aneb onde dostavěna byla pěkná, nová a prostorná česká škola, opatřená mnohými moderními zařízeními, těšíme se tomu velice a ještě více se radujeme, když v práci takové pomáhala jednota sokolská. Tak stalo se zejména v Irwing Parku, kde zbudována škola Zdrůbkova, kdežto v Clevelandě odevzdána účeli svému škola na Broadway. A jestli pak v těchto a podobných školkách našich učí se svědomitě a poctivě dějinám našeho národa a jazyku otců našich výsledky pro volné šiky naše záhy se dostaví. Nelze vyučovati poctivě a svědomitě dějinám českého národa, aby to žactvo samo záhy nevystihlo, kdo lidu našeho nej-

větším byl vždy nepřítelem, kdo tmu a zkázu uvalil na krásnou naši starou vlast. Vyučování dějin českých jest tedy prvním a základním kamenem k volnému rozumování, uvažování a posuzování, neboť i nejmenší rozumek poznenáhlu začne chápati, kdo bil otce jeho, matku jeho rodičů. A jestli ve škole také české a svobodomyšlné dbá se i těla cviku, oč tu lépe a na kolik podpory naší si zaslouží.

Minulého roku a to na sklonku téhož slavilo se v kruzích sokolských jméno Karla Jaromíra Erbeny po stu letech jeho zrození. Muž ten sebral a svým pérem vylíčil českou pohádku, shrnul české písně

lidové v jeden ladný celek. Veliký tento spisovatel měl velikou i lásku ku prostinkému a původnímu žití svého lidu, ukázal nám vše, co bylo osobitě českým, svérázným v představě, obrazu, rčení, kroji a lidovém umění vůbec. Každý z umělců, který potřeboval pro novou tvorbu svou vzory české, sáhl jednoduše ku pracem Erbenovým, jež byly mu pak školou, podnětem, příkladem a zkušebním kamenem, do které míry jde se po česku a do které míry práce ta či ona dostati má české roucho. Erbena četli naši druzí vynikající básníci jako Neruda a naši sochaři a umělci výtvarní i malíři šli za ním po stopách a vzorku na starých truhlách, talířích, džbánkách, kraslicích atd., až ku vyličení "hochu statného a utuženého v práci." Erben znal svůj lid, studoval jeho tradici a porovnával s tradicí národů jiných a vždy našel u svého lidu něco nového, dobrého a krásného. Tak vzniklo jeho stěžejní dílo "Kytice", soubor epických básní v slohu lidovém o látkách báječných a pohádkových. Čtli jste jako děti, babičky a maminky vám vyprávěly a tu s vděčností nemalou vzpomeňte i toho, kdož sebral a upravil...

Každý větší podnik, byť sebe bedlivěji promyšlený, přináší s sebou řadu neočekávaných nepříjemností, obtíží, nesnází, zklamání a nemůžné jest, při každém takovém podniku již reptati, naříkati. Jednoty náležející k N. J. S. velikou většinou hlasů rozhodly, že si obeslání VI. sletu přejí, a přáním veškerého členstva našeho jest, aby zastoupení naše bylo v každém ohledu čestné, důstojné a proto nesmíme dnes naříkati, že vyslání družstva vyžadovati bude velké oběti — nesmíme se pozastavovati nad tím, že vydání s tím spojené překročí naše původní výpočty. Kdo léká se obětí, ten měl pozvednouti hlasu svého v čas — dnes když "jest věc v proudu", úzkostlivým vypočítáváním, co to neb ono bude stát, že zde neb onde mohlo se ušetřit, bylo by nemístné, bylo by zženštilé, bylo by nedůstojné! Důstojnější jest každého člověka, vystupuje-li při prázdné kapse jako kavalír — nežli když při plné kapse počíná si jako žebrák! Na tato naše slova, už jako bychom slyšeli poznámky některých bratří (!): "To se pěkně píše — když taky jede!" A na to odpovídáme: Byli jsme proti obeslání sletu ne snad k vůli vydání — peníze nám nikdy k srdci nepřirostly — ale proto, že jsme dobu letní, k důkladným přípravám tak vhodnou, neblahým nedorozuměním promeškali. Jakmile nám ale bratrem jednatelem bylo oznámeno, že většina rozhodla pro obeslání sletu — napsali jsme hned článek "Do Prahy!" a to dříve ještě, nežli jsme byli Výk. Výborem vyzváni, abychom v čelo závodního družstva našeho se postavili, ano i potom jsme žádali, aby úkol tím pověřen byl vrchní náčelník. Důstojné zastoupení naší N. J. S. jde nám vždy nade vše — a v tom smyslu bychom psali, k tomu cíli bychom byli pracovali, at' by v čelo družstva postaven byl kdokoliv, neboť povinnost vůdce přijali jsme proti vůli své! Chceme, aby před tváří tisíců našich bratří českých i pobratimů slovanských, před tváří zástupců cizích národů naše Nár. Jed. Sokolská podala ukázkou

své vyspělosti, aby účast' naše byla jedním z významnějších bodů Vseslovanské Olympiady a k tomu pracovati musíme všemi prostředky — k tomu dnes směřovati musí veškeré naše snažení. Č.

Tuhle se nás ptal Američan, novinář, co to slovo "vzdělávací" v češtině znamená, a když jsme mu vysvětlili, ještě se nám kuliferda vysmál, pravě, že u nás Čechů jest všechno a pořád "vzdělávací". Zde "vzdělávací klub Zovák", tam vzdělávací klub "Rašple" a jinde pořád se prý v českých i anglických novinách epe to slovo "educational" ve spojení s našimi velikými "podniky". Divil se jen, že tolik toho ti ubozí Čecháčkové na "vzdělání" potřebují, třeba že v některých těch osadách skoro samý opak se jevil u porovnání s jinými přistěhovalci. Rozumí se samo sebou, že jsme přáteli našemu ani ten "Zovák", ani tu "Rašpli" blíže nevysvětlovali, těšíce se tou blahou nadějí, že od nového roku o ušlechtilé "práci" takových a podobných klubů "velkolepým plesem, merendou a maškarním" přibude co nejvíce a k tomu nám dopomahej všemohoucí dollar, za který i v nejlepším listě tolik a tolik řádek jest oznámky.

Paní Eddyová slavné či neslavné paměti, kněžka tak zvané "křesťanské vědy", nadělala miliony dollarů. S materiálního stanoviska její úspěch byl dokonalejší o tom nemůže býti sporu. Také její stoupení se činí, co mohou. Tak bylo i s pověstným humbukářem Dowiem, a tak jest s mnohou tou "zázračnou studánkou nějaké ty svaté Mariánky" kněží katolických. Z každých 80,000.000 lidí 2,000.000 jich umírá ročně. Milion jich zemře náhle a jiný milion, jichž lékaři se vzdali, zemře na zastaralé nemoci. Když člověk jest nervosně úplně zhrocen a lékaři na uzdravení jeho naděje nemají, pak jediná tu pro něho naděje "všemohoucí pánbu sám". A pánbička tu na zemi zastupovala paní Eddyová zrovna tak jak Dowie i jiní kněží. Takový chudák nemocný dal Dowiemu \$10 na modlitbu a za dvě kapky olivového oleje, kterým natřel mu čelo, co zatím odříkával svou formulku: "Hrozná ty nemocí, velím ti, abys hned opustila tělesnou schránku ubožáka." Paní Eddyová počítala podle případu více, někdy až sto dollarů a její formulka vyzněla trochu kratěji, to jest: "Není žádné nemoci." U zázračných studánek katolických se nemocný uzdravuje, když dá šikovnou sumičku na mše "svaté" a obětuje nějakou tu svíčku na oltář panny Marie atd. Humbug jako humbug ale hejlů ve světě pořádě ještě dost a dost. Nemocným ovšem snáze se udělá po takovémto léčení — v kapse a život jejich sotva se prodlouží, jestli neporadí se za v čas s lékařem, jenž jistě mnohdy aspoň o úlevu se postará. Věda lékařská zmocnila se epidemií, učinila neštovice neškodnými a strašné nemoci přijíci dnes rovněž čelí, nemluvě ani o mnohých velikých vynálezech doby poslední, kdy rozpoznání chorob se usnadňuje a vhodné léčení zavádí. Co utrpení se odstraňuje a na kolik života se prodlouží, neštěstí a poranění méně bolestnými se

činí na jedné straně nezištně a poctivě, kdežto proti "bílému moru", nemoci chud'asa, usilovně se pracuje a nové pokusy se konají na blaho lidstva; na druhé straně chlebové a jiné bezcenné pilulky se prodávají, brečky patentní a nemoce zažehnávají, léčí modlitbou a humbugem. Jinde za tolik poctivě vydělaných vašich dollarů léčí vás všelijaký kufrař na "dištane" silně nepoctivě a veliké naše žurnály za každý drobt "vlastenecký" pod stůl oznámkový hozený píšou sloupce čtiva o "mecenáších."

Sokolky naše, zdá se, až posud zachovávají vůči sletu klid — v řadách jejich volání naše až posud zůstalo bez ohlasu a obáváme se, aby nevzehopily se k činu až v poslední chvíli, jak se u nás často stává. Dozvídáme se však, že mnoho Sokolek chicagských chystá účastnit se výpravy jednotlivě — na své útraty. Nemohly by tyto sestry sejítí se a sestaviti "družstvo chicagských Sokolek", bez ohledu na to, ku které jednotě náleží? Družstvo osmičlenné mohlo by v Praze podati ukázky krásných, čistě amerických, v Čechách posud neznámých eviků a dobýti si tak uznání, že do řad Sokolek českých zanesly eviky, které v těloeviku ženském těší se takové oblibě, že vábí do těloevičen i ty ženy a dívky, které těloevičené náradí až posud od těloeviku odstrašovalo. Doufáme pevně, že VI. slet neodbude se bez amerických Sokolek. č.

Byl jednou jeden známý činovník sokolský. Šíj jeho byla vždy vzpřímená a oko plálo jarým vznětem. Pracoval po celou řadu let, dnes pérem, zítra živým slovem vybízaje ku těloeviku i mysle utužení. Staral se o to Sokolství, pečoval o vše, co jednotou mu bylo svěřeno a činnost jeho byla mnohostrannou. Někteří z bratří mu lecos záviděli, ač charakter muže toho byl bez poskvrny! Byl silou vůdcí i tehdy, když v černý jeho vlas vkrádala se nit za nítí stříbrná. Pracoval dále, cvičil a vychovával mládež naši a pro Sokol byl hotov učiniti vše. I doma v rodině někdy pocítili! Čas prechal a bylo mu let padesáte. Co napracoval se a nastaral a nikdo si naň v té chvíli stáří jeho a přičinění poctivého i opravdového ani nevzpomněl. V tom ale přijel veliký muž, zápasník český, slavného jména a — naši průvodci městem mu pořádali, v automobile vítěze vozili a národ náš byl zase jednou spasen.

Neplýtvejte, bratří, při slavnostech tak příliš výrazy o "zkázněných řadách", když víte, že sami často podáváte truchlivé úkazy nekázně! Psali jsme již nejednou na místě tomto, řekneme-li "zkázněné řady", řekneme-li, že u nás panuje "dobrovolná kázeň", že nevztahují se slova ta jen na řadu cvičících, kteří jsou poslušni povelů náčelníkových neb cvičitelových, ale že vztahuje se výraz ten na celek a ten celek že by měl proto býti pamětliv toho, aby příklad té kázně vždy podával a nedovede-li toho, pak tu stále opakovanou "zkázněnost" raději ze slavnostních řečí vynechejme. Co se br. jednatel V. V. naprosí o včasné zasílání zpráv — co se br. vrchní náčelník nanapomíná, aby ostatní bratři ná-

čelníci konali své povinnosti — a v tomto čísle náčelník Župy Střední jest nucen uchýliti se k výhrůžkám, jen aby náčelníky jednot pohnul ku konání jich povinností. Bylo by něco takového možným v "řadách zkázněných"? — Nečůňme se před veřejností lepšími, nežli jsme: nemluvme o vzorné tělesné i mravní výchově, když víme, jak u nás posud pokulhává — nemluvme o vzorné tělesné i mravní výchově, když víme, že při své síle a velkém počtu nejsme s to této tělesné a mravní výchově zříditi důstojný stánek — nedeklamujme o "dobrovolné kázni", když sloupce orgánu musí býti stále plněny stížnostmi na nedochvilnost, nekázeň, když každou chvíli podají nám důkaz nekázně i ti, kdož byli k tomu vyvoleni, aby byli představiteli všeho toho, co výchovou tělesnou docíliti cheem! Na místě té nezasloužené chvály raději v středu svém pilně pracujme, bychom již jednou dospěli tam, kde netřeba chváliti se slovy, kde za nás mluvití bude výsledek opravdové, poctivé, nefašované sokolské práce! č.

Různé helenské hry a zápasy znázorňující výjev v Athénách po bitvě u Marathonu a předvedení klasické olympiády ve vší kráse i podrobnostech jsou na pořadu sletu šestého v Praze, jakž letos se pořádá. Dávny sen Tyršův dojde splnění přeskvostného, protože i cvičiště ve své architektonické úpravě podobati se má jednotně i v motivech Akropolis. Cvičenci v prostných bude do desíti tisíc, tedy celá armáda a tu o palmu vítěznou stejně závoditi bude žena i muž, mládež obého pohlaví i dorost sokolský. Sejde se celá rodina slovanská, sejdou se junáci a borci všech zemí matky Slavie, přijedou naši bratři a sestry z jednot zahraničních, přijedou naši z veliké Rusie, Češi z Volyně i odjinud, a také my z Ameriky budeme na místě, ba co očekávají se Sokolové i z Argentiny a Kanady, jako zástupcové jednot sokolských slovanských ze všech končin světa a ze Spojených Států hlavně. Dnes jisto jest, že silné budou delegace, ba i družstva borců bratří Slováků, pak delegace bratří srbských, chorvatských, Dalmatinci a snad i delegace jednot polských. A ti všichni pojedou společně, všichni na jedné lodi New Amsterdam, jakž vypluje 11. června z New Yorku vypravena jsouc hollandskou společností do Rotterdamu. K radosti naší pak a k uspokojení nemalému můžeme dnes i tolik říci, že pojedou české Sokolstvo americké rovněž společně, jedním proudem mohutným a na jedné lodi a jednou jedinkou výpravou, jakž vede firma Brodský & Sovák v New Yorku a na Západě firma Fr. Skala & Co. v Chicagu. Příhlášky den ode dne se množí. V Čechách čekají nás již od nynějška s napjetím a tato zpráva o příjezdu jednotným bude je jistě těšit nejvíce! Letos kdo můžeš měl bys sobě návštěvu matičky Prahy a staré vlasti dovoliti. Bude něco obrovského v tom projevu české síly a zdatnosti Sokolstva a bude na paměť založení prvé jednoty sokolské v Čechách před půl stoletím. Jak bude naše Národní Jednota Sokolská representována seznáte na místě jiném i na výstavce sokolské podíletí se hodlá, tak jako druhá sdružení. Budou veliké dny tě-

lesné výchovy, jež v úředních kruzích vídeňských doznávají pozornosti, kdežto celá Evropa tělocvičná a odborná hotoví se k vyslání pozorovatelů k této práci příslušníků malého národa. Pokud nás se týče, my hned v samých začátcích snažili se uvědomiti místní a odborný tisk anglický o každém krůčku sletovém a přípravách, jež se dějí v naší jednotě i doporučujeme činovníkům a bratřím pilným i sestrám následující vhodné upozornění, jakž napsal "Hlas Lidu":

"VI. Slet a Americká veřejnost. V dnešní hlídce jest uvedeno, že VI. slet všesokolský bude nejen ohromné cvičení Sokolstva, jakého uspořádány i "Olympické hry", znázorňující výjev v Athenách po bitvě u Marathonu. — Nemohlo by se toho využití a krajané, znalí správně angličtiny, aby zprávu poslali do anglických listů a magazinů jimi odbíraných co "čtenáři" s podotknutím, že by ku přání vydavatelstva podali širší zprávy. Snad by Američané, jsoucí v Paříži, Karlových Varech a jinde nelitovali a podívali se na tuto znamenitou podívanou."

Není pochyby o tom, že u příležitosti naší výpravy N. J. S. bude pamatováno na nejlepší instituci českou ve staré vlasti, to jest Ústřední Matici Školskou v Praze. Na jiném místě přinášíme výzvu dotyčného tělesa a prosbu vřelou sem k nám za tu velkou vodu! Oslyšeti nelze a my Sokolové sdružení v naší mohutnou dnes N. J. S. vykonáme co třeba. Pravíme my v N. J. S. Necht' za souhlasu všech jednot v našem tělese sdružených bez jakéhokoli žebroňování vypíše náš Výkonný Výbor zvláštní poplatek **desíti centů**, pravíme jednoho desáčku na každého člena a členku i uvidíte jaký bude obnos, jenž naši zástupci a borci jménem naší organizace o sletu budou moci odevzdati, jako příspěvek čistě sokolský, naší N. J. S. U jiných organizací, aneb členstvo jiných spolků a jednot bude sbíratí bez tak. **Náš dárek budiž prostě náš!** Jedeme do Čech, jedeme v zápol tuhý, změříti síly své a načerpati k práci příští posily zrovna u pramene a za vděk té drahé naší matičce sotva lepšího daru můžeme přinést.

Máme opět jeden rok práce za sebou. Jest těch roků, na sokolské roli v nepřetržité práci strávených již dlouhá řada — ale posud nepocit'ujeme ohablost, posud cítíme, že zbývá nám ještě dosti nadšení, sil a vytrvalosti, abychom dále vésti mohli neunavný boj za ideu sokolskou — jak naučili jsme se ji znáti z odkazů těch, kdož v národě českém Sokolstvo v život uvedli. Vytýká se nám, že žádáme nemožnosti — že ženeme se za nedostižným idealem, že zpozdlí jest doufati, že jednou viděti budeme Sokolstvo tak čisté, tak ryzí, jak si je přál míti ten, jenž myslénce sokolské svůj celý život zasvětil. My však z požadavků svých neslevíme — kdo málo žádá, málo vykoná a proto na dále poukazovati budeme na vše, co nás hyzdí, před veřejností snižuje, ideu sokolskou profanuje, v nevážnost přivádí. Víme, co nás za to očekává — rány z úkrytu, z vlastních řad — od našich vlastních lidí. Přijímáme bez

reptání rány z druhých táborů, kdykoliv nuceni jsme postaviti se k obhájení tábora vlastního, neb rány utržené při hájení "modrého hnízda" našeho nás nikdy nebolí. Špatným šermířem byl by ten, kdo protivníka svého ostrou ocelí zasáhnouti se snaží — a spustil by dětinský nárek, když za ranou, která zasáhne soupeře, následuje druhá rána na tělo jeho! Ale rány, zasazené vlastními lidmi, způsobené jedovatými šípy zášti, ty zanechávají hluboké jizvy, ty nerady se zacelují — ty dlouho pálí — ty vysilují. A při té bolesti konečně ani ta rána není tak palčivou, jako to vědomí, že něco takového je možným v bohatýrských řadách sokolských — že něco takového jest možným mezi Sokoly, kteří přec mají býti představiteli mužnosti — přímosti — neohroženosti — poctivosti — že něco takového jest možným v těch řadách, kde mají býti národu odchovávány karaktery!

Přítelem věci sokolské upřímným byl vždy hrabě Luetzow a nejednokrát dokázal hlavně v jednotě londýnské a pak u příležitosti velikých vítězství borců Č. O. S. Český tento vlastenec a spisovatel přispěl ku poznání svého národa slovem psaným i živým a vykonal v cizině na prospěch jména českého, českého pokroku, kultury a českého písemnictví snad nejvíce ze všech žijících dnes pracovníků. Celé řady informačních napsal zpráv do velikých žurnálů anglických, německých i francouzských, všude na obranu lidu svého se postavil a kde bylo třeba překládal díla česká, oblékaje je v roucho jiných jazyků, aby tak přístupnými je učinil vzdělavcům světovým. A nyní přijede k nám, aby uspořádal tu řadu přednášek na prospěch věci české, aby pověděl na největších učilištích amerických a universitách jakého jsme my sem přistěhovalí lidé členy národa. Nám Sokolům vždy jednalo se o poučení a posilu svého lidu, my utužením těla i mysle se honosíce, říkali jsme vždy o řadách našich, že jsou pokrokové a jestli tomu tak, tož v této práci kulturní musíme rozhodně pomoci i přispěti všude, kde bude snad pomoci naší mravní i hmotné třeba. Č. A. T. K. pozváním hraběte Luetzowa vykonala hodně, jakž několikrát již jsme na místech těchto zdůraznili a naší jest povinností, abychom zdar tohoto podniku kulturního pomohli zajistiti. Naši písmáci proto brky své pohotově mějtež a všude, kde hrabě Luetzov se objeví, aneb objeviti má a přednáseti připravte půdu v listech anglických i německých. Víme, že celá nás řada, víme, že bratři i sestry milé dovedeme lépe jiných, tož k práci a dílu dobrému. Vždyť ten hrabě Luetzov koná ve velkém vše to, co údělem jest v řadách našich brků sokolských v tak zvané drobné práci.

Nač si všímáti potřísnění, jestliže vlastní snaha je napjata největší energií? Člověk padne nebo zvíťází a tisícové s ním, prapor jest věčně vztýčen; z každého nového pokolení nové zástupy se shromažďují kolem něho. Tak vypěstují se velké karaktery, neblomná vůle, státníci, spisovatelé, umělci s velikými myšlenkami a cíli. B. Bjoernson.

JAK BUDE?

Jak bude? Jaká to otázka, kdož ví a kdo může plně zodpovědět? A konečně co jak bude, jak budeme my Sokolové, ta naše myšlenka výchovná a ten náš postup další v této naší nové vlasti? Tak jest, jak bude s tím Sokolstvím a s tou naší N. J. S. zvláště. Co jsme chtěli a co jsme vykonali za dobu téměř padesáti let náleží dějinám a netřeba se zvláště zmiňovati, jako spíše napadne vás, aby jste tázali se proč dnes není ještě věci naší pochopení, proč nevykazujeme většího pokroku a proč práce naše v celku poměrně jen velice skrovnícké nese ovoce u porovnání s počtem členstva našeho a lidu českého v Americe vůbec! A kde vězí vlastní příčiny mnohých těch nedarů? Jsme my Sokolové, Sokolky a naše jednoty samy vinny, aneb jsou tu překážkou hlavní jiné poměry, změny prostředí a jiné společenské požadavky doby přítomné? Řekněme si upřímně, že vinu neseme zrovna tak dobře my sami jako ty poměry, neboť jsme jako ti průkopníci, již začali vzdělávat půdu, aniž by se byli na okamžik pozastavili nad tím, že půdě té se třeba také trochu přispůsobit čili jednoduše pracovali jsme a činili jsme se po celou tu řadu let, aniž by nás bylo někdy napadlo srovnati docílené výsledky a uvažovati o tom, že poměrně výsledky naší námahy nejsou nikterak dostatečné. Někdy stačila nám drahá paráda, jindy trochu třepení a ještě jindy pár frází a již po nějakém tom mohutnějším projevu o blahodárném účinku našeho tělocviku na zdraví lidské, na mládež naši, dorost náš, Sokolky a borce naše záhy šli jsme, abychom spočinuli na vavřínech dobytých... Odpočinek obvykle trval trochu déle a evičí členstvo měnilo se skoro v každé evičební hodině, ztráceli jsme na všech stranách a skoro ani neviděli, ba někdy ani vidět nechtěli! Každý takový až nápadný odliv členstva i pro neplacení vyloučených a jiných sváděli jsme brzy na to a zase na ono, zapomínajíce dosti často, že jakkost lepší bývá pouhého množství...

Ve evičírně namnoze však ani to množství není takové, jakž by počet členstva dotyčných jednot vyžadoval a také žactva, synů a deer našich Sokolů nebývá mnoho a jinde opět ztrácí se nám přímo pod rukou, tak že v některé i jinak silné jednotě dorostu nemáme žádného. "Hledáme také u nás více lásky k věci sokolské." Myšlenka naše jest prý na postupu tak libujeme si někdy my staří, co zatím to naše prohlášení zásad tu a tam sotva v plném znění se provádí, jakoby na důkaz, že velká myšlenka nestačí sama o sobě, jako spíše potřebuje pracovníků. Čím více rosteme, tím více jich býti má a zatím pravý opak se jeví kdežto jsou i místa, že není dosti upřímnosti a dosti nadšení a veškerá práce spočívá na bedrách několika jedinců. A tito jedinci na vzdor tomu, že snaží se poskytnouti mládeži naší co nejlepší shledávají, že rok od roku nadšenců ubývá, protože je práce zmahá a dělby práce nikde. V tom ohledu jest třeba prvé nasaditi páky. Nikdo nám nepomůže, nepomůžeme-li sobě sami a spása naše jen v práci soustavné a organizované záležitosti, není-li odporu ke zdravému kriticismu, jenž jest obvykle

znakem též zdravějšího proudění národního, volného a pokrokového.

Z toho důvodu musíme žádati na členstvu veškerém zvýšenou činnost, více mravní opravdovosti a úsilí o lidové porozumění ve všech jeho vrstvách, o jeho osvětu a povznesení, plně uznávající jeho utužení v těle i mysli a dalekosáhlý význam Sokolství, jež jest tím větší, čím ty naše školy tělocvičné a školky české a svobodomyšlné jsou zuboženější. Z mládeže své chceme míti plodné nástupce své práce národní a sokolské, ale může se tak státi, když právě o tu mládež a dorost nejméně se staráme, přehlížejíce stále to nebezpečí amerického okolí, veřejné školy a všeho toho co jinonárodní ústavy tělocvičné moderní a skvostně zařízené jim poskytují v nejbližším téměř sousedství našich Sokolů, nemluvě ani o vyšších školách, hřištích, kolejích, ústavech universitních a spolků Y. M. C. A. Nač si toho zapíráti, že právě spolky tyto jsou nám nebezpečnější jiných a to po stránce tělocvičné i volného smýšlení, nevyjímaje ani sdružení atletická a řad sportovních vůbec. A v čem záleží vlastní náprava?

Jednoduše v uvědomění si tohoto nebezpečí a síly naší a s dobrou vůlí přispůsobení se poměrům stávajícím co nejvíce! Kdybychom byli tak činili dávno, kdybychom byli snažili se čelití těm veškerým změnám, jež přinesla tak zvaná doba moderní a všemu tomu co na mládeži naší patrně vykonala tak zvaná civilizace americká a celé to naše okolí možná, že mohli jsme býti dále a budoucnost byla by nám tak smutně nezela v tvář! Jsou to překážky vnější a jiná společnost, nežli našich tam doma. Rozluka pro nás jako americké občany jet' se společností a našimi zřízeními ovšem nemožná, poměry ty nelze odstranit, jako vědomě sebevraždu páchat na sobě a na svých nepřístupno i nehodné. Pod vnějším rouchem dvojí barvy lze však zaříditi, aby bilo jedno srdce české a sokolské! Necht' jsou tyto důležité vnější překážky, o jiných našich vnitřních nemluvě, vždy a všude jen mocnější pobídkou jednotě, aby těleso naše celé zmohutnělo a odnárodnění našich zat'ala se žila, počínaje doma v rodinách, až do těch našich školek českých i tělocvičen, do všech jednot našich, kde zdatné síly evičí by pracovaly, jež v Sokole vidí vyšší cíl, nežli jest jen prospěch vlastní, jsouce při tom tak honorovány, aby cele krásnému úkolu svému věnovali se mohly ochotně a oddaně.

Jestliže jsme se včera v něčem opozdali, jest tu dnes příhodná doba roku sletového. Chceme doma načerpat trochu toho nadšení, trochu té radosti ze života jarého a navrátilše se ke krbům svým zde za tou velikou vodou pracovati soustavněji se všemi těmi možnými ohledy na to, že třeba zánik byl nám údělem nesmí dostaviti se tak hned, musíme jej ze všech sil svých oddáliti na nejdéle. K tomu Sokolstvo povoláno jest v řadě první a dostojí svému úkolu?

Doufejme, a dejme se všichni chutě do práce nové, praktické a lepší! Všichni pravíme, protože seznami nových činovníků zase jen vykazují po většině stará jména. Mladším silám dávajíce příleži-

tost i u vedení jednot našich, pečujeme o výchovu cvičitelů schopných, pořádejme znovu župní kursy, jež se osvědčily nad míru a nelekajíce se nákladu přičiňujmež se, aby naše členstvo i veřejnost při vhodných příležitostech seznamována byla s úkoly a snahami N. J. S. nejen slovem psaným, ale také mluveným. Jděmež k lidu svému přímo, dokazujme mu důležitost cviků tělesných a mysle osvojení, pobádejme k vytrvalosti i povzbuzujme. Krásná slova prohlášení zásad našich uvádějme jednoduše ve skutky, pracujme a zase pracujme! Kde třeba harcovníky znavené vystřídejme a na stráž stavme síly nové, bdělé a upřímné, nezapomínajíce hlavně toho, že u nás žena stejná má práva i stejné povinnosti!

A co vše za pomoci sester našich dokázati se dá a co také již v mnohých jednotách se dokázalo. V jednotách a což teprve doma v rodině, sokolské rodině zvláště. My Sokolové musíme dokázati, že v našem shromáždění žena nemlčí, mlčeti nemusí, ale společně s mužem pokračovati má na utužení svém i svých. Také v tom ohledu dosud málo praktického jsme učinili, ač by z takové práce společné a zase soustavné, plynul vzájemný, oběma muži i ženě společný prospěch i celé věci naší. Ne nadarmo usilují živly zpátečnické o ženu a vše co doba naše přináší a to i v tom našem Sokolství. Ne nadarmo zakládají katolíci své "Orlíky" a "Orlice" jak ve vlasti staré, tak i zde proti nám a snahám našim. Ne nadarmo volají s kazatelen: "Stojíme věrně na zásadách Tyrše a Fuegnera" — "Sokolstvo opustilo tyto zásady a proto atd." Jaká jest to licoměrnost, co pokrytectví v církvi, jež druhdy doporučovala trýznění hříšného těla a nyní o vývoji jeho promlouvá. A věřící věří a bijou se v prsa, aby v příští chvíli bili do šiků našich . . .

I v tom nebezpečí pro nás a pro lid pokrokový vůbec, nebezpečí, jež nelze podceňovati, ani nikterak omlouvati tím, "že náboženství jest věcí soukromou člověka" a podobně. Považme jen jak Tyrš, jenž dle Darwina nás učil, své studie esthetické založil dle vzorů dávné antiky, slavných dob řeckých tu znehodnocen býti má a práce jeho volná zprzněna a přec ten Tyrš náš, dotýkaje se přírody člověka obklopující mluví o Budhovi, o Kristu a Mohamedovi a klade si otázku ve studii své z roku 1870: "Zda ještě vznikne náboženství čtvrté, jemuž vskutku by se podařilo podrobiti mysle veškeré? Nepovstane, než myslím, že jest již mezi námi! Myslím, že my všichni jsme nadšení vyznávači jeho. Je to duch lásky a osvěty, jemuž vláda přisouzena nad lidstvem veškerým . . ."

Nám více říci netřeba, nebot' byli jsme v naší N.J.S., již dávno poznali a již v začátcích našich svobodomyšlnost písíce ve svůj štít snažili jsme se konati dle příkazů jeho. "Vývin těla i mysle" a proto: Vari z cesty dobrodružní svatouškové, svíčekové báby a "černé kutny" . . .

Jak bude dál za těchto poměrů a okolností, jak protichůdným živlům čeliti hodláme, jak pracovati chceme v novém tomto roce na povznesení a utužení českého člověka?

Prací soustavnou, prací všech nás, všech členů našich, členek a všech starých i nových činovníků. Kdo z lidí pokrokových stojíte ještě váhavě mimo řady naše? Pojd'tež k nám a zdar veškeré necht' činnosti je naší na vlastní naší záchranu i našich budoucích . . .

ČEHO NÁM NYNÍ TŘEBA.

Družstvo, které při Vseslovanských Olympiádách tohoto roku má zastupovati naši Nár. Jednotu Sokolskou, bude co nejdříve na základě zkoušky sestaveno. Některé ty statné hochy jsme znali již dříve — s některými seznámili jsme se blíže v době zkoušky a my, ač nebyli jsme vyspělostí některých členů družstva uspokojeni, přec doufáme, že "česká Amerika" bude míti dosti příčin býti pyšnou na ten hlouček česko-amerických junáků, kteří letos k VI. sletu vyslání býti mají.

Čeho jest nám nyní třeba, aby podnik tento, který tolik obětí a námahy vyžadovati bude, přinesl nám všem uspokojení, abychom mohli říci, že veškeré ty oběti nebyly přineseny nadarmo?

Na prvním místě jest nám zapotřebí svornosti, shody, trochu více bratrskosti doma — ve vlastních řadách.

Není nám tajno, že výsledek zkoušky přinesl mnohým trpké zklamání, že mnozí domnívají se, že učiněno jim bylo bezpráví, když nebyli ku zkoušce vyslání, možná že v Župách některých ozvou se hlasy nespokojenosti, že ze středu jejího žádný borec se sletu nesúčastní — ale záleží-li nám na zdárném výsledku našeho poslání, musíme svá přání, své choutky, své tužby podrobiti prospěchu celku.

Borei podávali ukázkou své vyspělosti na nářadí před cizími odborníky, z nichž žádný nevěděl, k jaké Župě neb jednotě ten neb onen borec náleží — a tu veškerá domněnka o strannickém souzení jest naprosto vyloučena. Jen k prostným a cvičením mimořádným povolání byli jako soudci naši členové, poněvať jsme chtěli, aby soudcové byli s prostnými obeznámeni a pak nelze ani při nejlepší vůli strannicky souditi, kde jedná se jen o měření výšky neb dálky. Zde tedy přičin k stížnostem nestává.

Kdyby některé jednotě neb Župě přec napadlo stěžovati si, že v družstvu není zastoupena, na to odpovídáme: Kdybychom chtěli uspokojiti všechny Župy a sestaviti družstvo tak, aby každá měla v družstvu svého zástupce, bylo by družstvo tak značně oslabeno — neb mnozí dobří borei musili by ustoupiti, aby učinili místo borei Župy druhé, třeba mnohem slabšímu, a tu, ač nevede nás na závodistě pouze touha po nějakém vítězství, přece jenom přáním nás všech musí býti, aby Nár. Jednota Sokolská vyslala na závodistě ty nejstatečnější a nejvyšškolenější závodníky, jaké ve svém středu chová. Bude nám podstoupiti zápas s výkvětem junáctva České Obce Sokolské, bude nám zápasiti s družstvy sestavenými z nejprřednějších českých boreů, kteří všude, kdekoli závodili, dobyli sobě vavříny vítězné, bude nám zápasiti s vybranými a v závodech zkušenými

družstvy cizích národů a tu zajisté nikdo nemůže si přát, abychom přinášeli tolik obětí na vyslání družstva slabého, které by na závodisti místo úcty vzbuzovalo snad útrpnost!

Proto opakujem: Jest nám nyní třeba svorné, pospolité práce. Projevy nespokojenosti, které často nemají jiného podkladu, nežli uraženou samolibost, umíněnost, odnímají chut' k práci, budí roztrpčenost. Shledají-li ale naši junáci, že za nimi stojí celek, že s jásotem, radostí provází je na jich cestě, s neochabující vytrvalostí budou se tužiti, na tuhý zápas se připravovati a třeba nevrátili se domů s vavříny vítěznými, zanechají na evropské půdě za sebou pověst družstva v pravém slova smyslu vzorného — které jest s to dobýti si úcty všech jak na závodisti tak i mimo závodisti!

Bratří! Čeká nás těžký úkol, tuhá práce — velká zodpovědnost; buďte nám nápomoce tím, že nebudete ztrpčovati boreům jejich úkol projevy nespokojenosti, k nimž nestává žádných příčin — že budete spokojeni s tím, že za panujících poměrů vybrání byli borei nejvyšškolenější — bez ohledu na to, k jaké jednotě neb Župě náleží — a že na jejich cestě provázeti je bude vřelé přání vás všech. To dodá jim síly a oni s tím větší chutí pustí se v zápas, aby barvy Nár. Jed. Sokolské v tom tuhém zápolu čestně hájili. Na zdar! č.

BAKTERIOLOGIE.

Bakteriologie původně byla nauka pouze o bakteriích. Nyní však v obor svůj zahrnuje nejen bakterie, nýbrž i nejnižší mikroorganismy vůbec — kvasnice, plísňe —, ba dokonce v učebnicích lékařských a odborných i část' říše protozoární. Již minule jsme si pověděli na těchto místech, že bakterie jsou drobnohledné, nejčastěji jednobuněčné, nejnižší v rostlinstvu stojící organismy, skládající se z protoplasmatu a blány buněčné. A nyní zeptá se nás některý čtenář Sokol, aneb Sokolka, proč a nač píšeme, co má za účel takovéto povídání odborné. Nechceme nic méně a také nic více, nežli dokázati proč musí být naše těloevičny naprosto čisté, proč nákaze třeba předejiti a jak proti nemocem se chrániti, utužující tělo své i mysl svou zdraví své zachovávající a život svůj prodlužující. Snadno se bojuje známe-li svého nepřítele a tak jest také s těmito našimi potvůrkami, jež jsou v přírodě nesmírně rozšířeny všude, ve vzduchu, vodě, prachu a žijí v jak živých tak mrtvých. A tu hlavně zdůrazniti třeba, že bakterie jako cizopásníci jsou nejdůležitější, pokud vyvolují choroby u člověka i zvířat. Bakteriím a jich šíření se bráníme se čistotou, utužením, desinfekcí, assanací a léky a jet' zcela pochopitelné, když uvážíme, že bakterie chorobu vyvolávají tím, že vytvářejí jedy, toxiny, které pokud jsou ohraničeny na určité místo, vyvolují jeho zánět a nejčastěji hnisání, přejdou-li do krve hlavně ovšem těla lidského, o které nám jde nejvíce ve stati této, otravu, tálovitost krve a těžké choroby nejednou nebezpečné a smrti končící. Jiné vyvolávají dle své povahy zvláštní

choroby, tu průjmy — cholera — tu křeče — tetanus, ztrnutí — aneb jinými zase příznaky jiné význačné neduhy. Ústrojí samo brání se proti nim, vytvářejí protijedy, které jsou obsaženy v hlavně v syrovatčině krevní — serum —. Na tom poznání zakládá se novodobé léčení chorob způsobených bakteriemi, neboť některý druh choroplodných bakterií potírá jiný druh bakterií, jenž sám choroby nevyvoluje.

Bakterie, mikro-organismy, mikroby aneb zárodky jsou jména jakž užíváme k označení těchto mrňavých nepřátel člověka i zvířete. Vidíme je pouze pod drobnohledem a roztrídění jich není ještě zcela uspokojivé. Nejlépe poznáme, když nikoliv jen podle tvarů, ale účinků jejich, jejich vzrůstu a způsobu rozmnožení, čili rozšíření je studujeme. Jinak takto bakterie jsou jednobuněčné, bez chlorofylu, barviva, různého tvaru, bezjaderné. Velikost jejich u téhož druhu, se liší a závisí to na výživném její okolí, kde se usídlila, na stáří, na její života schopnosti a případně na její jedovatosti. Protoplasma bakterií barví se jako jiná tělesa podobná jodem do žlutohněda, barví se pak dále barvami anilínovými i jinými velice snadno a rychle a tak se přesně pozorovati dají a rozpoznati v pádu toho, či onoho onemocnění a to ovšem jen drobnohledem, jakž již povědino. Pokud nás se týče stačí aspoň rozdělení následující.

Blastomycetes jsou součástí droždí, kvasnic, vystupujících při líhovém kvašení jako látka špinavě bílá, vyvolávající svým fermentativním působením pochod kvašení. Hypomycetes souvisí s plesnivinou a Socharomycetes a kvasnicemi přímo. Pokud víme nespůsobují nemocí a nezavíňují jich.

Hypomycetes. Nejznámějším druhem jest plíseň jakž nalézáme na starých botách, postroji a vlhkém šatě a to v místnostech kde jest dosti tepla a vlhko. Plíseň ta nezavíňuje choroby v těle lidském, za to ale králík a menší zvířátka mohou po ní onemocněti, ano i pojití. Vyskytuje se na povrchu těles kde nebylo čistoty a v místech kde různé smetí leží a se nashromažďuje. Druh ten zoveme tyčinkový, kdežto tak zvaných aspergillů jest as osm druhů houbovitých, vřekatých a jiných z většiny choroplodných.

Sem, třeba původ neznám, zařaditi lze houbovitě zrnění čili nádor fungus actinomycosis u dobytka. Jest nemoc velice nakažlivá plísni paprskového tvaru podmíněná. Povotně u skotu, méně u prasat, ještě méně u koní se vyskytující a v řídkých případech ze zvířat těchto na člověka přenesná. U jmenovaných ztvírát postihuje dolní čelisti hlavně, pak další jemnou a vřkolní tkáň. U člověka může plíseň vniknouti do těla ústy vykotlaným zubem — a věsti k onemocnění jazyka, krku i zadní prostory hrudní, jindy nákazy se stanou dýchadly, ba do střev se dostane a snáze ještě do kůže. Předpověď závisí na důležitosti postiženého ústroje.

Scharomycetes. Sem zařadíme kvasnice a toruly čili skupinu mikroorganismů podobných kvasnicím ale nezkašujícícm cukr, aneb měrou nejmenší,

jakož i houbovitá plíseň "ústních vřidků", jakž všem nám známa. Kvasnicová plíseň známa jest pod jménem droždí, jednobuněčný organismus *Saccharomyces cerevisiae* a matkou octa jest *Mycoderma aceti*. Organismy ty rostou propukáváním jednotlivých buněk podélných aneb kulatých. V těle lidském se sice vyskytují ale výjma vřidků ústních ("thrush") chorob nezavíňují.

Schizomycety, spaltpilze čili fission fungi jsou druhy bakterií, jež nás zajímají nejvíce, protože právě mezi těmi jest jich mnoho, jež zavíňují choroby lidské. Tvaru jsou nejrozmanitějšího: nejčastěji kulovité — kokky —, tyčinkové — bacilly —, nitkovité, vyvrtkovité — spirilly — a jiné i dělíme je za prvé na kokky, aneb sphero-bakterie, za druhé bacilly, čili desmo-bakterie, za třetí bakterie čili mikro-bakterie, za čtvrté spirilly čili spiro-bakterie.

Kokky jsou kulovitého tvaru a nemají spor. Tu připomenouti dlužno co vlastně spory znamenají. Obvyčejný způsob rozmnožování bakterií jest totiž rostlinný a ten jest dvojitý. Jeden děje se příčným zaškrcením zduřelé buňky bakteriální a rozdělením jejím; při druhém nastává u některých jen málo druhů dělení se ve třech rovinách (*sarcina*). Od tohoto rostlinného rozmnožování bakterií dlužno rozzeznávati rozmnožování tak zvanými spory to jest vytvořením se tělísek kulatých, silné světlo lámajících uvnitř protoplasmatu bakterie, a to buď u středu aneb na konci těla jejího. Dle toho na kterém místě propoplasmatu se spora vytvořuje, povstává různý tvar bakterií jako soudkovité sněti, paličkovité tetanu, ztrnutí a p. Spora buď celou potřebuje buňku ku svému povstání aneb jen její část' a pak jest méně zničitelnou, než-li druhá část' bakterie, jest způsobila ku dalšímu růstu bakterie a z pravidla více vzdorovati může vlivům tepelným, vyschnutí, látkám desinfekčním i vůči barvivu. Jinak kokky jsou jednoduché, dvojité, trojité a čtveřice tvořící ve skupině své. Streptokokky vyskytují se, jakoby v řetěze pod drobnohledem a askokokky rostou bez pouzdra. Pak jsou tu ještě hroznovité a jiné. Pouzdro (*membrana*) některých bakterií není nápadné; u některých zase jest velmi mocné, tak že bakterie jest obdána vrstvou hlenovitou, méně se barví. Jsou bakterie to opouzdřené a některé mají zvláštní řasinky, jednu aneb více. Těmito řasinkami děje se pouhým okem ovšem neviditelný pohyb bakterií buď vířivý, vlnivý, kyvadlový a kol. osy. Za příznivých podmínek rozmnožují se bakterie nad míru rychle.

Pro nás hlavně zajímavé bude rozřídění těchto organismů na ony, jež nemoce zavíňují — pathogenní — a ony jež jsou celkem neškodné, jindy mluví se o saprofytických organismech, jež bují na mázdrách, aniž by dávaly podnět k určité nějaké chorobě a opět jindy o organismech dle toho jak barvíva přijímají a pozorovati se dají, aneb působí-li přímo na tkáň těla našeho či pochody lučebnými. Některé bakterie rozmnožují se a bují v přírodě, aniž by jim mohl být přičítán nějaký význam. Jiná řada jich jest původcem různých processů přírodních hni-

loby, nitrifikace, kvašení jakž jsme již pověděli, přijímání dusíku z ovzduší, tvoření kyselin, světlování, zbarvování různých látek, jako mléka a jiných. Jiná pak řada žije v člověku jakž jsme označili. Aby nemoc bakteriální povstala k tomu nestačí pouhé vniknutí bakterie, ale třeba k tomu jistých podmínek, z nichž jest dostatečné množství bakteriálních činitelů, jich dostatečná účinnost jedovatosti a pak závisí i na tom kudy bakterie do ústrojí našeho vnikla a na vnímavosti tohoto ústrojí našeho. A tu právě jsme u hlavního bodu, pokud se týče toho našeho Sokolství a toho našeho utužování těla vůbec. Jest-li tělo naše jest sesláblé, jestli jest vnímavé a jestli půda v tkáni tělesné jest jaksi skloností naší připravena pak nákaza spíše se dostaví, než-li do tkáně utužené, silné a vzdorné dostati se může. Specifita bakterií pro určitou nakažlivou nemoc jest dokázána a jestli víme tolik pak i ovšem snadnější předejití jest nákaze a nemocem, a snadnější léčení! Nám stačí uvedeme-li některá onemocnění původu bakteriálního a sice: *Actinomycesis*, jakž jsme výše pověděli, též "*ray fungus*" zvané; *Anthrax*, snět' slezinná nejčastěji u hovězího dobytka se vyskytující. Příčinou jest zvláštní druh dlouhých bakterií na způsob tyčinek s lesklým zrnčkem. Člověk může ve styku s postiženými zvířaty rovněž onemocněti. Na kůži jeví se onemocnění nebezpečnými uhláky a jestli zažívadly nákaza vnikla sliznice trpí. V některých zánětech průdušek mohou bakterie býti příčinou onemocnění, nemluvě o mechanickém vznícení. Také náhlé střevní katary mohou způsobeny býti bakteriemi a jejich látkami vytvořenými dále zánět plen mozkových a míšních, jako při tuberkulosní nakažlivině, jež uhnízdila se v měkkých plenách mozkových. Pak máme naše *Chicken pox*, neštovice planné a hned za nimi asijskou cholera, kde hlavní úlohu hraje Kochův *Spirillum cholera*. Zárodek její bývá přenesen buď přímo aneb prostřednictvím potravy a vody a má zvláštní tvárnost zakřivení čarkovité. *Croup* čili záškrt jest jen mázdrivka, která buď mandle úplně minula aneb na těchto jen nepatrné změny způsobila. Proto ihned půjdeme k mázdrivce, jež způsobena jest mikrobem *Loefflerovým*. Mikrob ten má podobu malé, rovné, na jednom konci poněkud tlustší tyčinky. Jestli za v čas lékař se povolá, dítě silné a utužené, dobrá dávka antitoxinu je zachráněno. Pak dysenterie, červenka vzniku bakteriálnímu se rovněž připisuje a hned za tím *erysipelas* čili růže. Také tato jest infekční nemoc hlavně na kůži i na sliznicích se vyskytující. Podmíněna jest mikrobem, jenž má podobu řetězovitě neb řůžencovitě pospolu spojených zrnček. Vniká do kůže zejména na místech poraněných, též do sliznic. Favus jest choroba způsobená zažhnížděním se vláknité plísně do kůže. Vyskytá se u člověka i u zvířat domácích a hlavně za nepříznivých zdravotních poměrů ve vlhkých bytech a špinavých a to nejvíce u dětí. Štítky ve vlasech (strupy) často se hodně rozšíří. Ozhřívka (*glanders*) způsobena bývá bacillem *Malleie* u koní i příbuzných zvířat nežádka v epidemiích se vyskytuje. Člověk rovněž postižen býti může. Tu plíce mohou být zachvá-

ceny a na kůži vyskytá se mimo prvotních zrn a vřed z nich vzniklý často též zardění a svalstvo rozpadem stíženo býti může. Gonorrhoeu, kapavku, způsobuje gonokokkus (Neisser) influenzy rovněž organismy zavinují a to silně, též tak lepru, malomocenství, pak malarii, různé horečky, osýpky, zánět průšnice, parotitis (mumps) záněty pohrudnice některé a zápal plie kruposní, laločkový, mezerní i počasný. Diplokokky pneumonias (Fraenkela) vniknou do sklípků plicních a ty naplní se přehojně vláknitým a buněčnatým výměškem. Při pyemii rozhodují zárodky hnisání, pak přijdou různé kožní choroby, spála, různé poruchy vřidkovité, snět', tetanus, ztrnutí čelisti a hlavně "bílý mor" čili tuberkulosa, jíž zavinuje zvláštní bacill o němž a průběhu této hrozné nemoci nejednou jsme psali zdůrazňující, že v počátečních svých vyléčení se dá a jindy, že lze ji za zdravotních opatření předejiti. Tyfus zavinuje bacillus typhosus, mor ovšem též infekční je nemocí, jako neštovice, modrý kašel, žlutá zimnice atd. atd. Vyjmenovali jsme jen to nejdůležitější i zbývá nám podotknouti, že produkty bakterií, jež u bakterií choroplodných toxiny se zovou někdy zvláštním způsobem se chovají vůči svým vyrabitelům. U jedněch jest dokázáno, že usmrcují bakterie, že mají schopnost baktericidní. Na základě pak tomto, že bakterie svými produkty jest ničena, toto působení může býti i specifickým, kdežto jindy immunisace proti té či oné nákaze tak pořídit se dá. A tak dnes máme očkování proti různým infekcím, jako máme sera proti jiným nemocem na způsob toho, jež v mázdřivce již na tisíce a tisíce životů zachránilo . . .

CO MOŽNO OČEKÁVATI?

Netřeba zatajovati, že mnozí bratří chovají v srdci tajnou naději, že družstvo N. J. S. vrátí se z všeslovanského sletu aspoň s nějakým vítězstvím. Jest to přirozená touha mládí, na kterou my starší a zkušenější pohlížíme jako na tak zvanou "slávu". Mládež vidí v kuse slávy svůj cíl, slávě jest ochotna obětovati vše — kdežto my, znajíce pomíjivost, nicotnost všeho toho, nedovedeme někdy ani chápati, proč že se ten nezkušený mladý svět za tím ničím tak plahočí — ač jsme snad v mládí nebyli lepšími.

A tu chceme dnes s tím naším mladým živlem trochu si pohovořiti.

Nechceme vám, milí bratří, vaši naději kaziti; člověk v naději bývá šťastnějším, nežli když cíl jeho touhy jest dosažen. Ale nebude na škodu, když chvílemi vzpomenete si na tu okolnost, že my v případech k tak tuhému zápolu jsme a zůstaneme ve velké nevýhodě.

Předně přes to, že nemáme ve středu svém boreů první třídy na zbyt, byli jsme nuceni některé osvědčené závodníky ze zkoušky vyloučiti, poněvadž dotčení bratří obrali si tělocvik za své životní povolání. Jest sice pravda, že ústava paše o tom ničeho nepraví — ale všeobecné mínění v řadách našich převládá, že v družstvu, které N. J. S. na závo-

diště vyše, nemělo by míti dle amerických pravidel takových boreů, kteří stali se gymnasty z povolání a v tom smyslu také bylo rozhodnuto.

Za druhé jsme na tisíce mil od sebe vzdáleni — a tu společná příprava, pod dozorem jednoho cvičitele, jest nemožnou. Každý borec má své vady, své slabé stránky, a učiniti ze šesti závodníků jeden celek, kde počínal by si jeden jako druhý, jest možno jen tenkrát, kde všichni připravují se společně pod přísným dozorem jedné osoby. V Čechách je možno sestaviti družstvo z různých Žup a svolávací je často k cvičením společným — v Americe při obrovské vzdálenosti jedněch od druhých jest to naprosto nemožné.

A kdyby i v cvičení na náradí docílena býti mohla stejnost — jak vzorně nacvičiti cviky prostné? Každý ví, jak obtížno jest nacvičiti vzorně prostná s našimi členy, kde cvičitel neb náčelník má členy dva- až třikrát týdně v tělocvičně — jak potom možno nacvičiti vzorně cvičení ukázková, kde členové družstva jsou na tisíce mil od sebe vzdáleni a na časté svolávání jich ani pomýšleti nelze?

To jsou nesnáze, s nimiž dlužno počítati — to jsou překážky, nad nimiž nesmíme oči zavírat — to jsou obtíže, které činí nám úkol náš nanejvýš obtížným.

Ale přes to neodáváme se úplně beznadějnosti.

Věříme, že družstvo naše na závodišti náležitě se uplatní — věříme, že někteří členové ukážou se býti nebezpečnými soupeři na náradí i v závodech athletických — a věříme, že chováním svým dobude si uznání družstva v každém ohledu vzorného. A to naplňuje nás již nyní dostatečným uspokojením.

My sami pak nejedem k sletu za zábavou — na podívanou. — Jedem tam pozorovati, sledovati, poučiti se. Budeme bedlivě sledovati vedení závodů, budeme pozorovati cvičení. Budeme věnovati bedlivou pozornost cvičením ukázkovým — chceme čerpati poučení všude, kdekoli se nám k tomu příležitost naskytne a po návratu bude naší snahou, aby ze zkušeností nabytých těžil náš celek. Při tom hleděti budeme k tomu, abychom členy družstva k nové práci povzbudili, tak aby nezmizeli z řad našich po návratu, jak učinili mnozí — ale aby i oni zkušenosti nabyté uplatnili ve svých jednotách, ve svých Župách.

Podají-li se nám docíliti, co jsme si předsevzali, když přijímali jsme na sebe obtížný úkol vůdce družstva, budeme chovati v nitru svém uspokojení, že ty oběti, které Národní Jednota Sokolská obeslání sletu přinesla, nebyly na oltář věci sokolské položeny nadarmo!

UPOZORNĚNÍ!

Oznamujeme tímto br. jednotám, že V. V. N. J. S. přeložil své schůze na poslední pondělí každého měsíce z důležitých příčin.

Doufáme, že toho si bratří tajemníci a vůbec činovníci jednot povšimnou a dle toho se zařídí.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.

Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Všechné dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zaslány hlavněmu pořadateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year

Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zodpovědně.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatele Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

31

"CHICAGSKÁ ZKOUŠKA".

Udalost, která v dějinách Nár. Jed. Sokolské známa bude jako "chicagská zkouška", náleží již minulosti. Nejvyšší borci sdružení našeho sjeli se dne 28. prosince 1911 v Chicagu, aby před zraky přísných soudců podali ukázky své vyspělosti a ucházeli se tak o čestné místo v družstvu, které letos vysláno býti má k Vseslovanským Olympiádám v dnech červnových.

Kdybychom byli tázáni na úsudek o průběhu zkoušky, odpověděli bychom přímo, že nás valně neuspokojila, že očekávali jsme ukázkou vyšší vyspělosti. Nechceme tím říci, že jsme očekávali cvičení vreholová, že jsme toužili po tom, spatřiti na nářadí sestavy, které v diváku budí úžas — ale zklamalo nás, když viděli jsme, jak dobří borci naši ještě prohřešují se proti těm nejjednodušším pravidlům cvičení na nářadí: pohřešovali jsme u mnohých přesný, lehký, nenucený přístup k nářadí; pozorovali jsme při náskoku do visu neb podporu neklid, jako je přehmatování, pohybování nohama, jako by tyto nebyly s to hned po náskoku zaujmouti přesnou polohu; viděli jsme i u pokročilých boreů nedostatečný kmih, takže často výkonu, který proveden býti měl švihem, musila přispěti ku pomoci síla — neviděli jsme při cvičení na nářadí šíje hrdě vzpřímené — postrádali jsme přesných jistých doskoků. Tu, bratři cvičitelé, bude nutno hodně pilovati, pilně cvičiti, na vymýtní s hora uvedených vad bez únavy pracovati. Nepravíme, že vady s hora uvedené pozorovali jsme u všech boreů — ale tam,

kde sjel se výkvět našich hochů, tam neočekávali jsme viděti nedostatky takové ani u jediného.

I eviky mimořádné, od nichž jsme si tolik slibovali, nesplnily naše očekávání. Schází při nich jistota, schází forma; viděli jsme, že mnozí i při té své vyspělosti, nedovedou správně běžeti — že nedovedou si přesně vyměřiti vzdálenost mezi odražíštěm a místem, s něhož se rozbíhají a výsledek jest, že při rozběhu mění, zkracují neb prodlužují kroky, čímž skok potom valně utrpí. Ani ti borci, které předcházela k nám pověst zkušených atletů, neukázali žádoucí vyspělost. I tu bude nutno pilně cvičiti — zdokonalovati se — i těmto cvičením musí bratři cvičitelé věnovati náležitou pozornost. Řekli jsme již dříve a opakuji opět: nevede nás na závodě touha neb naděje na vítězství — chceme pouze býti účastni vseslovanského svátku sokolského, chceme přispěti svojí hřívnou k jeho zduaru — ale tolik si přejeme, aby v každém závodě borci naši ukázali, že k tuhému zápolu připravovali se pod dozorem zkušených cvičitelů — aby výkony svými budili úctu!

Ku cti boreů nutno však říci, že jsou to hoši odvášní, plní síly a chuti k práci a co dalo by se s družstvem takovým docíliti, kdyby jen dva měsíce mohlo cvičiti společně pod přísným dozorem jednoho cvičitele — o tom jest nám dovoleno jenom sníti. Musíme se spokojiti pouze tím, že borci budou míti v paměti pokyny, po zkoušce jim dané, a že až setkáme se s nimi po druhé, mnohé vady, na které jsme je upozornili, viděti nebudem.

Gymnasti z povolání.

Nežli přikročíme k podání zprávy o průběhu zkoušky, chceme promluvit několik slov o některých našich předních borcích, kteří si obrali gymnastiku jako své povolání a následkem toho nebyli ku zkoušce připuštěni. Jsou to bratři Hejda, Veselý a Křišťufek, všichni z Chicaga. Vše ta dala podnět k mnohým nepříjemnostem, nedorozumění, k nespravedlivému obviňování, neoprávněnému podezřívání, bez čeho se u nás nic většího nevykoná, a proto pokusíme se na neblahu tu věc vrhnouti trochu světla. My všichni známe vzácnou vyspělost Sokolů jmenovaných, a víme, kdyby bylo možno zařaditi je do družstva amerického, že družstvo to bylo by tak sesíleno, že stalo by se na závodě nebezpečným soupeřem družstvům nej přednějším. To všichni víme — a je-li v celé N. J. S. Sokola, který těžce nese, že takoví borci nemohou na sletu N. J. S. zastupovati, pak jsme to na prvním místě my. Když viděli jsme v Plz. Sokole cvičiti br. Veselého, v Sokole Chicago br. Křišťufka (br. Hejdu známe již dávno jako zkušeného závodníka), netajili jsme se projevy lítosti nad tím, že ti statní hoši sami cestu na závodě si uzavřeli. A proč? byli jsme tázáni — vždyť v Čechách závodí též Sokolové, jimž tělocvik stal se životním povoláním — vždyť účastní se závodů placení učitelové tělocviku! A na to odpovídáme: musíme činiti (jako tam činí) rozdíl mezi Sokolem, který třeba byl jako cvičitel placen, přece zůstává v řadách sokolských, v sokolských tělocvičnách své

schopnosti uplatňuje ku prospěchu Sokolstva — a Sokolem takovým, který na jevištích vystupuje jako placený, profesionální gymnast!

Když přijali jsme místo vůdce družstva, které letos do Prahy vysláno bude, tanuli nám hned na mysli s hora jmenování bratrů, neb očekávali jsme, že kdyby povolání svého se vzdali a vrátili se do našich tělocvičen, že by nebylo proti nim námitek, ale dva z jmenovaných bratrů ve vystupování v divadlech pokračovali nadále a tu nezbývalo, nežli zachovati pravidlo, že družstvu, které N. J. S. zastupovati bude, nesmí býti činěno výtek žádných, že musí býti pojištěno proti nařknutí, že jsou v něm gymnasti z povolání — a pravidlu tomu propadl i ten, který jeviště opustil a vrátil se opět k svému dřívějšímu povolání. Nečiníme dotyčným bratrům žádných výtek, že zvolili si gymnastiku za zdroj své existence — jest to povolání tak čestné, jako každé jiné — ale my musíme býti opatrní, aby na závodě nemohl nám někdo vytýkati, že družstvo N. J. S. jest sestaveno z profesionálních gymnastů — a kdož ví, zdali by družstvo naše nebylo za takových okolností ze závodů vyloučeno! Dále, když o věci té nepředpojatě uvažujeme, položíme si též tuto otázku: nespůsobili bychom nespokojenost mezi našimi borei, kdyby oni, kteří tělocviku věnují se jen v prázdných chvílích, po svém celodenním zaměstnání, závoditi měli při zkoušce se Sokoly, kteří celý svůj čas mohou svému výeviku věnovati, kteří nevěnují se ničemu jinému nežli umělému výeviku na nářadí? Mohli bychom nazvati takový závod spravedlivým? Kdo myšlenku sokolskou chápe v celé její kráse, čistotě a ryzosti, ten s námi musí souhlasiti a snese-li se na hlavu naší ještě více hany, osočování a podezřívání, že chceme, aby družstvo Nár. Jed. Sokolské bylo prosto všech výtek, mile rádi za tu naši snahu vše sneseme, poněvač za stanovisko, jaké jsme v té věci zaujali, nemáme příčin se hanbiti.

Přeložení zkoušky.

Zkouška v orgánu oznámena byla na den 3. ledna, ale v poslední chvíli přeložena býti musela na 28. prosince a tu dlužno podati vysvětlení: v měsíci listopadu usneseno bylo v školní radě, že prázdniny potrvají až do 8. ledna a tu počítali jsme takto: první týden prázdnin věnujeme přípravám, vypracování cvičení ukázkových a p. — a druhý týden, až se borei sjedou, bude vše připraveno. Dne 14. prosince, kdy byl již "Sokol" vytištěn, školní rada na žádost ředitelky rozhodla, že prázdniny potrvají jen týden a vyučování že zahájeno bude 2. ledna. Jak nám při tomto oznámení bylo, může si každý představit. Musili jsme ihned všem boreům oznámiti změnu dne — neb kdybychom až my byli s to vzdáliti se ze škol na dva dny, což bylo nejisto, nebylo by možno získati eizí soudce pro zkoušky, a tu rozhodli jsme se zkoušku přeložiti na 28. prosince, což i mnohým boreům bylo vhod, neb mohli se spíše z domovů svých vzdáliti, nežli by byli s to učiniti ten týden po novém roce. Podáváme toto jako vysvětlení ostatním členům N. J. S., kteří četli jen

oznámení v "Sokole" a nevěděli, proč den zkoušky byl změněn.

* * *

Ku zkoušce dostavili se následující bratři: Rud. Zikmund a Otto Slapnička, z Omahy. — Fr. Jirásek, Rud. Novák a B. Hašek z Cedar Rapids. — Vác. Heisler a M. Klein z New Yorku. — Fr. Paul a V. Stránský od Plz. Sokola v Chicagu. — Aug. Novák a Ed. Novák z Baltimore. — F. Bursík, ze St. Louis — a J. Eiselt od Sok. Chicago. Tedy celkem třináct.

Pravidla závodů byla tak upravena, aby borei mohli uplatniti svoji spůsoblost jak na nářadí tak i v cvičeních mimořádných ale též tak, aby cvičení mimořádná nebyla známkována příliš vysoko na úkor cvičení na nářadí. Též sletová prostrná byla odměňována, jelikož z těchto bude boreům též na závodě zkoušku skládati.

Na nářadí známkovali němečtí učitelové tělocviku dle svých pravidel a sice nejvyšší počet bodů za jediný výkon na nářadí 15. na každém nářadí 3 výkony, nejvyšší počet dosažitelných bodů na jednom nářadí 45 (sestava, příchod, odehoď, provedení) a nejvyšší počet dosažitelných bodů na všem nářadí (hrazda, bradla, kůň na šíř a kruhy) 180. Výsledek na nářadí byl následující:

	Hrazda	Bradla	Kůň na šíř	Kruhy	Souhrn
Rud. Novák . . .	28.00	40.50	39.50	36.00	144.00
Vác. Stránský .	28.00	41.50	35.50	38.50	143.50
Bol. Hašek . . .	33.00	35.50	35.00	26.00	129.50
Mart. Klein . . .	19.75	16.50	24.50	15.00	75.75
Fr. Paul	41.75	41.00	40.00	39.00	161.75
Ag. Novák . . .	33.25	38.50	32.50	21.00	125.25
O. Slapnička . .	16.25	14.00	24.00	17.00	71.25
Ed. Novák . . .	25.50	29.00	30.00	20.00	104.50
V. Haisler . . .	32.75	35.75	34.50	22.50	125.50
F. Jirásek . . .	41.75	43.00	39.00	35.50	159.25
J. Eiselt	29.25	38.00	37.00	34.00	138.25
O. Zikmund . . .	21.50	27.75	22.50	7.00	78.75
Fr. Bursík . . .	25.00	32.25	38.00	21.00	116.25

Skok vysoký: 10 bodů za skok 5 stop. Ti, kteří neskočili 5 stop, známkování byli následovně:

4.11 9 bodů — 4.10 8 bodů — 4.9 7 bodů — 4.8 6 bodů — 4.7 5 bodů — 4.6 4 body — 4.5 3 body — 4.4 2 body — 4.3 1 bod — 4.2 0 bod.

Skok daleký: za skok 17 stop 10 bodů. Další stupnice byla jak následuje:

16.8 9 bodů — 16.4 8 bodů — 16 7 bodů — 15.8 6 bodů — 15.4 5 bodů — 15 4 body 14.8 3 body — 14.4 2 body — 14 1 bod — 13.8 0 bod.

Každý závodník skočil třikráte a nejdelší vkok byl čítán.

Skok o tyči: 10 bodů obdržel ten, kdo přeskočil latku ve výši 9 stop. Další stupnice byla jak následuje:

8.10 9 bodů — 8.8 8 bodů — 8.6 7 bodů — 8.4 6 bodů — 8.2 5 bodů — 8 4 body — 7.10 3 body — 7.8 2 body — 7.6 1 bod — 7.4 0 bod.

Vrh 16-liberní koule. Vrháno bylo pravou i levou paží. Vzdálenost docílena pravou i levou byla sečtena. Za 58 stop obdržel závodník 10 bodů — další stupnice byla následovní:

Za 57.6 9 bodů — 57 8 bodů — 56.6 7 bodů —
56 6 bodů — 55.6 5 bodů — 55 4 body — 54.6 3
body — 54 2 body — 53.6 1 bod — 53 0 bod.

Výsledek mimořádných závodů byl následující:

	Skok vys.	Vrh koule	Skok dal.	Skok o tyči	Souhrn
R. Novák	10	8	6.25	6	30.25
V. Stránský	10	0	6.	7	23.
B. Hašek	8	3.	0.25	0	11.25
M. Klein	10	9.50	7.00	0	26.50
F. Paul	10	10.00	6.50	10	36.50
Aug. Novák	10	0	10.00	10	30.
O. Slapnicka	7	0	6.00	6	19.
Ed. Novák	10	1.	9.75	3	23.75
V. Heisler	10	0	4.50	4	18.50
F. Jirásek	10	8.	10.00	10	38.
J. Eiselt	8	0	4.50	5	17.50
R. Zikmund	5	0	6.50	4	15.50
F. Bursík	10	0	3.75	10	23.75

Jak vidět, kdo docílil určitého výsledku, obdržel nejvyšší počet bodů, 10. Více obdržeti nemohl, byť by byl docílil výsledku většího. Kdyby ale se bylo ukázalo, že mezi některými závodníky docílen byl celkově stejný počet bodů, pak teprv měli soudcové právo vzít na pomoc při svém rozhodování větší výsledek, docílený při mimořádných cvičeních.

Výsledek závodů v prostných (nejvyšší počet dosažitelných bodů 25) jest následující:

Rudolf Novák 22 bodů — Vác. Stránský 23.25 bodů — B. Hašek 22 bodů — Martin Klein 19.50 bodů — Frank Paul 23.75 bodů — August Novák 21.75 bodů — Otto Slapnicka 17.50 bodů — Edward Novák 20.25 bodů — Vác. Heisler 20.50 bodů — Fr. Jirásek 22.75 bodů — John Eiselt 20.25 bodů — Rudolf Zikmund 20.25 bodů — Fr. Bursík 7.25 bodů.

Nejvyšší počet dosažitelných bodů na všem byl 245 (nářadí, prostná, cviky mimořádné) a celkový výsledek jest následující:

Fr. Paul 222 bodů — Fr. Jirásek 219.25 bodů — Rud. Novák 196.25 bodů — V. Stránský 189.50 bodů — J. Eiselt 176.50 bodů — August Novák 176 bodů — V. Heisler 165.50 bodů — B. O. Hašek 162.25 bodů — Ed. Novák 148.50 bodů — Fr. Bursík 147.25 bodů — M. Klein 121.75 bodů — R. Zikmund 114.50 bodů — O. F. Slapnicka 107.75 bodů.

Závodníci byli číslováni, takže cizí soudcové neznali jmén, ani ku které jednotě závodníci náleží. Jako soudcové působili na nářadí: Wm. Meyer, učitel tělocviku na Crane High School, Fr. Gerlich, instruktor na Robert Waller High School, Emil Rothe, instruktor LaSalle Turnvereinu, Dr. Wegge, instruktor v Carl Schurz High School. Cvičení mimořádná a prostná: Fr. Pecival, učitel tělocviku v Englewood High School a Jakub Peroutka, člen cvičitelského sboru Sokola Tábor. Br. R. Stýblo zastával úřad technického výpomocného rádce a br. Jindř. Ort s ochotou převzal povinnost zapisovatele a sčítatele. Závod byl veden tak, že za dvacet minut po skončení, když se borci převlečení vrátili do tělocvičny, byl jim celkový výsledek již oznámen.

K závodům došel telegram od br. F. Filipa z Cedar Rapids, jenž zněl:

Ve dnešním bratrském zápolu necht' nejlepší Sokol zvítězí; bratři držte se! Jsem v duchu s vámi. Franta Filip."

Druhý den devět bratří, kteří dosáhli nejvyšší počet bodů, sešli se v síni Sokola Chicago, kdež vůdce družstva dával jim různé pokyny, upozorňoval na některé vady, jichž se musí vystríhati, poučoval o tom, jak docíliti správného a rychlého běhu, naevičován příchod k nářadí, náskok — seškok, aby docíleno bylo aspoň jakési stejnosti. Zbytek dopoledne stráven byl sletovými prostnými, kde ještě upozorněno bylo na některé vady a na konec procvičeny byly všechny sestavy několikrát s hudbou. Každý borec obdržel též klavírní výtah, aby dle něho mohl doma cvičiti.

Odpoledne věnováno bylo nástupu k prostným ukázkovým a tu narazili jsme na druhou velikou obtíž, kterou bude nutno jen usilovnou prací překonat. Cviky ukázkové, které máme v úmyslu pro slet vypracovati, pozůstávají mají ze dvou částí a sice a) atletický nástup, b) rohování (americké). Musili jsme se obmeziti jen na některé části nástupu, upozorniti borece, co cvičiti, aby při druhé schůzce už měli vše naevičené a ukázány jim byly některé rohovnické pohyby. Zde působiti bude obtíž neznalost cvičení těchto. Proto žádáme bratry, kteří právem očekávají, že do družstva zařadí budou, aby se též trochu rohování věnovali a cvičili pilně: střeh, soty levou i pravou na hlavu i tělo protivníka, předkroky, zákroky, úniky (slips) úhyby hlavy (duck). Budou-li s těmito cviky seznámeni, pak nácvik půjde hravě, neb budu hledět upravit cvičení jednoduchá, aby jen vzorně provedena býti mohla. Ale bratři — cvičit — cvičit — jen pilně cvičit — v pořadových a prostných značně pokulháváme a tu těžko něco kloudného naevičit v krátké době!

Sestavení družstva.

S tímto bude dlužno nějaký krátký čas vyčkati. Dle usnesení mělo jíti sedm boreů — ale se sedmi těžko naevičiti nějaký slušný nástup a ukázkové cviky, které provést chceme. Přimlouváme se vřele za to, aby jeli dva náhradníci, tak aby družstvo pozůstávalo z osmi boreů. Snad osmý byl by ochoten část vydání si krýti — neb jeho jednota mohla by mu přispěti. O br. Jiráskovi z Cedar Rapids není posud jisto, bude-li moci jíti — ale vše poukazuje k tomu, že asi výpravy nebude se moci účastniti, čímž družstvo bude ovšem značně seslabeno. Kdyby br. Jirásek odstoupil, pak do družstva (bude-li toto šelenné) vřaděn by byl Ed. Novák z Baltimore, který byl ve zkoušce devátým, aneb dobrý cvičenec je též br. Bursík ze St. Louis, který ač rozhodl účastniti se zkoušky téměř v poslední chvíli, počínal si velice statečně. Výk. Výbor bude asi nyní nucen vyčkati do konce tohoto měsíce, kdy br. Jirásek očekává rozhodující odpověď — a hned pak bude nutno úřadně družstvo sestaviti.

Ukázková cvičení

budou, jak jsme očekávali, působiti obtíže. Kdybychom chtěli vypracovati obyčejná prostná, dala by

se tato snadno popsati — ale cviky anglického boxu, která by byla v Praze novinkou, rozepsati nelze, poněvač bratří naši, jak jsme shledali, nejsou s cviky seznámeni a české názvy bylo by třeba tvořit. S touto nesnází zápasili i Němci, když před lety vysílali družstvo (v němž byli i dva Češi, br. Heida a Duha) do Evropy k závodům německým — a proto se ani o žádné ukázkové cvičení nepokusili. Ale my nemáme v úmyslu před četnými překážkami a nepřijemnostmi ustoupiti. Doufáme, že až bude družstvo sestaveno, podaří se nám najíti cestu, jak mohli bychom se aspoň na dva dny v některém tichém, středně položeném městě sejíti a tam, ničím nerušení, ukázková cvičení řádně naevičiti. Bude to sice vyžadovat nově obětí, ale — přispějou-li něčím Župy, jednoty a naše ústřední těleso, dá se věc snadno provést. Že by družstvo naše v cvičení na náradí na závodisti vyniklo, na to za panujících poměrů mnoho naděje nestává, neb známe neobyčejnou vyspělost borců českých a víme, s jakou pílí a zápalem cvičení na náradí pěstují. — pokusme se aspoň přispěti ku zdatu VI. Sletu nějakou novinkou, rázu čistě amerického, která i bratřím zámořským bude vítanou.

Ku konci jménem Výk. Výboru N. J. S. i účastněných bratří vzdáváme vřelý dík jednotám Plz. Sokol a Sokol Chicago za laskavé propůjčení svých prostorných síní ku zkoušce. Na zdar! č.

SOKOLŠTÍ UČITELÉ NA RUSI.

Z Moskvy, v listopadu 1911.

Půldruhého sta téměř učitelů těloeviku, vyšlých z českého lůna sokolského, působí nyní již na Rusi, vykonávajíc nejen svůj úřad, nýbrž mnozí z nich i povinnosti, ku kterým přivykli v sokolských jednotách.

O posledních prázdninách na sto těchto průkopníků sokolské soustavy těloevické sjelo se do Prahy, kde Českou Obcí Sokolskou pořádán byl pro ně paedagogický kurs. Podnik zajímavý a v obecní činnosti nový a tím radostnější, že udál se úspěšně. Do kursu zapsáno bylo 80 posluchačů, a byt všichni nevytrpěli, přece jenom pro sokolské učitele kurs byl znamenitým doplňkem vědomostí bratří; hřích na sokolské svědomitosti, učitelském souručenství a také na sobě samých spáchali ti, kdož jej z učitelů nenavštívili, nalézající se v Čechách i ti, kdož nespĺnili usnesení lonské schůze učitelů (povinný pro všechny!), zůstavše přes prázdniny na Rusi.

Podstata kursu vyplývá z jeho látky a osob přednášejících, jak uvádíme; přednášeno: Anatomie (MUDr. J. Hrdlička) — fyziologie (universit. ass. dr. Ot. Foustka) — hygiena (MUDr. J. Masák) — první pomoc při úrazu (MUDr. R. Weissberger) — paedagogika, didaktika, metoda vyučovací a výklad osnov (Ag. Heller) — ruská pořadová a ruské záležitosti (F. K. Šnepp) — výklad ruského názvosloví sokolské soustavy (Nikolaj Manochyn) — o švédském těloeviku (Jos. Klenka) — výklad o zařizování těloevičen, letních evičist' a náradí (Ant. Kroupa) a podstatě sokolské výchovy (K. Vaníček). Posluchačům vydána česko-ruská vysvědčení s podpisy učitelského sboru a představitelů pořádající organizace. Z 80 posluchačů navštěvovalo přednášky kursu 57 "velmi pilně." Nedbalým návštěvníkům osvědčení nevydána. Podmínkou přijetí do kursu byla absolvace evičitelského kursu České Obce Sokolské nebo jiného, přiznaného se stejnou úrovní.

U příležitosti kursu bratří učitelé konali tři schůze, věnované svým potřebám a záležitostem; podáváme výňatky z jednání schůzového, poněvač do jisté míry charakterizuje postavení, činnost a snahy českých učitelů těloeviku.

Prvá schůze navštívena byla přetně a byli hojně přítomni zástupci Č. O. S., a to za "předsednictvo" starosta dr. J. E. Scheiner, místostarosta Fr. Mašek a j. a za "technický odbor" náčelník dr. Jindra Vaníček, Aga Heller, Kaválr a druzí; byli všichni srdečně vítáni; kromě nich byli přítomni zástupci libeňského Sokola, v jehož vzorných místnostech schůze se konala a jehož trubačský odbor uvítal přítomné hlučnou fanfárou.

Za předsedu schůzí zvolen byl br. F. K. Šnepp z Moskvy, místopředsedou br. J. Hüttl z Tambora a zapisovateli V. Jindřich a Dom. Sinicin z Moskvy a K. Koucký z Jegorjeveka.

Zrovna tak jako kursu i schůzí těchto účastníci se bratří z nejdálnějších končin, hlavních měst a i menších míst ruských. Nejčetněji zastoupena byla Moskva (počtem 11); dále Varšava, Kijev, Charkov, Saretov, Vilna, Baku, Samera, Archabud, Charbin, Tomek, Batum a celá řada jiných ruských míst.

Jak známo zařizují sokolští učitelé "Všeruský Spolek Učitelů Těloeviku" a práce předběžná svěřena moskevským bratřím; i podávali bří. Šnepp a Žáček zprávy o vykonané práci.

Hlavní pozornost pak věnována posouzení učebných osnov těloeviku pro střední školy, které vypracoval a v kursu paedagogickém přednášel bratr Aga Heller, člen Technického Odboru Č. O. S.

Některým bratřím zdály se neodpovídati ruské školy, jiní žádali o zařazení sportovních eviků a t. p. — posléze však valnou většinou přijaty tak, jak byly vypracovány.

Do rozhovoru o nich zasáhli i členové Techn. Odb. a předsednictva Obce.

Osnovy rozvrženy pro 8 tříd střední školy a vykazují bohatou a rozmanitou látku, která je předností naší soustavy před jinými. Není pochyby, že, až budou přeloženy do ruštiny, budou neocenitelnou pomůckou českých učitelů těloeviku na Rusi a v tom je jejich největší zásluha.

Na druhé schůzi probrána celá řada zajímavých otázek.

Konstatováno, že není zásadních rozporů v názírání na ruské záležitosti školské mezi sokolským ústředím v Praze a učitelským ústředím v Moskvě, jak měli za to někteří bratři, nepochopivši zprávy br. Žáčka. Různost náhledů není ještě zásadní rozdíl a spor.

Usneseno provésti předběžnou strukturu spolku t. j. zvoliti si důvěrníky za jednotlivé kraje učebné, určené podle rozdělení ruského ministerstva vyučování, a zvoliti si také zařizující a prozatímní předsednictvo spolku. Důvěrou bratří jednomyslnou povolání za předsedu br. F. K. Šnepp a za členy předsednictva: sestra Jelena Bot, bří. Václ. Jindřich (jednatel), Dmitrij Sinicin a Jos. Vondráček; za náhradníky k nim br. K. Koucký a V. Žáček; revisory: sestra Věra Kapytova, C. Rozhon a X. Florin.

Přečteny stanovy V. S. U. T., o nichž k vůli zájmu pojednáme zvláště. Při tom někteří bratři znovu vzbudili otázku, která byla po mém názoru již na loňských schůzích zatím právoplatně vylouštěna, (jak dokazuje mimo jiné i název), by spolek byl organizací výhradně sokolských učitelů. Jest nepopíratelné, že bychom nejen poměru slušnosti než i věcně uškodili stavovské i sokolské práci své, kdybychom se chtěli separalisovati. Bylo by tu i beztaktní, když jedna ze sester vzkřikla: "nevolte žen do předsednictva, dokud v Moskvě nebudou české učitelky, Rusky nie neumějí, já jim nevěřím!" Introdukce slovanské vzájemnosti a demokratický mam.

Zajímavé bylo jednání o poměru sokolské soustavy k ne-sokolským v Rusku, o čemž referoval podepsaný. Hlavním

nepřáteli na Rusi nejsou ani tak Švédové a Němci jako spíše Švédomani a Germanofilové mezi Rusy. Mezi nimi vyniká vojenský lékař Peskov v Petrohradě a dr. Anochin v Kijevě, jenž plagoval "svou systému" evičení nervů u pražského Proška a jednoho italského spisovatele. Nejlepší zbrani proti nepřátelům naší soustavy na Rusi je obrnit se dokonale znalostí ruské řeči a švédských i jiných method evičebních.

Bratr Starý z Vilny referoval o našem poměru k nesokolským učitelům tělocviku; z těch nejvíce nám škodí důstojníci, nehotoví a domýšliví v oboru.

Po referátu podepsaného o poměru k různým institucím na ruské škole doporučeno nepřijímat na sebe úřady (plod zastaralých zvyklostí) t. zv. "nadziratelů" nebo "vospitatelů" a sestrám úřad t. zv. "klassnych dam", protože jsou to úřady "policejské", protivné svobodnomyslnému duchu.

Zrovna tak po referátu bratra Jindřicha z Moskvy ustanoveno: nebrati na sebe vedení t. zv. "potěšnych rot" — organizaci to děti ve vojenském duchu a s vojáckým nátlakem.

Třetí schůze byla neméně zajímavá a plodotvorná a zmocnila mimo jiné učitelské předsednictvo, aby blahopřáli dr. Scheinerovi k jeho Abrahamovinám.

Jednání věnováno především ruské odborné literatuře a pak posouzení moskovského časopisu Sokol; obsažený a věcný referát podal bratr Nikolaj Manochyn, jenž spravedlivě odsoudil různé výstřelky a výstřednosti na ruském knižním trhu odborného listu; podobné stanovisko zaujal k obsahu uvedeného žurnálu, který obsahem i ruštinou nevyhovuje, veden jsa nezkušenými cizími ve věci "redaktory a vydavateli" zároveň. Usneseno pověřiti předsednictvo spolku, by vyjednávalo s vydavatelstvem časopisu toho o vliv na redigování obsahu a dosáhne-li toho, přijati jej za svůj orgán. Podle možnosti pak dohromady se Svazem Ruského Sokolstva uloženo předsednictvu pečovati o jistou kontrolu ve vydávání sokolské a odborné literatury, bychem se vyhnuli všelijakému blý.

Po té s ochotou usneseno přičiniti se o účast ruských žáků a žačů na všesokolském sletu v Praze. Vypracována evičení mužské mládeže a schválena, když byla bratrem Hoškem ze Saratova ukázána. Ženské eviky mají se zaslati k revisi předsednictva do Moskvy, jemuž i uloženo opatřiti vhodný hudební doprovod v ruském duchu. Hoši budou evičiti v sokolském evičebním úboru s trojbarevným pasem a v ruských "furažkách".

Tot' stružný výtažek z jednání o pražských schůzích.

Připomenouti dlužno, že sokolští učitelé navštívili Tyršovu pracovnu v průvodu p. Renáty Tyršové a zajeli si na hygienickou výstavu do Drážd'an.

K závěru pak nás dochází zpráva ruské vlády, že ministerstvo vyučování neschválilo podané stanovy V. S. U. T. pro některé jejich nedostatky — jaké však, neudává se.

Nu — což? Per aspera ad astra! F. K. Šnepp.

DROBNÉ ZVĚSTI.

— Zajímavá podrobnost. Redakce moskovského časopisu "Sokol" byla potrestána pokutou v obnosu 300 rublů za to, že uveřejnila fotografii, na níž stojí bratr Erben před carem. Jak patrné, neveselá historka, ale zároveň dokazující, že ruští bratři redaktori, o českých nemluvě, špatně znají paragrafy ruského tiskového zákona.

— Ze Svazu Ruského Sokolstva. Výbor svazu se činí, na kolik to dovolují poměry, ne zrovna lehké. Bylo usneseno tabulku lékařského měření poslati všem jednotám a stejně také statistické dotazníky. Zprávy o sjezdu byly otištěny jako oficiální věstník svazu. Vypsán konkurs na návrh sokolského kroje mužského i ženského. I vzorné stanovy, které nejsou zrovna šťastně sestaveny a jsou příliš obsírné, byly vytisknuty a rozeslány jednotám. Návrh, přijatý sjezdem, a projekt

organizace tělocvičné byl předán "Psicho-Nevrologičeskému Institutu" k posouzení. O vánocích má se konati technický sjezd svazu v Moskvě. Jedno však nemůžeme zapomenouti Ruskému Svazu Sokolstva, že usnesl oficiálně nesúčastniti se sletu v Záhřebě a že nevstoupil do Svazu Slovanského Sokolstva. V posledním případě ohledy na vládu toho byly příčinou, leč tentokrát zbytečně. Vstoupí do Svazu, až vláda dovolí. A kdyby byl vstoupil do Svazu a vláda pak toho neschválila, co pak by zůstal ve Svazu? Postavení tedy v tuto dobu rovnocenné. My jsme ovšem chudší o skromnou slovan-skou radost a illusi — zatím aspoň. Inu, na Rusi dlouho bývá zima. Letos je tomu právě 100 let, co armáda Napoleonova zmrzla v Rusku. Budeme doufati, že ve druhém století armáde Sokolstva bude na Rusi tepleji, než bylo Napoleonově.

— "Pervoe Russkoje Gimnastičeskoje Obščestvo Sokol" v Moskvě stihla pohroma — nikoli záviděníhodná. Ze spolku vystoupili nejnadšenější stoupenci Sokolstva. Odešly do jednoho tří evičitelské sbory: ústřední — ženský — a filialky v počtu 48 a také náčelník F. K. Šnepp, jenž byl po 10 let v čele spolku. Podkladem posloužily zásadní spory o Sokolstvo vlastně o sokolství. Celý ženský odbor do jedné přešel zatím do místnosti Sokola III. v Moskvě, který vystoupivším poskytl útulek, dokud si nenajdou vlastních místností a nepřipraví vlastní organizaci. Vystoupil organizují nový spolek s prostým názvem Gimnastičeskoje Obščestvo "Sokol I." — bez těch zbytečných příkras v názvu a s utuženou vnitřní, v pravdě sokolskou, organizací.

— V Moskvě zařizuje se již pátá jednota pod názvem "Gimnastičeskoje Obščestvo Sokol V." V jeho řady vstupuje členstvo filialky Perv. Rus. Gim. O-va Sokol v čele se svým sborem evičitelským. Stalo se tak, když z ústředního spolku vystoupil výkvět jeho, jako projev solidárnosti s vystoupilými a nesouhlasu s ústředním spolkem, v němž zůstali nyní především "sportsmani" a staří páni, kteří se nemohli smířiti s převratem spolku v sokolský.

— Ze sjezdu Sokolstva v Moskvě. K obrázkům, které jsme uveřejnili v čís. 10., vztahujícím se ku sjezdu ruského Sokolstva, dodáváme malé vysvětlení; obrázky představují zleva na stranu: první je sekretář Svazu Ruského Sokolstva, E. S. Stekkis z Petrohradu; druhý je hlavní referent na sjezdu "o lékařském dohledu", "tělocvičném institutu" a "vzorných stanovách", ruský senator Sultan Krym Girej, místostarosta S. R. S.; třetí, v sokolském kroji, poslanec ruského parlamentu, A. S. Gižickij, starosta S. R. S.; čtvrtý obrázek, hlavní referent na sjezdu "O podstatě, významu a úkolu Sokolstva", F. K. Šnepp, z Moskvy; dole na levo skupina (ne všichni) účastníků sjezdu s delegátkou petrohradského Sokola — na pravo: sekretariát sjezdu s hlavním tajemníkem (uprostřed) L. Danilovičem z Petrohradu a sestrou Sokolovou z moskevského Sokola I.

— První sokolská župa ("ókrug") v Rusku zakládá se v Moskvě. F. K. Šepp.

OTEVŘENÍ SÍNĚ SOKOLA CHICAGO.

V neděli, dne 17 prosince otevřel Sokol Chicago svoji novou, zvětšenou síň, pod jejíž střechou mají naléztí útulek tři účely: dramatické umění, zpěv a tělocvik. Síň jest krásná, prostorná — ale naleznou-li tři jmenované účely v těch velkých prostorách dosti místa, aby jeden druhému nepřekážel, aby jeden účel neopanoval úplně pole a netrpěl ty ostatní vedle sebe jen jako z milosti, o tom nebudeme dnes uvažovati a ponecháme vše budoucnosti. V řečích slavnostních kladen byl důraz na výchovu tělesnou, důležitost její byla uznávána, v obraze, znázorňujícím "Náš úkol", byl tělocvik na místě prvním, v čele jednoty co starosta stojí starý závodník a nadšený Sokol, br. V. Roubal — a to zatím zaplaňuje poněkud naše obavy, že tělocvik

mohl by v nové síni býti zatlačen do pozadí, že vedle ostatních účelů zaujmouti by musil někdy místo poslední, místo podřízené, že bude trpěn jen z milosti, pro jméno. Pronášíme naději že se tak nestane — neboť tím by jedna z nejčilejších našich jednot stala se nevěrnou svému poslání a na to snad četní upřímní Sokolové dojíti nedají. Že síň při své rozsáhlosti a při tom nákladu, jaký na její stavbu byl vynaložen, musí jeviti nedostatky, když vyhovovati má tolika účelům, to uznal v zahajovací své řeči sám starosta br. Roubal a my s ním souhlasíme. Nevíme, jakými nedostatky trpěti budou ostatní účely, jimž síň sloužiti má — ale nedostatek, jimž trpěti bude tělocvik, bil nám nápadně do očí hned při prvním vstoupení do síně a my při pohledu na tu krásu, ty velké prostory a nádherné osvětlení nemohli z aviti se pocitu lítosti nad tím, že výbor neb stavitel neporadil se s některým zkušeným evičitelem o tom, jak umístiti roury k zavěšování visutého nářadí, aby nerušily tak vzhled síně a při tom aby bylo pro nářadí dosti místa, toto aby se dalo snadno stranou neb do výše zvednouti, když není používáno, a nebylo v úzkém čtverci tak stěsnáno, jak musí stěsnáno býti nyní. To jest jedna z velkých chyb, kterou jsme v síni k své veliké lítosti postřehli. V čem ta vada hlavně záleží a jak bylo by se jí dalo předejiti, o tom zmínujeme se doleji.

O programu, jenž na oslavu otevření síně byl proveden, zmíníme se jen stručně. Jednotlivá čísla posoudil dostatečně dle zásluhy denní tisk a my zmíníme se jen o tom, co pro nás mělo nejvíce zajímavosti. Když byl starosta br. Roubal objasnil počátky a nesnáze, s jakými bylo jednotě Sokol Chicago zápasiti, představil přítomného zástupce Výk. Výboru, br. F. Layera který vřele přimlouval se, aby vždy bylo pamatováno toho, jakému účeli hlavně síň věnována býti má, t. j. tělocviku. Br. R. Stýblo promluvil za Župu Střední a projevil přání aby síň stala se střediskem hnutí národního a byla chloubou celé osady. Slavnostní řečník dr. Iška promluvil obšírně o všech třech účelech, jimž nová síň sloužiti má a vřele přimlouval se za to, aby při tužení těla nebylo zapomínáno na šlechtění ducha, neboť jen tenkrát má pěstění těla pro národ a společnost lidskou svoji cenu, svůj význam, když s pěstěním krásy tělesné jde ruku v ruce šlechtění ducha, když vychovávají jsou pevné povahy — karaktery. Ku konci programu objevil se na jevišti živý obraz, sestavený br. Barešem, pěkně znázorňující tři účely, jimž nová síň má býti domovem. Tělocvik zaujímal na obraze místo první a my opakujeme znovu vřelá přání, aby Sokol Chicago v budoucnosti byl toho vždy pamětliv. Hudba br. Juřeny přednesla mezi jednotlivými čísly několik pěkných koncertních skladeb.

A nyní k té neblahé vadě, která při sledování hlavního účelu — tělocviku — bude evičitelem i evičicemi pocítována. První vadou jest přílišná výška k zavěšování nářadí. Při výšce této hup kruhů bude tak zdoluhavý, že bude některým evičením velice na závalu. Závěs pro visuté nářadí nemá býti výše 20 stop — a závěs v síni Sokola Chicago jest o hezký počet stop výše. Při některých evicích to ovšem vaditi nebude — ale kde máme velké třídy dětí a chceme v krátké době hojnost eviků probrati, tam vysoký závěs velice vadí. Vadu tu ucítí také Sokolové, kteří si na eviky v kruzích zvyknou při dlouhém hupu a pak jinde bude jim evičiti na kruzích zavěšených níže. Ovšem tomu se při výšce stropu dalo těžko vyhnouti. Pro zavěšování visutého nářadí sestrojeny jsou ve středu stropu ve čtverci roury, dle vzoru Plz. Sokola, ale toto v Sokole Chicago jest v malém čtverci tak stěsnáno, že bude zdrojem velikých nepříjemností, neb nedovedeme si představit, jak různé nářadí lze vytáhnouti stranou, aby nepřekáželo druhému a pak — co nepřijemnějšího — bude lze používat jen jediné nářadí, kdežto při jiném, jednodušším a i lacinějším zařízení, mohlo býti nejen pro nářadí více místa, toto mohlo býti snadněji

odstraňováno a mohlo se evičiti na dvojím i trojí nářadí současně. My bychom byli doporučili stavebnímu výboru zařízení následující:

Jevišť.

Podél velkých žeber, t. j. na vnitřní straně jejich, od jeviště směrem severním mohly býti upevněny dvě roury, po každé straně jedna — a mohly býti umístěny tak, že by vzhled stropu ani dosti málo nerušily. Středem napříč jedna roura, spojující roury po stranách, by byla stačila na zavěšení čtyř párů kruhů a kolovadla — a tak bylo by možno evičiti na kruzích i tyčích šplhacích současně. Tyče pak snadno daly by se vytáhnouti ku středu — kruhy a kolovadla k postranním rourám. Až by se finanční stav jednoty zlepšil, mohla všechna šplhadla býti umístěna na jedné z oněch postranních rour a na druhé mohly býti umístěny provazové žebře. Toto zařízení nejen že by tělocvičným účelům lépe vyhovovalo jmenovitě četným třídám dětským, ale bylo by lacinější a pěkný střed stropu nemusil být zakryt hustým mřížovým rour, z nichž velký počet ukáže se býti úplně zbytečným. Jediná roura, napříč vedená, jako má na př. Sokol Havlíček-Tyřs, vyhověla by lépe, nežli to množství rour, stěsnaných v tak malém čtverci. — Zmínujeme se o tomto hlavně pro dobu budoucí, aby tělocvičná jednoty, bude-li chtít stavěti tělocvičnu, radila se vždy nejen s architektem a stavitelem, ale také s evičitelem, neboť evičitel nejlépe ví, čeho třeba, aby zavěšené nářadí jeho účelům nejlépe vyhovovalo.

Končíme zprávu svoji opakováním přání všech řečníků: aby budova Sokola Chicago byla ohniskem národní činnosti v "České Californii", ale aby také pamatováno bylo vždy toho, že hlavním účelem jednoty sokolské jest: výchova tělesná a té že vždy vykázano býti má v síni sokolské místo první. Na zdar!

JEŠTĚ O TOM OAK PARKU.

Současně na třech místech navazuje se v posledním čísle "Sok. Am." na můj referát o slavnostním otevření tělocvičny Sokola Oak Park, jež ukázala se býti typickou sokolskou slavností, to jest aférou téměř úplně bez zastoupení Sokolstva. Jsem tomu skutečně rád, že měl můj posudek za následek alespoň částečné zvření v našich řadách. Bylo by při nejmenším smutným zjevem, aby i přes takové projevy mělo se v našich jednotách přejít k obvyklému dennímu pořádku. Nejsem přítelem vášnivých argumentů, ale tolik uznávám a chápu jako člověk, činící nárok na trochu vytříbený pozorovatelský talent, že je při posuzování naší veřejné činnosti naprosto nezbytno vybočit jednou za čas z obvyklých konservativních mezí a učinit hodně hluboký řez do našich bolestných míst — a pod vlivem takového dojmu psal jsem o sokolské slavnosti v Oak Parku. Nebylo-li mně leckdes rozuměno a musím-li se znovu vracet k bolavé této otázce, pak není to vinou mou, ale spíše těch, kdo nedovedou buď to prostě číst anebo o čteném přemýšlet. Ani v našich sokolských řadách není o takové výtečníky nouze.

Sumárně vzato, stěžoval jsem si, že při otevření tělocvičny v Oak Parku nebyla mimo Sokola Tábor, Župy Fugner-Tyřs a několika Sokolek úředně zastoupena ani jediná z místních jednot N. J. S. — a z tvrzení tohoto nemohu slevit ani puntík, protože je veskrze pravdivým. To je prostým

konstatováním suchého fakta. Ani jeden místní sbor neuznal za dobré dostaviti se buďto korporativně anebo vyslati čtyřčlennou deputaci. Tedy naprostá netečnost, která musela bít do očí tím silněji, poněvač dostavila se četná delegace bratří z druhého tábora. Po skončených ceremoniích a hodně pozdě odpoledne dostavila se k taneční zábavě trubčácko-bubenická četa Sokola Praha, ale tak optimistickým přece nebude nikdo, aby v čistě soukromé vycházce několika hochů spatřovati oficiální zastoupení sboru o několika steech členů. Nepodeceňuji dobrou vůli a obětavost těchto hochů a nepřehlédli jsem je zúmyslně, jak bylo mi vyčteno — ale mně jednalo se na prvním místě o celkový projev sympatií z našich sokolských jednot, já jako referent sháněl se hlavně po sokolské solidaritě, jež projevuje se sborovým usnesením na schůzích — a toho všeho zde naprosto scházelo. To jsem odsuzoval a kritizoval a to nejenom já, ale vůbec každý, kdo byl slavnosti přítomen, a budou-li bratři trubači pohlížet na celou věc střízlivě a s rozumového stanoviska, přijdou nepochybně k těm samým závěrkům. Několik jednotlivců není celek vůbec nikde a v Sokolstvu, jež imponovati má hlavně svým četným vystupováním v stejnokrojích, už naprosto ne — a těch bratří v uniformách bylo na slavnosti v Oak Parku tuze poskrovnu!

Tím kvitoval bych tudíž poznámku bratří od Sokola Prahy a zbývá mi jenom několik slov k filipice br. Dvořáka od Plz. Sokola. Po stránce formální upozorňuji br. Dvořáka, že by bylo skutečně již na čase, aby se naučil psát totiž způsobem věcným a na prvním místě slušným. Víím, že slušnost tonu a slohová vybroušenost není každému vrozena, ale dobrá vůle a vytrvalý evik dělá časem divy a nemám nejmenší pochyby, že i br. Dvořák dovedl by se v péře oblomit, kdyby jenom trochu chtěl — leč to podotýkám jen tak mimochodem. Po stránce čistě rozumové podotýkám bez rukaviček, že bych se styděl být dopisovatelem největší sokolské jednoty západně od New Yorku a při tom psát podobné naivní nesmysly, jakým je poznámka Dvořáková v posledním čísle "Sokola Amer." Úřední orgán Národní Jednoty Sokolské je sice redigován dvěma pověřenými pracovníky, ale ex-officio je členem redakčního stábu každý sokolský literát a každý dopisovatel bratrské jednoty — to nemělo by být pouštěno se zřetele nikde a nikým. A proto mělo by být v našich sokolských jednotách přihlíženo k tomu, aby za dopisovatele byli voleni lidé, kteří mají něco v péře a mají dobrou vůli to se čtenářstvem sdělit — jediné tak možno očekávat, že stane se věstník nejstaršího sdružení sokolského v Americe skutečně obsahově cenným a že rubrika dopisovatelská nezvrhne se buď v stat' čistě klepařskou anebo v snůšku různých naivností a nesmyslů. Časopis sokolský vydáván je příliš velkým nákladem, než aby bylo v něm takovým způsobem plýtváno drahocenným místem. A do stejné kategorie házím bez rozmýšlení i toho, kdo omlouvá každou naši vadu a chybu, kdo pluje raději s proudem jenom proto, aby se zalíbil a zalichotil a kdo nemá dosti smělosti a mužnosti zaujmout kritické stanovisko. Tím podporuje a holduje se tučtovému puffování, které vyjímá se šeredně v denním tisku, kde zájmy redakční podřízeny jsou zájmům administračním, slovem, kde píše se tak, aby to neškodilo na oběhodu. Ale takové ohledové stanovisko je naprosto nemyslitelné a nepřipustno v sokolském časopise — aby bylo jasno mezi námi, bratře Dvořáku!

Jaké jsou to příčiny, které nesou vinu na to, že se bratři nesúčastují našich veřejných slavností? Nevidím jich a neptám se po nich — já vidím pouze povinnost, dobrovolně na se vzatou, a kdo se povinnosti té vyhýbá, dává nám až příliš průzračně na jevo, že to s tím Sokolstvem zrovna vážně nemyslí a že uvádění do sboru značilo u něho jediné a pouze bezmyšlenkovou odříkavací formuli. Kdyby chtěl být br. Dvořák upřímným, musil by si otevřeně doznat, tak jako si

to doznává většina přemýšlejících lidí v našich řadách, že to Sokolství velikého procenta našich bratří spočívá na tak mělkém základě, že je skutečně trudno o tom mluvit a ještě trudněji o tom psát. Máme krásné prohlášení zásad, máme krásné ideály a cíle, máme hrstku dobrých lidí mezi sebou — ale ten náš vlastní, vnitřní kulturní a duševní život je tak chudým, že chudším skoro ani být nemůže. Vezměme za měřítko Chicago — tu nejsilnější baštu sokolskou. Br. Dvořák jistě ví, sleduje-li jenom poněkud činnost v našich řadách, že nejsou to jenom pochody a průvody, při nichž Sokolstvo blýská se svou nepřítomností, ale že jsou to i naše zábavy, veřejná evičení a hlavně přednášky, pořádané sokolskými jednotami, kde nejmenší procento návštěvníků tvoří Sokolové sami. Kolik přednášek uspořádá se do roka v Chicagu pod záštitou sokolských jednot? Jaká je při nich návštěva, dojde-li vůbec k nějaké? Uvádím pouze dvě malé, ale charakterní ukázky. Přednášel dr. Rudiš Jičínský, řečník zajisté znamenitý a vzdor tomu, že přednáška týkala se sujetu ryze sokolského, "tísnilo" se v síni, jež hravě pojme přes tisíc osob, nějakých 80 posluchačů. A to byla přednáška v síni Plz. Sokola, který čítá bezmála 400 členů a mohl sám o sobě šíř slušně zaplnit. V síni Sokola Tábor přádány Husovy tryzny pod záštitou školního Patronátu, v němž zastoupeny jsou dva sokolské sbory se Sokolkami v počtu nejméně 5500 osob. Na první přednášku, pořádanou drem. Vojanem, dostavilo se nějakých dvacet či třicet osob, o rok později dostavilo se na přednášku Pšenkovu asi dvanáct lidí dospělých a něco mládeže. Ještě nikdy nepřišla mně zpravodajská povinnost tak obtížnou, jako při těchto příležitostech, kdy člověk musí psát sloupcový referát a v celé té sáhodlouhé litanii nesmí ani na okamžik odložit konservativní masku a houknout těm našim Sokolům rybí krve až na samé dno mělké duše. Co je toho příčinou, br. Dvořáku? Je snad duševní vyspělost v našich řadách tak velká, že přednáška plně kvalifikovaného řečníka je tu něčím naprosto zbytečným, něčím, bez čeho se naši lidé mohou docela dobře obejít? O tomhle bych si dovoľoval pochybovat — ale udělám Ti to k vůli a připsi to na vrub Tvých famozních "různých příčin". . .

Stálo by skutečně za vypočtení, mnoholi našich sokolských jednot může se pochlubit něčím, co vypadá jenom poněkud jako moderní knihovna a existuje-li opravdu takové unikum, jaká je vlastně cirkulace knih. Stálo by za malou statistiku, kolik besed a debatních večerů uspořádá se našimi sokolskými tělesy, at' už zábavných nebo čistě technických. A stálo by za trochu té jednoduché arithmetiky, spočítat vůbec ty naše sokolské jednoty, které jsou jednotami skutečně tělocvičnými a ne výpomocnými spolky!

O zábavách ryze sokolských psát nebudu — to je faktum všeobecně známé, že setkáváme se na nich stále s jedněmi a těmi samými osobami. V každém sboru nalezneme několik dobrých lidí a skutečných pracovníků, kteří nescházejí nikdy a nikde — to je také vlastně to jádro našeho Sokolství. Ale dále to naše Sokolství nikde neproniklo a nepronikne — a tady bych mohl celou svou polemiku s br. Dvořákem zakončit krátkou, ale velice výmluvnou otázkou: Nesetkávali se se Sokolstvem v našich veřejných vystoupeních a průvodech, v našich schůzích a zábavách, v našich veřejných evičeních a přednáškách — kde ho mám vlastně vyhledávat?

Bratře Dvořáku, referát o slavnosti v Oak Parku nebyl nějakým náladovým projevem, bylo to vybíjení dlouho nahromaděvané elektřiny, k němuž muselo jednou dojít. Všimám si všeho, co souvisí s naším veřejným životem a s hnutím sokolským vůbec, dlouho, už od dětských let. Byl jsem takřka vychován v novinářském ovzduší. Mnoho jsem pročítal, hodně napsal, a vím, jak je nutno referovat v denní žurnalistice a jak možno psát do sokolského magazínu. Jedno i druhé spadá do kategorie tisku, ovšem — ale ty dva pojmy by si měl nikdo plést anebo je dokonce stotožňovat. Na zdar!

Jindřich Ort.

VĚSTNÍK SLETOVÝ.

— Výstava sokolská o sletu v Praze bude zjevným obrazem dnešního rozmachu Sokolstva veškerého za uplynulé půl století. Dnes již z přípravných prací výstavního odboru, je muž předseda čilý br. Karel Vaníček, lze souditi, že bude podnik velikého rozsahu. Materiál zde vystavený bude pak zachován pro museum sokolské a pro příští výstavu všeslovanskou. Z toho nejlépe činovníci jednot našich seznáte, jak důležité jest usnesení naší N. J. S., že tu scházeti nesmíme. Byli jsme dotyčným odborem již vyzváni k součinnosti a na potřebné statistice i dalším se pilně pracuje. Na fotografie tělocvičen a odborů Sokolek klade se hlavní váha, vedle všeho toho, co v dotyčném oznámení V. V. na jiném místě se uvádí. Kde ještě nebyl zvolen výbor, aby ve směru tom s námi pracoval, necht' stane se tak co nejdříve. Nové jednoty, nemají-li co památného, necht' pošlou obrazy místností, kde se evičí, členstva a členů evičících, žactva obého pohlaví i Sokolek, jakož i všech druhých svých odborů. Věci památné a velice cenné lze vypůjčiti pouze a budou opět vráceny, kdežto jiné podle rozhodnutí vašeho se v Praze ponechat mohou, zejména ukázky písemnictví sokolského, atd. Rozumí se samo sebou, že hlavně naše T. J. S. St. Louis, Mo., na výstavce vynikati musí jako jednota první ve Spojených Státech a nás jen těší, že v tom ohledu již náležité kroky se dějou.

— Jest nanejvýš zajímavé, jak ženy v Čechách na slet se připravují. Všude se evičí pilně, aby vystoupení žen bylo důstojné. Župní věstníky vybízí k práci a "Sokol" v Brně volá: "Nadšenou prací rozvíjí Sokolstvo svůj úkol vždy k větším a větším úspěchům. V poslední době začalo konati přípravy k VI. sletu všesokolskému, který je projektován v rozměrech ještě nebývalých. Nadšeny ideou sokolskou, obracíme se k vám, české ženy všech vrstev, abyste — pochopivše hluboký význam a myšlenku sokolskou — dokázaly, že srdce vaše je otevřeno vyšším zájmům, a vstupovaly do řad sokolských, kde vyvíjí se rovnoměrně tělo i duše ve prospěch národa. Apelujeme na ženy všech stavů, i kruhů inteligentních, jež namnoze se strani jednot sokolských, aby poznaly, čeho je našemu národu třeba, a hojným vstupováním do jednot sokolských prospěly sobě i vlasti." — Víte, proč uvádíme? Inu, jen proto, aby naše Sokolky si věci povšimnuly, hlavně v Chicagu, a rozhodly se již, zda-li pojednou s námi či nie.

— Jako v Čechách tak i my se připravujeme. Borec jsou vybráni, pilně se evičí a vedením br. J. Čermáka jistě, že dočítí se výsledků co nejlepších. Také přihlášky k výpravě den ode dne se množí, jak v New Yorku u firmy Brodský a Sovák, tak i v Chicagu u firmy Fr. Skala & Co. Z toho důvodu radíme každému, kdo se Sokoly jeti chce, aby nezameškal a místa si zajistil. Vyjede se z New Yorku, dne 11. června a to lodí New Amsterdam přímo do Rotterdamu, kde vypraven bude zvláštní vlak až do Prahy i postaráno bezpečně o zavazadla. A jedno nás těší nejvíce, že závčas podařilo se dotyčným kruhům přiměti téměř veškeré sokolské organizace a hlavně ovšem české, že vyšlou své delegáty a Župa Fuegner-Tyrš i své borec s našimi po jedné lodi, tak aby se do Prahy přijelo společně. V tom spatřujeme velmi mnoho, jako jsme rádi, že i zástupcové D. A. S. budou s námi, třeba z ohledů hmotných borec vyslati nebylo lze. Bratři Slováci, jakž již jsme na místech těchto byli zdělili budou míti družstva dvě a také několik zástupců i příznivců věci sokolské pojede s nimi a ovšem že rovněž s námi. Delegace druhých jednot slovanských se na jisto očekávají a ve směru tom se pracuje.

— Za účelem sebrání dalšího materiálu na zevrubnou statistiku N. J. S., jakž pořízena býti má na výstavku v Praze o sletu, rozeslali jsme na každou jednotu, čili tajemníky dvo-

jité listky poštovní. Na jedné stránce vyzýváme, aby vše památné, sokolské a jinak vzácné, co ty či ony jednoty a odbory vystaviti chtějí, bylo co nejdříve posláno z Východu přímo na jednatele V. V., br. J. Černého, 431 E. 71st St., a nám seznam věci zaslaných a ze Západu, tedy za městem našim Cedar Rapids, Ia., přímo nám v pořadatelsku listu našeho. Kde lze pošlete fotografie Sokolny, jak vypadá zevnitř i uvnitř, fotografie starých činovníků, boreů nejlepších, trofeje ze závodů a památky, jež lze od starších osadníků vypůjčiti, týkají-li se našeho života sokolského.

Poslete i pohledničky města vašeho a okolí, alba celých jednot a odborů a pod. Tam, kde ještě nevyplnili jste archy o vážení a měření, učiňtež tak ihned a veškeré záznamy další, jakž na dotyčném dvojitém listku požadujeme, vyplňte přesně a znatelně! Netřeba čekati do schůzí jednot, každý tajemník může správně vyplniti, poradí-li se s náčelníkem, evičitelem aneb evičitelkou. Potřebujeme co nejdříve, abychom se mohli dáti pak sami do práce statistické, tabulování a pod. Veškerá udání a číslice zakládati se mají na roku minulém, to jest do 31. prosince 1911. Pochybujeme, že by některá jednota naše práci tuto zásluhou zanedbati chtěla a činovníci by zapoměli. V Praze scházeti nesmíme, podle usnesení našeho V. V. i budeme na sokolské výstavě, jako obrazu i naší činnosti ve Spojených Státech a naše jednoty musí tu být všechny!

— Závodní eviky šestého sletu, jakž probrány byly na zkoušce našich boreů v Plzenském Sokole v Chicagu, dne 28. prosince m. r. nejsou jen tak snadné a naše družstvo, jež sestává vesměs z hochů pilných a snaživých jistě se již přičiní. Br. Ort v posudku svém závodu a výběru boreů našeho družstva právem připomíná ve "Svornosti", že nejsou borec naši nejlepší celé N. J. S., za to ale nadšení a dobří Sokolové, již neznajíce řevnivosti vrhli se v tuhý zápol a těm, kdož zvítězili pak druzí jen blahopřáli. Nás jen těší, jako radujeme se z vlastního výsledku zkoušky, jež byla laprosto spravedlivá a důkazem, že máme u nás ještě trochu dobrého materiálu.

— Sletové slavnosti začnou 26. května a dorost bude mít na Žofíně, dne 22. června svou besídku.

— Pohlednice sletové jsou již v oběhu. Jedna krásší druhé. Oznak sletový bude zhotoven dle návrhu Suchardova.

— Bratři a sestry, jež dovedete vládnouti brkem i v řeči anglické nezapomeňtež upozorniti místní listy své a časopisy větší i odborné, magaziny a p. na šestý slet všesokolský a jeho význam pro tělesnou výchovu národa. Povězte jim, co jest to naše Sokolství, jaké má základy a co jsou tužby a snahy jeho, dále napište, jaká tu příležitost pro Američana, aby nejen o prázdninách svých a na výletě v Evropě uviděl zem nejkrásší, ale i její dobrý lid a práci Sokolstva o sletu v Praze. Bude tu evičiti prostná přes deset tisíc Sokolů, pak 4 tisíce žen a dívek a tisíce dorostu i žactva obého pohlaví. Budou tu ukázky ze slavných dob velikého Řeka po bitvě u Marathonu, hry a jiné zápasy a evičení. Pravá Olympiada, již účastní se veškeré Sokolstvo slovanské a delegace všech národů vzdělaných. Anglická cestovatelská firma Cookova zařadí prý slet do cestovního programu svého pro tento rok. Tak byla by cizina, a ovšem Američané hlavně, již dli v Karlových Varech, Italii, Francii, Německu a jinde, neznajíce našich velikých sletů sokolských, upozorněna na slet šestý, jako znamenitost prvního řádu. Kdo může říci, kolik přátel by tím Sokolstvo a český národ získali? Příklady z minulého sletu jest několik. Svaz pro povznesení návštěvy cizinců v království českém, jež sídlí v Praze, pracuje se Sokolstvem. Míst na evičišti bude pro 76,545 diváků a o ubytování stará se zvláštní výbor pečlivě již nyní. Vlastní evičiště jest rozměrů obrovských, jakž již na místech těchto jsme napsali.

— Po prvním plakátu následovaly nyní z Čech dva nové plakáty. To jest Muchův obraz a provolání k českému lidu.

— Lidinky, již mají stále plná ústa přátelství vůči Sokolstvu strhli minule nový rámus a jejich "Právo Lidu" v Praze přímo zběsile si počínalo, že ministerstvo veřejných prací poskytlo sletu podporu desíti tisíc korun. Tak vedle surových Němčků jsou tu i páni "soudruzi" z naší krve, jako obyčejně proti nám. "Národní ostudou" nazývají tento příspěvek státu a "novým dokumentem nedůslednosti české měšťácké politiky". Podle nich nesmí se žádný kulturní spolek český a žádný Čech ucházeti o podporu z prostředků státních a bráti minci, která jde přece přes Vídeň nejvíce na daních a jiném z Čech. Ku podivu a jejich sociální "soudruzi" vládní diety, jako poslanci z té německé Vídně bráti mohou! Je to logika, není-li pravda?

— V Žofínském sále v Praze konala se 13. prosince společná schůze všech odborů pracujících na přípravě šestého sletu všesokolského. Odbory dostavily se v plném počtu čili 160 členů výborů různých. Br. Dr. Scheiner uvítal je řečí pamětihodnou, nadšenou a bratrskou. Poukázal na vše, co třeba vykonati, aby Sokolstvo před světem celým znovu vyniklo, poukázal na nepřátele z vlastní krve "Orlíky" a nyní i sociální demokracii. Vydání na slet, jež kryje si Sokolstvo samo, odhaduje se na 649,700 Korun. Ze všech končin světa slovanského očekávají se hosté. V prostných bude přes deset tisíc cvičenců a žen síla, těch žen, jež v Sokolstvu požívá s mužem stejných nyní práv i povinností a ku stejným se nesou metám, zdaru velikého sletu. V průvodu bude asi 30,000 Sokolů. Veliké výpravy očekávají se z Bulharska, Srbska, Chorvatska, Haliče, Istrie, Bosny a Hercegoviny. Z Ruska přijedou dvě výpravy, z Petrohradu i Moskvy a žactvo vyšších škol. Mnoho hostů přijede i z Francie, Holandska, Italie a naši ovšem ze zahraničí vůbec.

MARATHON O VI. SLETĚ VŠESOKOLSKÉM.

Velkolepý úspěch "Šachů" o pátém sletu všesokolském pobádal slavnostní výbor, aby našel podobné historické scény pro slet VI. Ale nikdo by neřekl, jak nesnadné bylo najít něco lepšího. Šachy byly důmyslným sloučením královské hry s mohutnou historií. I srdce nejkliďnějšího skeptika mocně bilo při pohledu na husitské voje.

Co najít populárnějšího?

A našlo se. Do slunné Hellady v době jejího nejkrásnějšího rozkvětu, kdy nastávaly jí boje se stonásobně silnějším Perskem, do r. 490 má nás přivést historická scena VI. sletu všesokolského: Marathon — první vítězná bitva s Peršany. Vůdce Miltiades vrhá se s 11,000 bojovníky na dvacetkrát silnějšího nepřítele a poráží ho. Peršané vidouce sbíhati Řeky s návrší proti sobě, domnívali se, že mají co činiti se šilenci. A tito šilenci vítězi, zprávu o vítězství nese bojovník, ač vysílen dopoledním bojem, do Athén, běží přes 42 km. a vykřikna na náměstí: "Vítězství!", padá mrtev k zemi. Heroický čin zaznamenaný pro věčné časy jest v dějinách a na oslavu památky bojovníka vzat též do závodů gymnických.

Avšak Marathonem nebyly skončeny boje s Peršany. Peršané přiblížili se po lodích k Athénám a Řekové musili ještě bojovati ve veliké bitvě námořní u Salaminy.

Historické tyto události vzaty byly jako vysoce dramatický rámec ku provedení gymnických závodů dle starověkého způsobu. Jest známo, že Řekové oslavovali radostné události hrami gymnickými a divadlem. Historická scena VI. sletu předpokládá, že i vítězství u Marathonu oslaveno bylo hrami takovými. Tak slučuje v sobě scena tato nejen znázornění skutečných her olympijských, ale i nejvznešenější výjevy ze života malého národa řeckého v jeho vítězném zápasu s obrovitým Perskem.

Osnova sceny jest tato: Severní strana cvičiště upraví se jako Propyleje (brány na Akropolis), za nimi ve výši Pallas Athéne a Parthenon s oltářem. Branami sestupují

schody do cvičiště. Cvičiště představuje prostranství před Athénami.

Děj. Nahoře na Akropoli shromážděný lid, starci, ženy, děti, neduživci s kněžímí modlí se k bohům, nebot' v tu chvíli se u Marathonu bojuje. Z dále zří muže, který přibíhá jižní branou, přeběhne cvičiště, vykřikne: "Vítězství!" a padá mrtev k zemi. Radost zmocní se prosebníků, ověnění mrtvého a vynesou na oltář. Sestupuje se rada, jak oslaviti vítězství a uvítati vítěze. Tito přicházejí s vůdcem Miltiadem. Jsou pohoštění, uspořádají se ihned národní slavnosti, t. j. divadlo, chóry, gymnické hry. Do prostřed slavností vpadá zpráva, že nepřítel blíží se po lodích k Athénám. Slavnost rázem se přerušuje, lid odchází do města, vojsko se sešikuje a táhne do boje proti nepříteli.

Toto upravení hry navrhl pan redaktor Hanuš Kuffner, autor husitského vyprávění šachů. Podkladem mu byla myšlenka dra. Jos. Scheinera, předvésti olympijské hry. — V celku vystoupí přes tisíc osob. Z těch bude na 500 hoplitů (těžkooděnců), kteří provedou některé taktické pohyby z antického válečnictví. Gymnické závody provedeny budou s veškerou věrností našimi nejlepšími sokolskými borci a budou to: běh o závod, vrhání diskem, oštěpem, skok, zápas, dále chóry při antických zpěvech a hudbě a nebudou scházeti ani Helanodikové (soudeci), dívky, asi 150, děti a starci.

Celé cvičiště bude architektonicky řešeno v klassickém slohu, takže illuze bude úplná. Věrnost historická bude úzkostlivě dodržována ve veškeré výpravě za spolupůsobení předních uměleckých a vědeckých kruhů českých. Nesnadná, avšak nejvyšší vděčná úloha připadá architektu br. Dryákovi, aby slohově upravil cvičiště. Jest nadšen svým úkolem a některé ukázky řešení zajišťují plný zdar. Našemu cvičišti vévoditi bude jako druhdy Akropoli — Pallas Athéne. Bude to obraz úchvatný, dosud nikde neprovedený sen Tyršův, pravý "Hod olympijský". A náš slet bude velkolepým předvedením tělocviku staré i nové doby.

DOPISY.

DOPIS Z ČECH.

V Praze, 25. října 1911.

Právě jsem obdržel říjnové číslo "Sokola Amer." a těším se z toho (v zájmu věci), že skromný dopis můj byl uveřejněn. Chei tedy pokračovati v nově navázaných stycích.

Především několik informací o VI. sletu všesokolském.

Přípravy sletové jsou již v plném proudu. Každých 14 dnů schází se slavnostní výbor, sestávající z předních pracovníků sletových, a zde přednášejí jednotlivé odbory svoje zprávy i návrhy. Nejčileji pracuje odbor finanční, který rozeslal již na 10.000 žádostí českým obcím, záložnám i majícím jednotlivcům, dále jednatelský, stavební a zábavní. Odbor technický — jak se samo sebou rozumí — jest již téměř celý rok v permanenci.

Vlastní sletové slavnosti zahájeny budou v pátek, 28. června; v sobotu dopoledne jsou závody a zkoušky na cvičení prostná, odpoledne pak veřejné cvičení. V neděli dopoledne jest průvod a hold městu Praze, odpoledne pak opět cvičení veřejné. V pondělí dopoledne bude pravděpodobně odhalení pomníku velkému historiografu Palackému, odpoledne pak závěrečné cvičení veřejné.

Co se závodů týče, budou cviky závodní vydány teprve 5 měsíců před závodem. Tak totiž stanoví řád závodní, jenž bude v opravené úpravě vydán ke konci listopadu. Závody budou úporné, a závodníci naši — jak lze právem čekati — velice dobře připraveni. Vždyť velká většina z nich prodělala před 2 roky zvláštní závody mezisletové a kromě toho řadu závodů župních, krajových a j. Čeká tedy vaše

Práce v tělocvičně.

Hovorna cvičitelů.

Počátek jest učiněn — bratří cvičitelé podávají své příspěvky, za nimi následují posudky. Tak to má býti a jen toho jest si přát, aby bratří i nepříznivými posudky své tvorby nedali se odstrašiti a pokračovali a ti, kdož posuzují, aby činili tak jako Sokolové, bratří, jichž snahou jest ne bratra cvičitele snižovati, ale pronéstí náhled svůj věcně, otevřeně a přijmouti také odvetu — zvláště je-li provázena důvody. První rozhovor rozpřel se mezi dvěma bratry cvičiteli ze staré vlasti, z nichž oba jsou absolventy kursu cvičitelského České Obce Sokolské (bř. Stýblo a Holan) a proto rozprava jejich sledována jest s nemalým zájmem. A aby bratřím cvičitelům podáno bylo ještě více látky k přemýšlení, zaneseme do hovoru jmenovaných cvičitelů i náhled svůj — tedy náhled cvičitele amerického a řekneme jak my s našeho stanoviska na některé jejich názory pohlízneme. Nebudeme zasahovati do různých se náhledů, pokud se týče názvosloví; nejsme tak pedantickými, abychom každý pochybený název hned ostře kritisovali — dobře vědouce, že znalost názvosloví není tou nejpřednější a jedinou kvalifikací dobrého cvičitele — vlastně učitele. Jsou lidé — nejen mezi námi, ale i cizinci — kteří znají důkladně terminologii, ale přes to o nějakém metodickém postupu při vyučování nezdají se míti zdání. Dovedou pojmenovati každý met — ale schází jim schopnost učitele, vychovatele. — Tím ovšem netvrdíme, že na pochybené názvy poukazovati by se nemělo, neboť tím navzájem se poučujeme — chceme jen naznačiti, že věc ta jest rázu podřízeného a proto proneseme svůj náhled jen o věci, kterou pokládáme při vyučování za důležitější.

Na prvním místě zdá se nám sestava prostných pro cvičební hodinu, jak ji podává br. Stýblo, příliš složitou, obtížnou. Obtížné sestavy, kde mozek pracuje více nežli svalstvo, jsou často příčinou, že jsou prostná v našich tělocvičnách v takové neoblíbenosti, že nejsou cvičena s žádoucí přesností. Kde cvičence zápasiti musí s pamětí, tam cviky prováděny jsou nedbale a nedocílíme jimi nikdy toho, co prostnými docíliti chceme. Pěkné držení těla, přesné postoje, vydatný, krev v prudší oběh ženoucí cvik — to vše pohřešíme, kde dáváme cvičencům sestavy těžké, kde, jak již poznamenáno, ústrojí mozkové více pracovati musí, nežli svalstvo — a pohřešíme-li to hlavní, čemu prostná sloužiti mají, postrádají ona své ceny. Učiňte, bratří, zkoušku — dejte cvičencům cviky ne tak složité, ale za to vydatné, cviky které lze bez námahy po prvním znázornění provést, cviky, jimiž každý sval v těle přivedete v pohyb, a uvidíte, s jakou chutí prováděny vždy budou! Dejте sestavy takové, kterou i nejslabší cvičenci (ty musíme míti stále na mysli) dobře provést by mohli, hleďte již prvními cviky docíliti rychlejší oběh krve a uvidíte, že nikdo nebude se prostným vyhýbati. Ale kde cvičí jen přední řady, střední již jen činí

o sestavu marné pokusy a zadní necvičí docela, tam čtvrt-hodina, prostným věnovaná, jest čtvrt-hodinou ztracenou a prostná přestávají býti tím, čím býti mají, náležitou průpravou pro cviky nářad'ové, při níž též zvykati chceme cvičence uhlazeným, lehkým pohybům, pěknému držení těla.

Dále nevrad'ovali bychom do cvičební hodiny cviky rohovnické. Chceme-li, aby cvičenci s rohovnickými cviky se seznámili, věnujme jim zvláštní hodinu, jako šermu, ale v prostných, kde cvičenci nejsou obeznámeni ani s elementárními cviky, dopadnou tato rohovnická cvičení smutně. Máme celou řadu postojů a pohybů, s nimiž nutno cvičence dobře seznámiti dříve, nežli tito jsou s to prováděti správně cviky úpolnické a věnujme jim proto co možno nejvíce pozornosti v hodinách cvičebních.

Souhlasíme však s br. Stýblem, kde on řadí cvičení prostná před cvičení na nářadí (kdežto br. Holan je klade za cvičení nářad'ové). O této věci už bylo mnoho u nás psáno a mluveno — ano říkalo se též že pořadová i prostná měla by kladena býti až na konec hodiny cvičební, "když prý již veškeré členstvo jest pohromadě a nemůže se cvičením těm vyhnouti." Prostná slouží nám přece též k tomu, aby tělo naše připraveno bylo pro vydatné cvičení na nářadí. Každý ví, že lépe se cvičí, je-li tělo naše nějakým předeházejícím cvičením připraveno, čili abychom řekli, "rozehráto" — a účelu tomu pouhá pořadová cvičení nevyhoví. Každý zkušený běhoun, skokan, nežli přistoupí k provedení úkolu svého, snaží se svalstvem, které tak těžký úkol očekává, rozproudit krev a jako nikomu nepadne pokouseti se o běh neb skok bez "rozehráti" svalstva, které při úkolu tom hlavní úkol vykonávati má, tak také měli bychom "propracovati" paže, očekávali je těžký úkol, vzpírání těžkého těla na nářadí. Tot' jeden z oněch zákonů tělocvičné hygieny, jehož bychom neměli zapomínati. Přirovnali jsme kdysi tělocvičnou hodinu k rozvrhu tělocvičnickému pro různý věk. První čtvrt-hodina chod, poklus, pořadová (dětský věk); druhá: prostná, která již ukládá svalstvu těžší úkol (věk dospívající); třetí: nejvydatnější cvičení, t. j. na nářadí (věk dospělosti); hra tělo i ducha osvěžující (věk střední) a na konec volná cvičení uklidňující, jimiž orgány přivádíme do stavu normálního (stáří). Upravíme-li si prostná též dle toho, jaká cvičení následovati mají na nářadí, t. j. abychom ty skupiny svalstva náležitě "propracovali", od nichž očekáváme další a těžší úkol na nářadí, uvidíme záhy, jak zachovávání tohoto pravidla ukáže se býti prospěšným.

Totot' jest tedy opět náš náhled o náhledech pronesených oběma jmenovanými bratry a končíme vřelým přáním, aby rubrika "Hovorna cvičitelů" stala se v listě našem rubrikou stálou. Na zdar!

Cvičení dřevěnými činkami pro veřejné.

Pro vyspělejší chlapce sestavil J. Čermák.

Nářadí: Činky dřevěné, dvouliberní.

Základní postavení: Stoj spatný, připazít.

Ruch střídavý, pohyby paží jedna doba na každý pohyb; pohyby trupu a výpady, podpory ležmo každý pohyb ve 2 dobách

Hudební doprovod: Pochoď (takt 4/4). Provádíme-li

jeden pohyb na jednu dobu cvičíme čtyři pohyby v jednom taktu; 1—2 dva pohyby v jednom taktu.)

Cvičení sestaveno jest, jak obyčejně zde činíváme, pro 16 cvičenců, ve volném rozstupu, čtyři v každém zástupu; možno však upravit pro počet jakýkoliv.

Zástupy odpočítány jsou na "první" a "druhé".

Kde udána jest poloha ruky dlanní neb hřbetní, tam jsou činky v poloze vodorovné — kde jest poloha ruky palcová, tam jsou činky v poloze kolmé.

I.

Předpažit, (ruce v pol. pale.) 1! rozpažit 2! vzpažit a rozpažit dvakrát a srazit činky 2krát nad hlavou (ruce v pol. hřbetní) 3! 4! 5! 6! předpažit, srazit činky před tělem, (ruce v poloze dlanní) 7! zákl. post. 8! Opakovat dvakrát, 16 dob.

II.

Vzpažit, (ruce v pol. palcové) 1! rozpažit, (ruce v pol. dlanní) 2! předpažit a rozpažit dvakrát a dvakrát srazit činky před tělem, 3! 4! 5! 6! vzpažit 7! (činky opět srazit nad hlavou), zákl. post. 8! Opakovat dvakrát, 16 dob.

III.

Předpažit 1! upažit v l. a pr. ohnout před tělem (pr. činka před l. ramenem) 2! předpažit 3! upažit v pr. ohnout levou před tělem, (l. činka před pr. ramenem) 4! předpažit 5! rozpažit 6! předpažit a činky srazit (ruce v poloze dlanní) 7! zákl. post. 8! Opakovat 2krát, 16 dob.

IV.

Opakovat evičení III., ale začít upaž, v pr. a ohnutím 1 paže před tělem, 16 dob.

V.

Podpor dřepmo (paže mezi koleny) 1—2! podpor ležmo za rukama, 3—4! dva úkroky v levo v podporu ležmo 5! 6! 7! 8! — Podpor dřepmo 1—2! vztyk 3—4! předpažit 5! rozpažit 6! předpažit a činky srazit před tělem (ruce v poloze dlanní) 7! zákl. post. 8! Dohromady 16 dob.

VI.

Opakovat evičení V., ale v podporu ležmo úkroky v pravo a zakončit: vzpažit 5! rozpažit 6! vzpažit a činky nad hlavou srazit (ruce v poloze hřbetní) 7! zákl. post. 8! 16 dob.

(Pozn. Úkroky v podporu ležmo provádíme současně paží se stejnojmennou nohou.)

VII.

a) Tři kroky v před a přírazem pr. nohy zaujmout stoj spatný na 4. dobu a 4 kroky na místě. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Opakovat evičení I. jednou, 8 dob. Dohromady 16 dob.

b) Výpad v levo v před a předpažit 1—2! hluboký předklon a rozpažit 3—4! (ruce v pol. hřbetní) vzpřím a předpažit 5—6! zákl. post. 7—8! Totéž výpadem v pravo. Dohromady 16 dob.

(Pozn. Při předklonu dbejme toho, aby paže nebyly šinuty do zapažení, jak se často stává.)

VIII.

a) Tři kroky na zad a na 4 dobu přírazem pr. nohy stoj spatný a čtyři kroky na místě. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Opakovat evičení II. jednou 8 dob. Dohromady 16 dob.

b) Výpad v l. v zad a vzpažit 1—2! záklon a rozpažit 3—4! vzpřím a vzpažit 5—6! zákl. post. 7—8! Opakovat výpadem v pr. Dohromady 16 dob.

IX.

a) Dva úkroky v l. a 4 kroky na místě. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! Opakovat evičení III. jednou, 8 dob. Dohromady 16 dob.

b) Výpad v l. stranou, upažit na levo 1—2! úklon v levo skrčit zapažmo v l. a upažit v pravo 3—4! vzpřím a upažit na levo 5—6! zákl. post. 7—8! Opakovat, ale začít výpadem v pr. a upažením na pr. 16 dob.

X.

a) Dva úkroky v pravo a čtyři kroky na místě, 1, 2,

3, 4, 5, 6, 7, 8! Opakovat evičení IV. jednou. Dohromady 16 dob.

b) Opakovat evičení IX. b), ale začít výpadem v pr. a upažením na pr. a končit výpadem v l. a upažením na l. 32 doby.

(Zde možno provést malou skupinu v 16 neb 32 dobách. 32 dobou můžeme provést s třemi změnami a sice: první tři změny vydržeti každou 8 dob, a 8 dob zákl. post., načež opět počneme evičiti. 16. dobou s třemi změnami provádíme tak, že vydržíme každou změnu 4 doby. Neb prvních 8 dob žáci jdou na určitá místa, kde utvoří plochou skupinu a vydrží 16 dob, načež následujících 8 dob jdou opět na svá původní místa.)

XI.

a) "První" zástupy opakuji evičení VII. a) a b).

b) "Druhé" zástupy opakuji tatáž evičení, ale počínají evičením b) a končí evičením a).

XII.

"První" zástupy opakuji evičení VIII. a) a b).

"Druhé" zástupy evičí totéž, ale počínají evičením b) a končí evičením a).

XIII.

"První" zástupy opakuji evičení IX. a) a b).

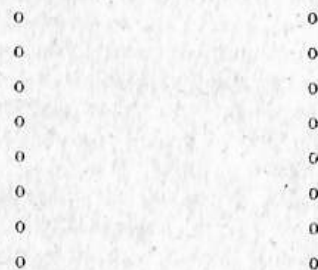
"Druhé" zástupy opakuji totéž, ale počínají evičením b) a končí evičením a).

XIV.

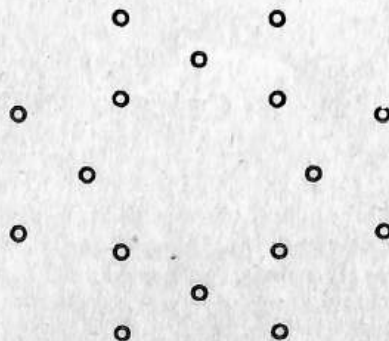
"První" zástupy opakuji evičení X. a) a b).

"Druhé" zástupy opakuji totéž, ale začínají evičením b) a končí evičením a).

(Sem vložit možno krátkou rej, kterou zde neuvádím, poněvadž kreslič v době vánoční byl příliš zaměstnán a nebyl s to potřebné kresby vykonati v čas. Ale tu si již domyslí evičitel sám vypomůže. Rej budiž upravena tak, aby evičenci skončili ve dvou čelných řadech, čelem ku středu obráčení:

Pravý a levý konec řady spojí se tak, že utvoří velký kruh čelný. Cvičení odpočítání jsou na "první" a "druhé". Po utvoření kruhu vykonají "druzí" čtyři kroky v před a čtyřmi kroky na místě obrátí čelem v zad, takže utvoří malý vnitřní kruh, jsou obličejem ze vnitř, proti svým původním místům, obráčení:

Cvičenci středního kruhu musí zachovati plný rozstup. Když byli zaujali svá místa, jak naznačeno, eviči bez přestávky dále:

XV.

Cvičenci zevního — velkého — kruhu opakuji evičení I, jednou, 8 dob.

Cvičenci nitřního, malého kruhu: Předklon a rozpažit 1—2! vzpřím a příp. 3—4! Opakovat 2krát, 8 dob.

V následujících 8 dobách evičenci vymění místa, t. j. nitřní vykonají čtyři kroky v před, na svá původní místa, a obrátí se čtyřmi kroky na místě čelem v zad. Utvoří tak zevní velký kruh. Cvičenci velkého zevního kruhu taktéž vykonají čtyři kroky v před, a čtyřmi kroky na místě obrátí čelem v zad, utvoří tak nitřní — malý — kruh. V tomto útvaru vymění si evičení, 8 dob, načež opět vylíceným způsobem vrátí se na svá původní místa. Dohromady 32 doby.

XVI.

Zevní, — velký — kruh, opakuji evičení II. jednou, 8 dob.

Nitřní — malý — kruh, záklon a upažit (ruce v pol. dlanní) 1—2! vzpřím a příp. 3—4! Opakovat dvakrát, 8 dob.

Opětná změna míst, 8 dob.

Výměna evičení, 8 dob.

Návrat na pův. místa, 8 dob. Dohromady 32 doby.

XVII.

Zevní — velký — kruh: Podpor dřepmo 1—2! podp. ležmo (za rukama) 3—4! klik v podp. ležmo zanožit v l. 5—6! vzpor a přinožit 7—8! opět klik v podp. ležmo a zanožit

v pr. 1—2! vzpor a přinožit 3—4! podpor dřepmo 5—6! vztyk a připažit 7—8! Dohromady 16 dob.

Nitřní: Tři kroky v před a na 4. dobu stoj spatný 1, 2, 3, 4! Předpažit, rozpažit, předpažit a srazit činky (ruce v pol. dlanní) 5, 6, 7, 8! Tři kroky v zad a stoj spatný na 4. dobu, 1, 2, 3, 4! Čtyři kroky na místě, 5, 6, 7, 8. 16 dob.

Po skončeném evičení žáci vymění místa, jak shora vylíceno, 8 dob.

Následujících 8 dob eviči všichni: dřep a vzpažit 1—2! vztyk a rozpažit (ruce v pol. dlanní) 3—4! dřep a vzpažit 5—6! předpažmo připažit, 7—8!

Výměna míst a toto evičení dohromady 16 dob.

XVIII.

Opakovat evičení XV., t. j. velký kruh opět v podp. ležmo a nitřní evičení z místa.

(Pozn. Když evičenci zevního kruhu provádí eviky v podporu ležmo, jdou nitřní třemi kroky tak daleko, aby zaujali místa na 4. dobu mezi hlavami evičenců kruhu zevního.)

Cvičení zakončiti možno tímto způsobem:

Cvičenci nitřního kruhu vykonají dřep 1—2! položivše činky na zem. Na 3—4! vykonají vztyk. (Činky musí položit na zem křížem, aby se nerozkutálely.)

Zevní vykonají tři kroky v před a zaujmou stoj spatný na 4. dobu. Na 5. a 6. dobu vykonají na činkách stoj o rukou roznožmo. Cvičenci kruhu nitřního v upažení uchopí záky stoj vykonávající za nohy a v této pozici setrvají, až (evičili se na jevišti) opona spadne. V síni na udanou dobu zaujmou svá místa, načež následuje rejovitý odchod.

Cvičební večer Sokolek.

Rud. Stýblo.

Jelikož vyzván jsem byl dopisy, abych ještě dal nějakou hodinu Sokolů (bez posudku), píši tedy ještě jednou evičební hodinu Sokolek a žádal bych bratry o posouzení po stránce technické.

Svolám evičenky v šik po zřízení a po případě vysvětlení postojů a držení těla — dvojstup v pr. v bok. (Zda-li vynechám některé povely, činím tak proto, že snad každý jest s nimi seznámen.) Cvičenky uchopí se za ruce, vnitřní tak, že při ohnutých pažích ruce jsou ve výši ramen. Cvičí: 1—4 dva polkové kroky, počínaje vnější nohou 4—8 s ½obr. do vnitř evalové kroky. 8—12 dva polkové kroky, počínaje vnitřní nohou, 12—16 s ½obr. zevnitř evalové kroky. Cvičí se libovolný počet taktů. Když jsou čelem a zády k sobě obráceny, drží se za ruce v upažení. Po ukončení k vůli oddechu evičím buď pořadová, rej aneb pořadová spojená s rej. Příklad: (evičenky jsou ve dvojstupu.) Dvojstupem střední směr, zástupy zevnitř kolmý směr — v pr. kolem, — příčný směr, — jednoduchý řetěz (proplétání, viz četverylku) — v pr. kolem, — kolmý směr, — dvojstupem střední směr, — první dvojstup v l. druhý v pr. kolem, — kolmý směr, — průstup v pr., — vzhůru kolem, — střídavé evičení předklonu; první dvojstup zvedne vnitřní ruce spojené, proti nim jdoucí první dvojstup projde nyní opáčně, až se oba proudy vystřídají, — kolmý směr, — čtyřstupem střední směr, — první čtyřstup v l., druhý v pr. kolem, — kolmý směr, — zátočka v pr. v osmistupu, — vzhůru kolem, — čtyřstupem střední směr, — v pochodu volný rozstup do upažení, zastavit stát, ruce v bok teď, a t. d. následuje ono, jako jsem psal při hodině Sokolů v prostných.

1.) Předpaž. na levo — stoj přednožný v pr. do vnitř.

2.) Celý obrat v l. na špičkách — upažit l. dol. obloukem.

3.3 Stoj přednožný v pr. — záklon — vzpaž. v oblouk. 4.) Únik v pr. předklon — zapaž. na levo. 5.) Krok Merkur v pr. před 6.) Výpad l. vzad předklon — levá upaží pr. krouží obloukem zevnitř. 7.) Klek v l. — vzpaž. zevnitř l. nejkratší cestou, pr. ukončí v kroužení. 8.) Vzpřím: z. p.

Po naevičení čtyřstupy sraz do středu, pochodem v zástup spojit a nastoupit k náradí. Je-li evičenek více, pak nutno je rozdělit. Tento příklad může evičit v kruzích i na šplhadlech, jelikož pak obvykle jsou buď proti sobě neb podle sebe, činí to též i evičení zajímavější. Kruhy doskočné. Šplh na dvou tyčích.

1.) Náskokem svis — seskok — několikrát.

2.) Náskokem shyb — seskok — několikrát.

3.) Náskokem shyb — zvolna svis — seskok.

4.) Náskokem svis — zvolna shyb — seskok.

5.) Náskokem shyb — přednožovat v prv. — v l. — několikrát.

6.) Náskokem shyb — přednos snožmo.

7.) Náskokem svis — předkm. — zák. — několikráte — seskok a t. d.

Po ukončení vždy volný.

Pak rychle nastoupit v řad — pětistupem střední směr zastavit stát. Rozstup ze středu úkrokem. (Cvičí se: prostřední stojí druhý a čtvrtý krok v před zevnitř, první a pátý úkrok zevnitř.)

Při polkovém taktu. 1—2=jednomu taktu.

1—2.) stoj úkročný v l. poskok — s přednožením do vnitř pr. nohy — l. ruka vzpaží v oblouk, pr. ohne přes pás. 1—2.) opáčně. 1—2.) stoj úkročný v l. — upažit — ½obr. v l. po předu do stoje úkročného v pr. 1—2.) ½obr.

v l. po zpátku do stoje únož. v pr. — pr. stoj zánožný do vnitř podpěr, ruce v bok. 1—2.) tři drobné kroky v před, počínaje pr. upažit. 1—2.) krok Merkur v l. 1—2.) 1 obr. v pr. — krok Merkur v pr. 1—2.) krok l. vzad — pr. stoj přednožný, pr. špička u levého chodidla, pr. ruka ohne přes pás, l. vzpaží v oblouk (mírný předklon, hled dolů obrácen). Celých 8 taktů opakovat v pr. — v l. — v pr. 32 taktů a ukončení dvěma podupy. Celé toto cvičení musí být provedeno lehce a na špičkách.

Sraz do středu, pochodem v zástup, utvořit kruh neb dva a následuje hra na skřidelky.

Do utvořeného kruhu postaví se pět kůžel tak, aby se volně mezi nimi mohlo projít; obvykle 4. do čtverce, 5. do prostřed. Nyní cvičenky uchopí se za ruce a mírným přetahováním snaží se každá, aby druhé některý kůžel svalila. Která kůžel shodí, vystoupí. Pakli jsou dva kruhy, mohou zavodit, který kruh déle vydrží hrát.

Po hře následují pro ustálení se pochod, po případě malá rej a pak, jak v hodině Sokolů jsem udal, tak skončím též hodinu Sokolek.

V posledním čísle byl jsem opraven br. Holánem a vysvětleno mi, že ohnutím zapažmo rozumíme paži ohnout za tělo, což jest nesprávné. Pohybuje-li se ruka v jednom kloubu (loketním) pak se to nazývá **ohnutí**. Pakli ale pohybuje se ruka v kloubu ramenním a loketním, pak jest to **skrčení**, at' již jest ruka v zadu aneb v předu. Co se týká prostných, neodporučoval bych nikomu, aby evičil až na konec hodiny. Už jenom ne z toho důvodu, že v té nejčistší tělocvičně se najde vždy prach a ten, když se nejvíce zvedne, následuje cvičení, při kterém jsou nejvíce dýchací ústrojí v činnosti.

Posudek br. J. Holana.

(Dokončení.)

Nářadí. I zde není osnova udána — proč? Cvičení pro I. četú (družstvo) a III. četú zdá se dosti přiměřené, však pro II. četú kůň na šíř zdá se být příliš lehkým oproti hrazdě evič. 3.) Vzepř. cukem v zadu — toč na před v podp. v zadu s 1/1 obr. v l. do vzporu v předu odbočka v pravo, to spíše by patřilo do družstva I., poněvač s tím má co dělati dobrý evičenec, aby to spojitě a správně provedl, ač myslím, že na závalu to není a je dobře také jednou občas II. družstvu podati něco nového, těžšího.

II. četa, kůň, evič. 2.) a kolo přednožmo v pr. po předu nad krkem s 1½ obr. v pr. do stoje na zemi není možno provést a má státi buď — a kolo přednožmo v l. po předu nad krkem s ½ obr. v l. pravý bok ke koni, aneb jak asi nepochybně bylo myšleno: a kolo únožmo pravou pravou po předu nad krkem s 1½ obr. v l. do stoje na zemi levým bokem ke koni.

I. četa, kůň, evič. 1.) opakuje se táž chyba jako u čety II. a je viděti, že jest zde chyba tisku, aneb že br. Stýblo přehlédnutím zaměnil met a všechno k tomu nasvědčuje, že to má být asi kolo únožmo pravou po předu. Cvič. 2.) táž chyba a aby bylo evič. spojitě, sestavil bych je následovně: Kolo ún. pr. s 1/1 obr. v l. do vzp. v zadu na madlech — kolo ún. pr. po předu do vzporu v předu (nad hřbetem a zadním madlem) levá ruka na zadním madle pravá na hřbetě — kolo ún. pr. s 1/1 obr. v l. do vzporu v zadu — přešv. ún. l. na zad — přešv. ún. pr. na zad do vzporu v předu — přednožka v pravo (přes hřbet),

anebo: kolo ún. pr. s 1/1 obr. v l. do vzp. v zadu na madlech — kolo přednožmo levou po předu nad hřbetem a zadním madle do vzporu v předu (levá ruka na z. m. pr. na hřbetě) — kolo ún. pr. s 1/1 obr. v l. atd. To by bylo as to nejhlavnější ohledně nářadí.

Ohledně skoků podotýkám, že není snad na místě všem družstvům zařaditi skoky na jednu čtvrt hodinu, již z toho důvodu, že třeba při sebe větší opatrnosti ohledně větrání a klepání žíněnek není možno, by prachu nebylo v žíněnkách stále dost, poněvač vím ze zkušenosti, že tak často se neklepou a leží při zábavách i mimo evičení v tělocvičně, takže ten nejjemnější prášek se usazuje a musí pak po takovém skoku činiti vzduch v tělocvičně přímo nesnesitelným. A když by po takovém evičení měla se vzít pro osvěžení mysle hra, bylo by v místnosti jako ve mlýnici.

Nežli se členstvo rozejde, je dobře zase nejméně jednou obejít tělocvičnu a pak po sražení v řad nebo v šik provoláním Na zdar! evičení ukončiti.

Tak se mi zdá, že jsem se až příliš zabral do toho rozjímání a věřte mně, že snad by nám to mnohemu ani nenapadlo, abychom více přemýšleli o tom, zda to či ono je správné, a že bychom to nanejvýš přečetli a více bychom o tom nepřemýšleli. Dík br. Čermákovi za tento pokus — ano to zdá se mi dobrou školou pro br. evičitele. Možná, že s tímto mým náhledem přenešením posudku budu sám a možná, že přijde náhledů různých dost a že se najde cesta, kterou máme dál se bráti. Br. Stýblo promine, že jsem se pokusil o kritiku.

Jen výš a výš ku metě vyspělosti.

Jan Holan,
společný evičitel.

Ku článku "Potřeba technické komise" v čísle 12. Sok. Amer. 1911.

Bratří! — Není ani k uvěření, že by takové těleso, jako jest N. J. S., mohlo býti bez technického předsednictva (t. j. bez technického vrchního vedení všech evičitelských sborů, jak jednotlivých jednot, tak žup a snad i někde okrsků v N. J. S. sdružených), však jest to přece pravdou! Nevím sice, z jakých důvodů něco tak prospěšného a ku zdokonalení činnosti tělocvičny v N. J. S. bylo zamítnuto, (bratří odpustí, že to nevím, poněvač jest to teprve půl roku, co jsem přijel z Čech), ale musím otevřeně říci, že jest to nutností v samé N. J. S. co nejdříve o tom rozhodnouti, aby takový sbor byl prozatímne sestaven, máme-li s duchem času a pokrokem kráčet. Jen nahlédněte bez předsudků do tělocvičny našich jednot a uvidíte, že se i v názvosloví různíme a že dosud nemáme vše ustáleno tak, jak bychom si přáli a právě proto jest zde třeba této komise, která by na tom pracovala a postupně nám uveřejňovala, jak máme se zvolna přispůsobovati správnému pojmenování eviků (čili názvosloví). Většinou bratří evičí v tělocvičnách vše jen nahodile, bez jakéhokoliv pořadu (či evič. rozvrhu); sestaviti řádný evič. rozvrh není hračkou, jak by si snad někdo myslil a kdo jedenkrát něco podobného pracoval, mně dosvědčí. Tento sbor technický (či komise) sestavejž nejméně z osmi, nejvýše z dvanácti členů, zkušených to bratří v technickém vedení (rozumějž každý: schopných náčelníků neb evičitelů v širším slova smyslu), kteří byli by schopni tak důležitý úřad zastávat, poněvač v pozdější době bude míti tento sbor více práce, než jak se na první pohled zdá. V první řadě by tento sbor byl ve své činnosti čistě technické úplně samostatný a nezávislý na výboru N. J. S., však v případech jiných podléhal by N. J. S., kamž by musel svá přání neb usnesení ku schválení zaslati. Tento sbor by musel zároveň na prvním místě zavést stejnoměrné a postupné vyučování v každé jednotě v N. J. S. sdružené tím, že by vypracoval společný rozvrh závazný pro všechny jednoty, který by byl v čas. Sok. Amer. na zvláštním papíře vytisknut, aby každá jednotu ho mohla v tělocvičně ve zvláštním rámeči zasklený vyvěsiti ku používání. Ovšem, kde by jednotu uvedeného nářadí v rozvrhu evič. neměla, lehce si náčelník pomůže, když zamění nářadím jiným aneb prostoeviky a pod.

(Dokončení.)

hechy americké kus perné práce. Jsem však jist, že se nedají zastrašiti.

Rozhodnutí výboru N. J. S., že bude vysláno do Čech družstvo závodní a nikoliv jen "vzorné", uvítali jsme s jistým zadostučiněním — z těchto důvodů:

Závod sletový jest závodem všeslovanským, při němž budou měřiti svoje síly všichni národové slovanskí. Poláci, Chorvati, Srbové, Slovinci, Bulhaři a Češi. Tedy nikdo scházeti nebude. Jen Češi američtí, naše druhé české "já" by měli státi stranou jako diváci a přihlížeti, jak jiní "pracují"? Proč?

A jiný ještě důvod: Průběh posledního mezinárodního závodu v Turině ukázal nám, že Slované evropští jsou již dosti silni, aby uspořádali sami a pro sebe zcela obdobný závod, jakým jest závod mezinárodní. Proč bychom se o něco podobného neměli pokusiti u příležitosti sletu, k němuž přijede cizina v takovém počtu, v jakém se nedostavuje k žádnému závodnímu mezinárodnímu? A proč by se právě Češi američtí z toho ušlechtilého zápolu sami vylučovali?

Jsem přesvědčen, že česká Amerika dovede sestaviti takové družstvo závodní, jež by vážně konkurovalo družstvům českým a slovanským.

V "Sokole Amer." byla před časem nadhozena otázka profesionalismu sokolského a bylo ukazováno na naše bratry evičitele, působící jako učitelé tělocviku na ruských gymnasiích. To prý jsou profesionálové sokolští a závodění s nimi jest prý vyloučeno...

Byla to jen stručná poznámka, ale tím více zabořila. Zejména dotkla se br. Erbena, který rovněž působí na škole tělocvičné (důstojnické) v Petrohradě. Nechei polemizovati s oním názorem, ale tolik mohu ujistiti každého, že nepohlížíme na učitele tělocviku jako na profesionály, a že skutečně žádnými profesionály nejsou. Byli by jimi, kdyby jen závodili za plat a kdyby ze sokolování dělali si vlastní "řemeslo", ale nejsou jimi, poněvadž odebrali se na Rus jako vyslanci Č. O. S., aby ale šířili znalost sokolského tělocviku i sokolské idee. Sokolstvu jest jakýkoliv profesionalism vůbec vyloučen. A to nejen z důvodů mravních, nýbrž i věcných. Jest veliký rozdíl mezi tělocvikem a Sokolstvím, neboť tělocvik, který tvoří vyučovací předmět na našich školách, stejně jako počty, mluvnice a pod., může (bohužel) vyučovati též nesokol, nikoliv však obráceně. Vyučuje-li však tělocvik Sokol, spojuje s ním i ideu, která dle našeho názoru tvoří podstatu všeho Sokolství, což jest předností takového učitele, a nikoliv závadou. Vyučování tělocviku jest soukromým, privátním zaměstnáním a nemá v podstatě své žádné spojitosti s činností sokolskou a nemůže proto býti profesionálem sokolským ten, jenž nahodile zvolil sobě za povolání životní vyučování tělocviku.

Slet všesokolský bude předeházeti řada slavností tělocvičných od poloviny měsíce května. Budou to evičení žactva, žáků, dorostu, školní mládeže a pod, jež vyplní program asi 5 nedělních odpůldnů.

Přípravy dostoupily již tak dalece, že byla otevřena zvláštní sletová kancelář v paláci Lucerně ve Vodičkově ulici s tajemníkem br. Choděrou v čele. Kancelář odpoví obratem veškeré dotazy, udělí ochotně veškeré pokyny a vyjde ve všem mileráda vstříce. Adresa: VI. slet všesokolský, Praha II., Lucerna.

Právě byla vydána ve zvláštní brožurě evičení prostná pro muže i ženy, jakož i fotografické obrázky. Bylo by dobře, kdyby bratři náčelníci vyžádali si zaslání (bezplatné) těchto prvních pokynů sletových.

A ještě jeden pokyn. Při poslední výpravě americké do Čech nebyli jsme informováni ani o počtu hostů, ani o dni, kdy do Prahy přijedou. Jen asi 24 hodin před příjezdem přišel stručný telegram, oznamující počet účastníků a ho-

dinu příjezdu. Bylo by tedy velice věci na prospěch, kdyby nám bylo v čas a přesně oznámeno

1. jména všech, kdož do Čech přijedou,
2. kdo z nich reflektuje na ubytování v Praze,
3. kolik a jaké lístky mají býti pro veřejné cvičení hostům rezervovány.

*

V Praze, 6. prosince.

Osudná zapomětlivost! Napsal jsem předchozí dopis a zapoměl — expedovati. Odpust'te.

Až budete čísti tento dopis, bude již v rukou vašich oficiální pozvání České Obce Sokolské k VI. sletu všesokolskému. Jest psáno srdečně a upřímně, neboť diktovala je opravdová láska i touha po Vás.

Jdeme ve své práci dále ku předu. Právě bylo vypisáno ofertní řízení na stavbu evičiště (náklad činí asi 300,000 K) a již v několika dnech se rozhodne, kdy bude se stavbou započato. O ohromnosti stavby svědčí zajímavá podrobnost, že bude potřeby 4000 kub. metrů dříví (100.000 běžných metrů.) —

Náklady na slet den ode dne rostou a zvyšují je nejen značnější rozměry všech slavností oproti r. 1907, nýbrž i nepříznivé poměry drahotní. Vše jest u nás dražší, práce, materiál i lidé. Celkem odhaduje se již náklad na půl milionu korun. Dovedete si dojista představit, jak ohromné jsou starosti, aby náklad byl uhrazen! Apelujeme na obec, okresy, města i jednotlivce, aby nám přispěli a u mnohých setkáváme se s velice pěkným porozuměním, jako na př. u obce pražské, která poskytla již 80.000 K.

Také stát rakouský věnoval subvenci 10.000 K. Nešťastná subvence státní! Jak nám ji všude vyčítají a jak nás pro ni ostouzejí. Socialně demokratický list "Právo lidu" dokonce napsal, že jsme zradili národ, přijavše tento "bakšiš" od vlády rakouské. Jest prý to národní ostuda!

Jest to zvláštní! V celém světě poskytují vlády vysoké subvence na pořádání gymnastických slavností, ve Francii na př. dává vláda 100,000 franků ročně svým gymnastům, v Uhrách poskytla vláda 20,000 K závodnímu družstvu do Turina a nikdo se nad tím nezastaví. Jen u nás v Čechách! My zde stále jen hořekujeme a pláčeme, že vláda z našich peněz, které odvádíme do Vídně, podporuje Němce, že z našich milionů, které na daních platíme, vrací se nám zpět jen několik stovek, a když poprvé vláda poskytne nám drobet (co jest 10,000 K k úhradě půlmilionového nákladu!), vidíme v tom "čachr", zaprodávání a snižování.

Jak se stalo, že rakouská vláda poskytla poprvé subvenci Sokolstvu, jehož dříve úplně ignorovala? Zeela jednoduše. V rakouském rozpočtu jest položka 500,000 K na podporu návštěvy cizinecké. Z této položky dostávaly dosud výhradně jen německé země, zejména alpské, a na Čechy zbylo jen několik korun. I řekli jsme si: v roce 1912 pořádně slet, který shromáždí tisíce a tisíce cizinců; jest to podnik těšící se pověsti evroské, k jakému se nezmůže žádná jiná korporace. Podporuje-li vláda jiné, menší podniky, jež přivádějí cizince do země, musí podporovati i takové, o nichž bude psáti celá Evropa. Žádali jsme tudíž jen své právo, svůj zákonný podíl. Či máme i dále pohlížeti k tomu, jak o české peníze dělí se německé spolky a korporace, jak z českých peněz udělují se subvence německým turnerům?

Obdrželi jsme tedy subvenci 10.000 K, avšak opatrná vláda rakouská uložila nám podmínku, že subvence smí býti použito toliko na propagandu návštěvy cizinecké, nikoliv k jiným účelům sletovým. Budiž, jest to alespoň něco! Není však správným tvrzení soc. demokratů, že jsme přijali jiné podmínky, nutící nás k změně dosavadní taktiky, ke změně programu sokolského a pod. Nic takového se nestalo a nemusím snad ujišťovati žádného Sokola, že bychom pro mízerných 10,000 K chtěli si jakkoliv zadati. Ostatně ani ve snu jsme se nenadáli, že by vláda žádost naši příznivě vyří-

dila, neboť jest to prvý případ, kdy nám rakouský stát něco „dobrého“ učinil.

A nyní ještě několik drobností. V listopadu konala se obvyklá řečnická škola, na níž přednášeli naši odborníci o Tyršovi se všech hledisek jeho obsáhlé činnosti. Školu navštěvovalo asi 40 posluchačů.

Ve Slezsku konala se společná schůze českých a polských Sokolů a jednala o upravení vzájemných, přátelských styků. Schůze, k níž dala podnět Č. O. S., měla velice pěkný průběh a vedla k úplné dohodě. Sokolové vystoupili tu jako sprostředkovatelé smírného spolumístění mezi dvěma slovanskými kmeny, které dosud vyhledávaly jen to, co je — dělí.

V Petrohradě konati se bude příští rok vědecký sjezd pro všeobecné ozdravení a bude na něm jednáno též o sokolském těloeviku. Česká Obec Sokolská vyšle k němu svoje zástupce.

Jedná se také o to, aby v Praze postaven byl pomník zakladatelům Sokolstva, Tyrši a Fügnerovi.

Naši katolíci zakládají si nyní zvláštní spolky těloevické (Orly), jimiž chtějí zeslabiti Sokolstvo. Učinili tak již na Hradčanech, Vyšehradě, na Žižkově a v Břevnově. Ale práci jejich se nedaří, neboť pracují jen pomocí pomluv a lži a celá veřejnost stojí proti nim.

Také sociální demokraté zostřují svůj boj proti Sokolstvu. Činí tak jedině ze sobeckých důvodů, aby posílili svoje vlastní spolky těloevické. Sokolové jsou jim svým liberalismem a demokratičností příliš nebezpeční a jich vlastní lidé jen ztěžka chápou, proč by měli býti proti Sokolstvu. Proto také „Právo lidu“ i ostatní listy pracují s horlivostí, lepší věci hodnou, aby lidu Sokolstvo — zošklivilo. Smutné, ale pravdivé.

Dr. Heller.

Allegheny, Pa., 3. prosince.

V nadepsaný den odbývala Těl. Jednota Sokol „Říp“ svoji pravidelnou měsíční schůzi, kterou zahájil br. starosta Karel Štáverka za přítomnosti 20 členů. Po přečtení protokolu z minulé schůze, dopisů a ostatních záležitostí přikročeno ku volbě nových činovníků na rok 1912, jejíž výsledek je následující: Starosta Alex Nepeřený, náměstek Frank Nový, tajemník Václav Ševčík, účetní Fr. Kleinhampl, pokladník Josef Jedlička, vnitřní stráž Ludvík Číž, knihovnička Josef Ledr. Náčelník Jan Nábělek, cvičitel Ludvík Sechter, podevčitel Josef Král, dopisovatel Josef Ledr. Po přečtení příjmů a vydání schůze skončena.

Ujímaje se práce jako dopisovatel musím podotknouti, že za minulého roku práce sokolská byla slabou tak, že se zdálo, že spíme, ačkoliv slibováno bylo mnoho, ale skutkem se nestalo nic. Příčinou toho je jedině liknavost členů a také činovníků. Schůze jsou navštěvovány slabě, ačkoliv je členů 52 nikdy nepřesahoval počet členů 20. Je zapotřebí, aby schůze měly trochu přitažlivosti, aby byly pořádány přednášky, které by přitahovaly a působily na členy, jak po stránce myšle, tak na výchovu tělesnou. Dále žádám všechny členy, aby knihy z knihovny naší vypůjčené do příští schůze odvedli, zvláště ty, které jsou u členů kolik měsíců, aby se mohla konečně knihovna dáti do pořádku. Doufám, že nově zvolený výbor se ujme pilně své práce, abychom nepřišli na ta místa, jako roku loňského. Na zdar!

Josef Ledr.

Malin, Ore., 9. prosince.

Chci se zmíniti v „Sokole Americkém“ o naší činnosti zde na dalekém Západě. Jest tomu málo přes dva měsíce, co založená zde byla T. J. S. v Malině. Zájem o cvičení jest zde dost velký, ačkoliv ještě žádného náčiní nemáme, mimo skoku a provazové hrazdy. Cvičíme pochodová a prostná. Br. Kalina naecvičil čtrnáct žáků a osm Sokolů cvičení s tyčemi, které bylo dost dobře provedené za ten krátký čas na naší zábavě, již jsme pořádali ve prospěch fondu na cvičební kroj pro naše

žactvo. Co nám zde schází jest dobrý mladý cvičitel, neboť z našich mladých lidí není ani jeden dost vyspělý a my staří již se špatně ohýbáme. Pročež, kdyby se sem někdy bratr odhodlal, který by po případě mohl vyučovati i českou školu, byl by nám nemálo vítán.

Na zdar!

Karel Vavříčka.

Buckholts, Tex., 12. prosince.

Od posledního času, co jsem byl psal do „Sokola Amerického“ uběhlo mnoho měsíců a to právě těch pilných, neboť při sbírání bavlny jen nejdůležitější mohu vyříditi. Jak pravý Sokol mám známost velkou ve staré vlasti, tak i zde — neubráním se v korespondenci pokračovat. A při tom, abych nezůstal zpět, musím stále brousit rozum. Tak se stalo, že jeden 80 let starý Pošíval až do své poslední hodiny četl 3 svobodomyšlné časopisy a před 5 lety učil zdejší mládež divadlu a menším deklamacím, takže kdo jej znal, žel každý jeho odchodu. Též jsem zvěděl, že kdesi pracoval jako krejčí v sev. státech a tam též k Sokolu náležel. Před 30 lety odstěhoval se z Wisconsinu do Veselý v Texas, kde strávil 29 roků a poslední rok svůj svého života v Buckholts. Stojí nám za vzpomínku taký český člověk, jelikož byl pravým svobodářem.

My zde žijeme trochu roztroušeně, stále se jedni za druhým stěhují a to dobří Sokolové a minule jeden byl operován tak, že nás jest ze 17 jen 5, a teď na seslení není žádné naděje, jelikož ti větší jsou hodně vzdáleni a ti menší nejsou schopni a asi 3 rodiny jsou zde věřící, ale s těmi jak obyčejně „s pánem honem“. Když selhalo tak tu mládež vychovávat slibují si v divadle v deklamacích, chej ji nám zachovat, třeba zde se mluvilo vždy a všude česky. Za to se žádný zde rozený nestydí, však jsou místa, kde ještě hodně blbě vypadá, jak jsem namnoze za mého pobytu byl spozoroval. Nezapomeneme však na žádnou stranu, jak na Sokol, tak i udržení naší milé řeči české.

Dále jsem četl v „Sokole“ „Besedu“, které snad pravý Sokol ani věřit nemůže, jací tak mohou být ještě bratři ku bratru druhému. Snad by se každý poznal, když by prodělal to, co moje maličkost ve Vídni v XV. okrese. Mám pevně za to, že by jedenkaždý, mladý — starý se tak staral o věci sokolské jako každý řádný otec o rodinu. Není v celém světě snad upřímnějšího spolku nad Sokola! A skutečná věc; jen bratři nevzdalujte se Sokola, přilněte blíže a seznáte, že tomu tak. Nejhuře bývá kořeny zapustiti, to ostatní jest pak již jako přirozené. Jak sám toužím, abych mohl tak pilně cvičit třikrát týdně, jak jsem cvičoval a k tomu před každým cvičením 1 hodinu cvičení šermu a jiných cvičení, která jsem s radostí vždy očekával. A dnes zde na farmě, kdy člověk dře od tmy do tmy a když se chystá neděle, jest náhodou něco k opravě, kdy pro příliš velké pilno nebylo možno udělat během týdne a čeká pak na neděli, aneb zase jest tak škaredě, že do cvičení žádný nepříjde. Tak se s věcí má na tom Jihu. Obraz věrný bratřím našim na Severu, kde čas ku cvičení vždy mají. Tuhle jednou v neděli dostal se mi jistý list do rukou, kde byli vyobrazení tři naši bratři severních jednot, kteří přišli též sem ukázat, co jest těloevik. Lituji ale —, že přišli-li snad jen slávu dělat sobě, a ne Sokolu, měli aspoň navštívit každou jednotu zde, aby pak bratřím tam doma mohli zdělit, jak zde u nás jde vůbec! Sám, přišel-li bych tam, kde naši jsou, platila by jednotě návštěva hlavní, pozdravit bratry a povzbudit je ku další práci, neboť jest ji tu mnoho třeba.

Též jsem četl, že br. Jan Valter v Čechách uchází se o místo cvičitelské zde v Americe a tu bych měl prosbu, když by jej některá jednota získala. Mám nějaké věci v Kroměříži, které bych rád odtamtud dostal. Mám tam mimo jiné diplom z V. sletu všesokolského, snad ještě ve Vídni, i rád bych měl, jakož i fotografii naší celé Jednoty Fügner-Tyrš. Bud' te tak dobrý, kdo sem pojedete aneb o cestě jiného bratra se dozvíte, dejte mi v čas vědět na adresu:

Ant. Hamusek.

Ennis, Texas, 13. prosince.

Čtvrtý rok působení naší jednoty blíží se ku konci, již po čtyři léta hlouček nadšenců bije se a strádá pro věc sokolskou, volnou a národní — kde jsme, co bylo vykonáno a co v novém roce činnosti vytrvale mítí na zřeteli — pokouší se pisatel v dalších řádcích s veřejností zdělit.

Nám na Jihu bylo a jest bojovati na dvě fronty; předně bureovati a probouzení národní neuvědomělost, lhostejnost a zájem, v sevřeném pak šiku čeliti nájezdům a úskokům "Orlů". V důsledku pak, že Jih proti Severu je o nákou desítku let pozadu — jest naše práce nesmírně zdoluhavá, nadšení zbavující a bez vydatné pomoci vás bratří Severanů, řekl bych vůbec beznadějnou. Na tu pomoc my však pevně spoléháme; morální bēfeme ze vzrůstu a pokroku sokolské myšlenky v Americe nadtož v Čechách, kde sokolská činnost vzbuzuje vděk a uznání národa, úctu a obdiv ciziny — finanční pak pomoc vyprošujeme si skromně tam, kde pracují, pilný hlouček přední stráže ku zbudování své base o tuto požádá.

Bylo tedy námahy a obětavé činnosti, bylo za uplynulá čtyři léta sebezapření i hmotných obětí dosti, přes mnohdy až nezdolné překážky ocitli jsme se u skutečnosti, že rodina naše překročila již čtvrtou desítku členů, že seskupili jsme hezký počet přátel a příznivců kolem sebe a že konečně jméno Sokol má lahodnější zvuk, znatelnou přitažlivost.

Je to na krátkou dobu mravenčí píle výsledkem uspokojivý, k další činnosti povzbuzující.

A dále, jak a kterak v novém roce výsledků zužitkovati, schopností a sil využití? Vejtitím do sebe — čili veškerou působnost přenést do jednoty samé, s nadšením a plíli doháněti co intermezem stavebním bylo tak zbytečně, věřte bratři, tak lehkomyšlně promeškáno! Oč že šlo? Odhodlali jsme se poříditi sobě vlastní tělocvičnu a přípravné práce byly vskutku učiněny. Upisování i vybírání příspěvků pokračovalo slibně, ač daleko však za naším předpokladem — než spoléhali jsme se na naši energii a sebedůvěru, chtěli a byli odhodláni svůj domov námi tak postrádaný stůj co stůj zbudovati. Z technických a daleko vážnějších mravních překážek naše došavádní evičebna nevyhovuje a vyhovovati nebude, což navrhovatelé postavení Sokolovny měli na zřeteli, návrh svůj jednotě k rozhodnutí podávající: Jednota však učinila osudný, každopádně ale pochybený krok do zadu. Ač dvě třetiny podporovali a hájili samostatnost budovy, třetina byla pro stavbu společnou, t. j. s dvěma podpůrnými spolky dohromady. Kázeň naše tentokrát byla pořádně rozeuchána, nevyspělost a správné pochopení myšlenky sokolské byla z důstatek prokázána a z nadšení při práci započaté nastala necht', rozmrzelost. Prozíravým členům nezbylo, než stavební ovzduší provětrati odložením celého plánu na dobu příznivější. Celá záležitost pak vzala dobu několika měsíců, strnutí, které vskutku litovati, z něho ale naučení bráti, učiti se. Nebudeme-li mítí Sokolovny aspoň v brzké době, nesmí tím naše snahy trpěti, z chyb učme se připomínati naši Achilovu patu a hlavně, znovu, od základu budujme v kruhu našem, v jednotě a každý sám piluj a hledej v osvojení si mužnosti, karaktru a pravé sokolské družnosti onu hřející spokojenost, že jsi jednotkou, nutnou a nepostrádatelnou jednotkou tvaru, který přičleněním s mnoha jinými představuje jádro národa. Na započaté dráze zastaviti nemůžeme, nesmíme, tak velí nám naše mravní povinnost; tím méně ochabnouti nemožno skrze vnitřní poruchu — v chodu jednota již se nalézá, v novém roce dokážme sobě navzájem, že pracovati dovedeme, nečinnost zavrhneme, sebekázní a důvěrou v sebe neustaneme, až u mety nejvyšší. Dle Tyrše: "Onen věčný ruch, věčná nespokojenost!" Na zdar! Frant. Moučka.

Oenaville, Texas, 15. prosince

Již zase konec roku, a proto látky ku psaní dosti, obzvláště když pozorujeme celoroční jednání naše. Co krás-

ných slov a dobrých návrhů bylo pro sjednocení všech jednot v jednu Česko-Americkou Obec Sokolskou a nejednomu bratru, dohodě té přejícímu, poskočilo srdce radostí, že již konečně budeme přece jedním tělesem a nebudeme se napořád rozcelovati a hašteřiti. O jaký to krásný úmysl, dosud však nesplnitelný! A čí vinou? Ptá se každý z nás. Jeden to svádí na druhého, ten na toho, a všichni mají za to, že mají pravdu. A nejvíce svádějí na ty, již vzali se úkol sjednocení. Ale naopak, jsme vinni my všichni. Již se zdálo, že bude dorozumění hotové, avšak tu se vyskytl nějaký ten rýpal, a ten bezmyšlenkovitě udělal aspoň malý průlom do věci. A tu není divu, že se našlo jich více, kteří se zalíbením kritizují, majíce z toho radost, jak se strany dohromady hašteří a kde mohou, jen podpichují a věci stěžují. Jak potom se neměl výbor vzdáti práce a nechati vše jíti cestou předešlou? A věra, jest to tak lépe, neboť kdo ručí za to, byt' by i dohoda učiněna byla, že by bylo na vše zapomenuto! Kdyby se i tak stalo malou většinou hlasů, bylo by totéž jako před tím, jenže bychom měli dva větší tábory ze tří slabších. Nejlépe by bylo, kdybychom se pokusili o technické spojení a pak by snad bylo snáze spojití se národnostně. Jest jenom mínění mé a bylo, tuším, i pořadatelstva našeho listu a možná, že snadněji splnitelné, nežli jak se započalo s utvořením Česko-Americké Obce Sokolské. Ve skutečnosti by bylo totéž, jenže s tím rozdílem, že by se muselo pozvolna, však tím jistěji jednati, vyčkávající vhodné příležitosti a během času, byt' i za 5 nebo 10 let, přece by se dosáhlo.

Jak jest viděti, jest věření na všech stranách. Nyní dělnické jednoty neshodují se s námi v otázce socialismu a druzí jinak a tak bude pomalu připadat si jako za válek husitských. Dokud byli Husité mezi sebou svorní, byli nepřemožitelní, avšak jak se rozdělili ve dvě strany, mírnou "Pražané" a ostřejší "Táborité", počaly nesváry mezi nimi a se potírali a při tom strana třetí, katolická, hleděla využítkovati jich situace pro své záměry, což se jim též podařilo. Zde by se naskytla hned příležitost, již by mohla využítkovati Národní Jednota jako nejsilnější těleso (jak toho využítkovali katolíci za válek husitských) pro částečné sblížení a při jiné příležitosti zase něco, a šlo by to. Nemíním tím přirovnávati N. J. S. ku katolíckům tehdejší doby, (o nichž jest známo, že se neštítili nejpodlejšího skutku, vražditi ve znamení kříže starce, děti a kde se co dalo, by jen svou vůli prosadili a mírumilovného papeže uspokojili; děkuji věru za takový mír!), nýbrž jen příklad, když za nynější doby jen politikou se hraje, učme se i my politicky jednati. Nebude pro nás nic nečestného.

Co bylo též křiku o otázce zastoupení všesokolského sluhu v Praze 1912, co rozličných návrhů, a všechny se zdály býti dobré, a po půlroční debatě se přece přišlo k náhledu, že bychom přece zastoupení býti měli. Tak usneseno a ujednáno a na jaře již poplují bratři naši k matičce Praze a zajisté i vyřídí pozdrav nás všech a podají si pravice s junáky záocenaskými. Dojmy z cest nám jistě neopomenou zdělit, neboť budeme myšlenkou u nich dlíti.

Též něco z kruhu jednoty naší. Práce v tělocvičně zase trochu ochabla následkem nepříznivého počasí, avšak br. evičenci slibují hojnou účast' při změně počasí. Chystáme se též na uspořádání sylvestrovského večírku; nadšení veliké, jenže ten hromský nepočas pořád nás straší. Bratři Sokolové mají již nachystané kuplety pro obveselení obecenstva, což slibuje hojnou účast'. V prosincové schůzi byly volby činnovníků. Schůze navštívena byla dosti obstojně. Zvoleni následující: Frant. Ančinec, starosta; Karel Šimek, náměstek; J. R. Bartek, tajemník, R. No. 3, Oenaville; Karel Navrátil, účetní; Jan Hruška, pokladník; Leopold Hamusek, náčelník; F. Ančinec podnáčelník; ostatní zůstalo do příští schůze neboť nebylo času, poněvadž odbyvala schůzi a též i volby Slov. Podp. Jednota státu Texas, jenž vlastní síň, v níž jsme ubytováni. Ve schůzi bylo jednáno o společném evi-

čítali Župy Jižní. Jak nám zděleno bylo, odepřela N. J. S. platiti aspoň polovinu služného společného cvičitele, kdežto dříve platila celé; tak nevím, co ji k tomu pohnulo, nám pomoci docela odepřiti? Zakládají se zde v Texasu pořádkové nové jednoty, tak příjmy rostou do pokladny N. J. S. a vydání pro Župu Jižní? Však doufám, že si sami cvičitelé vydržíme, nespolehající na podporu odjinud a bude tak asi lépe. Člověk se v boji o to bytí a národní žití tak otužil, že byt' i při nejtěžší práci obětavost šíji neskloní. A my Sokolové měli bychom padnouti? Nikdy ne! Máme též v časopisu "Texan" "Sokolskou Hlídku" a jak radostné jest slyšeti zprávy od jednot jiných. Nás vzpružuje, a jak by ne, vždyť "Texan" stojí při nás a upřímný br. náš Ben. Hatka, jenž jest sazečím u dotyčného listu, pomůže nám hájiti se proti výtkám časopisů jiných našeho státu. Ne každý časopis stojí při myšlence sokolské. Pročež díky redaktoru "Texana" a všem obhájčům našim. Bratrský dík pořadatelům "Sokola Amerického" za jejich práci na poli sokolském a přeji mnoho zdaru v nastávajícím roce, jakož i všem bratrům Sokolům a Sokolkám šťastný a veselý nový rok a po novém roce zase.

Franta Ančinec.

Los Angeles, Kal., 15. prosince.

Naše Těl. Jed. Sokol odbývala řádnou valnou hromadu, dne 2. prosince a následující činovníci byli zvoleni: za starostu Rud. Čech, náměstek Jan Boutín, taj. Franta Šik pokl. Franta Mařík, náčelník Vác. Šesták, důvěrníci: Jar. Zbořil a Tom. Vacek, dopisovatel do "Sokola Amer." Tom. Vacek. Ačkoliv naše jednot trvá již celý rok, přec nedospěla k své nejpřednější tužbě ku započetí cvičení, jakž třeba. Nebylo možno pro nevelký počet členů najmouti siň jakoukoliv, ježto příspěvky členské nejsou dostatečné ku placení nájmu, jenž jest zde příliš vysoký. Obmyšlené spojení se starší jednotou zdejší (nesdružená) nedospělo uskutečnění, taktéž i žádost naše o pronajmutí jejich síně, byla nám, žel, odmrštěna. Piknik námi pořádaný minulého léta, nepřinesl očekávaného výsledku. Ale hlavní příčina našeho nepokroku, jest úplná chladnost a pomíjení věci sokolské oněch Sokolů, přibylých sem posledního roku z východních velkých středisk sokolských. Pripadá mně, jako by každý Sokol, ulétující ze studeného Východu do slunné Kalifornie, přelétaje tu velkou řeku Mississippi, utopil v ní a v tom veletoku všechno své Sokolství, nadšení a chuť k práci. Bratr přibylý z Východu (jest jich zde hezký počet), jsa vyzván námi, aby vstoupil v náš kruh, odpoví nesokolsky: "Vždyť nemáte siň, nevíte." Zapomněl na svou sokolskou povinnost, přijíti sám bez výzvy, aby radou, slovem i skutkem nám nápomocen byl, ano zatím veškeré pomoci nám odepírá a nás se straní, a my přece jsme na ten Východ tak vždy spoléhali, tolik naň počítajíce. Pročež, bratři, kteří snad v pozdější době do Los Angeles zavítáte, nebud'te takovými nevďěčníky ku vznešeným snahám sokolským, přijď'te a přiložte ruce k dílu, nestaňte se nečinnými, pomozte nám zbudovati sídlo sokolské, které by se skvělo mezi ostatními hvězdami naší Nár. Jed. Sokolské, toho našeho dnes tak mohutného celku. Bratři a milé jednoty, kteří byste chtěli nám něčím přispěti, vězte, že náš pokladník br. Franta Mařík, 364 N. Ave. 22., neodmítne a v čas. "Sokole Amer." kvitovati bude. Jsme v začátcích i chceme se přičiniti. Na zdar plodnějšímu novému roku!

Tom. Vacek.

Edwardsville, Ill. 16. prosince.

Musím opět dát věděti o našem životě. Dne 3. prosince 1911 konána výroční schůze jednoty naší. Volby dopadly následovně: Starosta Jos. Albl, náměstek Vác. Hladík, jednatel Jos. Eisman ml., pokladník Vác. Podhora účetní Jos. Podhora a moje maličkost náčelník a dopisovatel do "Sokola Amerického". Vyjma nutných záležitostí jednoty se týkajících usneseno aby po dobu tří měsíců se nebralo žádné zá-

pisné. To jest zápisné obnáší pouze 50c. čili pro V. V. N. J. S. Bratři! Pohlédneme trochu do minulosti. Kdo z vás si pomyslí před 3 roky, že Sokol v Edwardsville si vychová sám své členstvo. Vzdor všem nástrahám a útrapám našim, co za dobu tří let zkusit jsme museli, odechoval si Sokol náš 5 členů a sice: 4 sestry a jednoho bratra. Děvčata tato začala cvičit jako žačky 13leté a dnes odevzdáváme je k jednotě naší jako sestry vyspělé, zdárné, hodny jména Sokol. Cvičení také zdárně pokračuje. Cvičíme prostná na šestý vše-sokolský slet a co hlavní, doháníme nedostatky na náradí. Bratři cvičí pět a dva velcí žáci, tedy 7 a děvčat 8, z nichž 4 budou uvedeny v lednové schůzi. Taktéž knihovna jest čteně čtenáři navštěvována. Jen kdyby byla silnější... Měření u jednoty naší jest odbyté a na výstavku sokolskou máme jen tři pohlednice z našeho života. Jednota naše nedostala nic, jen monogram, a ten je příliš velký. To je celá památka po zaniknutých 3 jednotách v Edwardsville a Glen Carbon. Na zdar!

Franta Šimáně.

Cleveland, O., 19. prosince.

Již tomu hodně dlouho, co založena byla T. J. S. Cleveland. Utvořena byla skupina lidí různých tříd společenských a názorů politických. Shromáždili se lidé uvědomělí český cítili za účelem povzbuzení národního vědomí a ku povznesení jména českého v této zemi. Všichni ti dobří lidé sobě slíbili a navzájem se zavázali společně pracovati pro mysl a tělesný vývin svého členstva. Páli si zlepšení společenských poměrů, šířiti vzdělání, osvojiti si myšlenky pokrokové a názory svobodomyšlné ve vlastním středu členstva, jakož i v širším kruhu veřejnosti vlivem tímto působiti. Avšak hlavním bodem měl býti tělocvik. To bylo tehdy a jest do dnes pojátkem nás všech. Byly doby, kdy Sokolstvo se pouze tělocvikovi věnovalo, ač během času teprve shledáno, že se i s činností vzdělávací započítí musí a tu se začalo i v tomto oboru účinněji na členstvo dolehati. Směle můžeme tvrditi, že tehdy třeba tělo silné bylo, duch byl pozadu. Do jaké míry dnes místní jednoty sokolské pokročily, necht' posoudí každý sám. Krásné máme naše zásady a úkoly sepsány ve stanovách, na nás jest jimi se řídit i v praksi uváděti! To jsme povinni své vlastní cti, jakož i celé naší veřejnosti. Tak musíme mít stále v paměti, pak nebude nám třeba obávati se posudku o nás, aniž různé ty překážky nám v cestu kladené nevědomými neb zlomyslnými lidmi, nás zstrašovati. My musíme stále v jednotě naší celý život udržovati řady naše množiti a stále nové síly pro myšlenku naši čerpati. My ovšem do dnes získali hezký počet přátel, dost hmotných prostředků, že mohli jsme postaviti krásnou budovu. Mnohý z nás se též hodně obětoval, jiný hleděl stát se užitečným dle možnosti, ale to vše nestačí, ku veškeré té práci jest nás stále málo každý by měl jednou v roce svoji obět' přinést a být nám trochu nápomocen aneb postaviti se nám v čelo. Proč u nás nemůže být jako jinde? Mnohý z vás byl ve středu v Čes. Am. Síní, slyšel tam sociálního řečníka Dr. Soukupa, jak vyzýval své soudruhy a soudružky k úsilovné práci, jak je nabádal a volal, že "jen od nich lid spásu a pomoc může očekávat!" Jen své straně přiznával moc "lid" z poroby a utrpení vysvoboditi, všechny ostatní strany v Čechách nazval zrádci lidu, zvláště zdůrazňoval, že ten, kdo nejde s jeho stranou, páše zločin na pokroku a lidskosti! Nuže, vy jste slyšeli a jak působilo na vás? Zda přemýšleli jste, do jaké míry slova ta jsou pravdivá? Uvažovali jste již, co mohli bychom dělat my, abychem dokázali opak jeho tvrzení? Mám za to, že jste byli tou řečí tak dotčeni, jako já. Dojista že jsme se tam nešli jen ukázat, ale chtěli jsme se jistě poučit! Žel, že nám soudr. doktor tak málo pověděl, neboť většinou poučoval své stoupence, agitoval pro svoji stranu, hleděl získat zájem, důvěru, obětavost a vytrvalost jen pro soc. demokracii. Připomínal obětě, jež této straně mnoha jednotlivci byly přineseny a teprve nyní se obětovati

musí. Právil doslovně: "Těžké době jdeme vstříc, velká jest a bude naše zodpovědnost a práce, ale my si toho musíme být vědomi, musíme být připraveni a silni, abychom tomu všemu mohli čelit a vítězit!"

Mnoho z vás bylo jich přítomno, vše to jste slyšeli, byli jste svědky toho nadšení, již propuklo po těchto slovech. A tu mi napadlo: Jest možné, aby vítězili bez nás? Jest možné jíti s lidmi, kteří jen s opovržením na nás hledí? Namítnete, proč to zde povídám? Jen tak na příklad! Nadšení, jehož jsme byli svědky, mohlo být nám vzorem: Účel a cíl jejich jako náš jest stejný. Jenže si každý jinak vykládáme, jinak chápeme, co nutno vše udělat, abychom mohli se honosit že jsme pro ten velký úkol též něco vykonali. Bratří! V sousedstvu našem máme dva tábory proti sobě, stejně urputné, oba chtějí vzrůst a činnost naši omeziti a jednotu naši poškoditi. Jeden tábor by nás nejraději odpravil ze samé křesťanské lásky a druhý z lidumilnosti a to jen pro svou samospasitelnou víru a trochu tak z konkurence. Ovšem, my dosud neopatřili si ochrannou známku, abychom též samostatně ten ubohý lid náš mohli obracet. Však žert stranou. V této situaci my zde jsme, a toho si všichni musíme býti vědomi, že proti takovému pozhnání, jež nám proti vůli naší jest "vnucováno" patřičně se máme ohraditi. Ale jak? Soustavnou, vytrvalou prací! Prátele si jednota naše získala přec jen hezký počet, nu a že jsme živi a schopni kousek práce zastat a ta že je přec jen trochu povšimnuta a oceněna, toho důkazem přízeň nám věnovaná, podniky naše jsou slušně podporovány. Avšak: My co stále v té síni vězíme, víme, že ledačos nám chybí co dalo by se dost lehce opravit, lepším nahradit, být jen víc dobré vůle souladu a pochopení. Uvažte, co vše vykonáno za minulé tři roky! Ovšem, světy neboříme, ani nestavíme, ale v rámci nám vytknutém konáme asi tolik, jako ten zahradník, který svoji zahrádku pěstuje a zalévá, aby z ní měl užitek i radost. Máme-li konati víc, musíme i vy, co zcela lhostejně dnes přihlížíte k nějaké práci se zapřáhnout. Ta doba již minula, kde samými poklonkami a chválou, často pramálo zaslouženou, se plýtvalo. Dnes na to čas nestačuje, kdo chce žít, musí dělat a tu, má-li naše jednota žít, členstvo musí pracovat a to bez velkého prošení a nadnášení. Jest na čase, aby každý si vštípl do paměti, že chce-li být považován za uvědomělého krajana a dělá-li si právo na jméno Sokol, že se též musí alespoň částečně na kulturní práci jeho jednoty podílet. Prosím za odpuštění! Mluví, jak se říká, bez rukaviček, ale ze zkušenosti a jsem úplně přesvědčen nebude-li členstvo dbalejší svých povinností, že půjde to s kopce. Intrikami a falší jednotlivých lidíček se dobrá věc tak lehce zničit nedá, za to ale netečnosti a nedbalostí podkopá se sebe lepší snaha, úmysl a podnik. . .

Názory o Sokolstvu se do dnešní doby hodně změnily, dnes se mnohem více očekává a požaduje lépe řečeno, širší kruhy pečlivěji si počínají všimati co Sokolstvo vykonalo, koná a v jaký úkol se uvázalo. My tomu musíme být povděční, říkáme si, že stojíme v čele národa, dobrovolně přihlásili jsme se pracovati "k jeho uvolnění" a tu zcela přirozeně vyvstaly otázky: Uvážili jste, co to znamená? Plníme naše sliby? Neprovozujeme hru s ohněm, který dříve nebo později nás může strávit?

Vzpomínám těch prvních činovníků jednoty naší, s čím ti zápolili, jaké neporozumění snah jejich tehdy panovalo, jaké překážky oni přemáhali. Jak mnohé se změnilo, však uplynulo též 15 let, a ten svět požaduje výsledky, důsledky, činy a skutky, po těch se volá. Samochválou si nepomůžeme, heslo: Sokol musí být volný, aby vznést se mohl do výšin a volně svými perutěmi, a t. d. a p. se již sevsednilo. Dnes se pohlíží více, jak dalece to utužené tělo může napnouti své síly a jak dalece zbystřen a zušlechtěn ten duch sokolský, jak pochopil svůj úkol, jak dalece se proň věnoval, jak vytrvale a čestně o to předáctví zápolil a zda moce jest si je udržeti. Zkrátka, dnes se žádá, aby za nás mluvili skutky. Kdo

soustavně hledí volný svůj čas využít a věnovat poznatkům života kolem sebe, má-li tolik důvtipu a odhodlanosti proniknouti až ku kořenu z kterého ta bída a zlo prýští, ten hravě najde cestičku, na které své síly uplatní a propůjčí ku potírání zlořádu, který mezi námi bují, nás otravuje a ničí. Odhodláme-li se potírat zlo, které nás moří, plníme jen úkol, který jsme si sami vytkli, plníme odkaz zakladatelů Sokolstva, plníme slib jež jsme českému lidu dali, prostě plníme povinnost, která se od Sokolů očekává.

Bratří a sestry Sokola Cleveland! Prosím byste laskavě shora uvedené pozorně přečetli. Poctili jste mne důvěrou, být vaším starostou na 4 rok v naději, že dovedu jednotu vésti žádoucím a patřičným směrem. Za uplynulá 3 léta jsme prodělali mnoho svízělů a bojů, můžeme se ale vykázat též kousem úspěchu. Doufám, že jsem vás v naději nesklamal, doufám, že moji úvahu přijmete příznivě, a že uznáte pravdu v ní obsaženou. Podal jsem vše tak jak jsem cítil a dovedl, jsou to mé poznatky a zkušenosti nabyté pozorováním a práce v naší jednotě. Dovolím si ještě vysloviti upřímný dík zvláště našim br. evičitelům za jejich velkou námahu a obětavost, zábavnímu výboru za obezřelé vedení a vyřizování zábav, hlavního zdroje příjmů; našim výkonným činovníkům a členstvu, které pilně schůze navštěvuje a o rozkvět jednoty vši silou přispívá. V naději, že slova má se neminou cíle, v naději, že všichni vy i mně obtížný úkol pomůžete usnadniti, přeji vám štěstí nový rok.

Na zdar!

K. Bernreiter.

San Francisco, Cal., 19 prosince.

Dne 22. srpna 1904 na požádání Jaromíra J. Justice sešlo se několik krajanů v jeho závodě, 36 Geary St. a založena tam Těl. Jed. Sokol San Francisco, jež se má přidružiti ku Národní Jednotě Sokolské v Americe. Za prozatímního starostu zvolen br. Boh. Kantner, za prot. tajemníka br. J. J. Justice. Agitační výbor sestávající z br. Ant. Matlacha Vác. Storka, J. J. Justice, Jos. Wiedermanna, Jos. Fouska, dal tisknouti svolání k veškerým Čechům v San Francisco i svolal schůzi veškerých Čechů do Union Square Hall na neděli odp., dne 11. září 1904, v kteréž následující členové byli aneb se jimi stali: Boh. Kantner, J. J. Justice, Jos. Fousek, Jos. Wiederman, F. F. Budinský, V. Storek, Jos. Uxa, Ant. Matlach, Karel Prošek ml., Jan Žák, F. J. Schuster, Vil. Hubachek, Karel Kottal, F. J. Laštufka, J. Růžička, F. Hornáček, Jan Urbánek, Victor Budinský ml., Vilém Prošek a Ed. Prošek. V této schůzi zvoleni stáli činovníci a sice: starosta, F. J. Laštufka; náměstek, Jos. Fousek; tajemník, Jos. Wiederman; pokladník, F. F. Budinský; náčelník, Ant. Matlach; podnáčelník, Jan Žák; výbor majetku: J. Uxa, Boh. Kantner a J. J. Justice. Veškeré následující schůze byly odbyvány v místnosti br. J. J. Justice, 36 Geary St., až do 2. prosince 1904, od kteréhož času schůze a rovněž i evičení odbyvány v Mission Turn Hall. Prvním jednatelem jednoty zvolen Boh. Kantner ve schůzi, dne 13. října. V téže schůzi zvolen první zábavní výbor, byli bratři: F. F. Budinský, Boh. Kantner, Josef Fousek, Lad. Sigel a F. J. Laštufka. Pamětihodné jest, že ve schůzi, dne 4. listopadu br. J. J. Justice oznamuje, že navštívil br. Jirsáky, žádaje je k vstupu do jednoty a oni odmítli z té příčiny, že se chtějí naučiti anglickému jazyku a proto nemohou věnovati svého času Sokolu; později přistoupením k jednotě, dne 4. února 1905 stali se nejlepšími členy, evičiteli a skutečně udržovateli Těl. Jed. Sokol San Francisco. Ve schůzi, dne 4. listopadu 1904 obě. František Korbel navržen za čestného člena, avšak teprve po vyřízení této záležitosti Nár. Jed. Sokolskou byl zvolen čestným členem Těl. Jed. Sokol Francisco ve schůzi, dne 6. ledna 1905. Ve schůzi, dne 2. prosince 1904 obdrželi jsme od Nár. Jed. Sokolské v Americe náš diplom jako člen téže.

Ve schůzi, dne 6. ledna 1905 br. Boh. Kantner zvolen dopisovatelem "Sokola Amer." V této schůzi byli členové zá-

bavního spolku "Beseda", kteráž v prosinci odhlasovala se celkově, jak členy, tak jménem svým, přidružení k Sokolu — poprvé uvedení. Dne 4. února br. Vlad. Jirsák zvolen náčelníkem a br. Luďvík Jirsák podnáčelníkem a od onoho času oba tito bratři byli hlavou jednoty. Dne 7. července čten dopis od nově založeného a prvního odboru Sokolek, v němž zdělují, že je jich 13 a zasílají dvouměsíční poplatek. Ve schůzi, dne 2. března 1906 čtena úplná zpráva finančního výboru za rok 1905 a tu shledáno, že jmění jednoty, které bylo koncem roku 1904 \$26, koncem roku 1905 obnášelo \$478.35. Velikou pohromou totiž zemětřesením a ohněm, dne 18. dubna 1906 vše v archivu jednoty se nalezající, jakož i knihovně, shořelo. Těžce postižená jednota v první schůzi po ohni, odbývané v bytě br. J. C. Laštufky, 69 Portal St., dne 6. května 1906 všem bratřím příspěvky odpustila, totiž od 1. května počínaje. Avšak tyto příspěvky odpuštěny byly pouze na 2 měsíce, jelikož již opět, dne 6. července schůze odbývána v nově vystavěném Mission Turn Halle a rovněž i s cvičením se započalo. Poplatky však do Nár. Jednoty Sokolské odpuštěny jednotě na dobu 1 roku.

Velice zajímavá jest finanční stránka jednoty, neboť obnášelo jmění jednoty: koncem roku 1904, \$26; koncem roku 1905, \$478.35; 4. ledna 1907, \$874.90; 5. dubna 1907, \$991.50; 3. dubna 1908, \$1209.20; 5. února 1909, \$1264.46; 2. července 1909, \$1322.90; 5. listopadu 1909, \$1673.56; 2. listopadu 1910, \$2077.83; 1. března 1911, \$2007.93; 1. září 1911, \$2281.36. Rovněž zajímavé jest, jak jednota si přála vlastnit svou vlastní budovu, a jak o to pracovala, neb první výbor zvolen již, dne 4. ledna 1907, sestávající z br. F. Lotha, Al. Gadnera a F. J. Laštufky, jenž má se postarat o příhodné místo pro vystavění vlastní Sokolovny. Dne 6. září nový stavební výbor, sestávající z br. F. J. Laštufky Al. Gadnera, Boh. Kantnera, Vl. Jirsáka B. Pařízka, F. Křišťůlka a F. F. Budinského, zvolen. Dne 7. ledna 1910 zvolen opět nový stavební výbor, sestávající z br. F. J. Laštufky, Bernarda Kantnera, Blisse, Wiesě Belzy a Bubna. Teprve však, dne 13. března 1911 nově zvolený stavební výbor, sestávající z br. F. J. Laštufky, Kantnera, Holtze, Chloupky, Budinského, Šimka, Krejčíka, Gadnera a Adlera, skutečně a opravdově pracoval, neboť dne 25. září 1911 zakoupen pěkný pozemek na Page St. mezi Steiner a Pierce St. za \$7000 a tím též dávno žádaný podnik vlastního stámku uskutečněn.

Dne 3. prosince 1908 zvolen první župní výbor z jednoty jako nově založená Pacifická Župa N. J. S.

Dne 4. února 1910 uvědoměna jednota o nově založeném sboru Sokolek S. F. Ode dne 25. dubna 1910 schůze i cvičení odbývány v Eintracht Turn Halle. Dne 31. ledna 1911 jednota zákonitě inkorporována. Počet členstva, jenž v 1904 byl pouze 20, obnášel již dne 5. února 1909, 78; 2. července 1909, 86; 5. listopadu 1909, 94; 2. listopadu 1910, 93; 6. prosince 1911, 91.

Jaromír J. Justice.

Milwaukee Wis., 23. prosince.

Musím si pospíšet, nežli se mně vše vykouří z hlavy. Včera jsme měli celoroční schůzi a zvolili následující činovníky na příští rok: Starosta, Henry Vrba; náměstek, Karel Kopecký; zapisník, Franta Hrdlička; účetník, Leo Erlich; pokladník, Vojtěch Zajíček; důvěrník, Anton Šabart, st.; náčelník, Jan Záhořík; cvičitel, Fr. Štěpánek. Který Sokol by neměl zrovna co dělat, at' jen přijde do Milwaukee a my mu dáme "job" dopisovatele do "Sokola Amerického", ale musí dopisovat pravidelně každý měsíc. Schůze byla dosti četně navštívena mladšími Sokoly. Učinili jsme velký krok ku předu, získavše Sokola Štěpánka za cvičitele, to jest tím, že bude žactvo cvičit odpoledne, tak že stesky, že dítky přichází pozdě domů, odpadnou. Co jsme hříšně zanedbávali, byli hoši od 14 roků; tím se rovněž věci odpomůže, budou mít totiž večer sami pro sebe. Totéž se Sokolkama od 14 roků. Právě rozhodující slovo mají Sokolky,

totiž zda-li též něco na cvičitele přispějou. Sám aspoň doufám, že ano! Cvičitel, který se bude moci věnovat jen svojí práci, jen o sokolské práci přemýšlet, může v Sokolovně mnohem více prospět, nežli cvičitel, který jest zaměstnán po 10 hodin denně v jiné práci a hodinu cesty má domů. Panečku, tu se musí přemýšlet jindy a často, aby úkolu svému částečně vyhověl. Cvičitelského sboru dávno přání se šťastně splnilo, aspoň na jeden rok. Po zvolení činovníků byla zase živá debata o dopisovateli. Tak se vyměnily všelijaké náhledy. Naposled padl los na mne. Že jsem prý psal jen dva dopisy loni a to hned za sebou. Letos udělám lépe; napíšu jeden do ledna a druhý do prosince a práce bude vykonána na rok. Nu, snad se polepším. V posledním "Sokole" článek "Do svého chceme!", psaný br. Vaníčkem a upravený br. Čermákem, myslím, že nám hodně pomůže. Ten článek, aby byl psal někdo u nás, nebyl by lépe vystihnouti mohl, na naše poměry se vztahuje na chlup. Ať náradí nemusíme sundávat, přece jen máme Sokolnu pod jevištěm. Pane, ten rámus na jevišti, přeplněná Sokolna americkými hochy, prikazování od domácího správce, že bude zkouška na jevišti aneb že se bude zpívat, a znova přisedšího řiditele divadla aneb některého člena "Hlaholu", že nemohou zpívat, to se vše zakusilo, až někdy krev zpěnila se na nejvyšší stupeň. Sprechu, jak se zdá, přece dostaneme. Hoši, když přijeli ze Cedar Rapids a viděli tam jejich zařízení, namlívali se a nyní jest nějakého sténání po každém cvičení. Kde dostaneme peníze, to ještě nepovím, ale až budeme mít zařízení, pak prozradím. Jen chei podotknout, že naše podporující spolky, které dostávají nové síly do svého středu od Sokola čili naší krev, neměly by se chovat k Sokolu tak macešsky. Sokol přec hledí jim vychovat statné, zdravé a utužené členstvo obého pohlaví a co hlavního, uvědomělé. Skoro měly by tedy samy mu přijít v ústrety a podat pomocné ruky. Na srdci jest toho ještě dost, ale že jest moc dopisů v "Sokole", tak se musí tento zkrátit. Přeju všem nově zvoleným činovníkům v nastávajícím roce mnoho zdaru, by neochabovali v jejich práci a výsledek bude dobrý. Jak pak těch dvě stě členů? Mně nějak nejdou z hlavy, zda-li pak dotáhneme je na příští rok? Sám již jednoho mám; kdyby tak každý jednoho získal, mohlo by nás být záhy tři sta.

Na zdar!

J. Zahorík.

St. Paul, Minn., 24. prince.

Jsa potěšen nad zdarem práce a pílí Těl. Jed. Sokol, chei podati zprávu z toho našeho zátiší. Dne 10. prosince přednáška slovního cestovatele br. E. St. Vráze, pořádaná Č. A. Těl. Jed. Sokol St. Paul, zdařila se za velikého úspěchu. Sín Č. S. P. S. naplněna do posledního místečka. Lid věnoval po celý čas bedlivý pozor, jsa velice dojat, dával na jevo svou spokojenost pochvalou. A jak by ne! Vždyť každé slovo Vrázem pronesené šlo k srdcím lidu českého z kraje nám tak drahého, matky Čechie. P. Vráz přijel k nám o 10. hodině dopoledne, byv uvítán na nádraží bratry Václavem Pechouškem, Fr. Žďárským, Jos. Alexou, Janem Kalcem a br. Smutným, načež byl hostem v rodině br. Žďárského. Určitě o 7. hodině večer byl představen starostou Sokola, br. Václavem Chottem, obecnstvu. Načež zahájil první díl své přednášky vztahující se na 20letý pobyt v různých končinách dílu světa — mezi domorodci a divochy. V krajinách afrických, asijských, Střední a Jižní Ameriky i Mexika. Provázeno bylo vše světelnými obrazy a stroj řídil br. Jos. Panuška. Po deseti minutové přestávce následovala část druhá, jejímž předmětem byla nám drahá, stará česká vlast, matka Čechie. Slovy vzletnými a dojmavými a obrazy líčil nesčetné krásy venkova a jeho život společenský. A pak větší česká města s jejich starožitnostmi, moderními budovami, obchodem a průmyslem. Po druhé deseti minutové přestávce přednáška zakončena byla pak pohledy na matičku Prahu s

jejími krásami a rozkvětem a pak nesčíslnými šiky Sokolstva ze sletu minulého a připojil zlatá slova: "Národ český má zdárné syny v řadách Sokolstva. To je to národní vojsko, stojící na stráž. A nezlomnou silou kráčí dál k vytknutému cíli. Proto, bratři Sokolové, příštím rokem cesta bude ještě významnější a posilující ku zdárné práci. Vyříd'te bratřím v Čechách srdečný pozdrav; vím, že vás budou tisknout na prsa, ano budou vás líbat." P. Vráz zmínil se též o působnosti Národní Rady Česko-Americké, jejíž snahou bylo v Chicagu docíleno toho, že přednášky jeho o zemi české jsou pořádány na veřejných městských školách před žactvem všech národností. Skvělé uvítání dostalo se p. Vrázovi od našeho obecenstva a to je důkazem, že dovedeme oceniti činnost vynikajícího muže. Po přednášce odejel půlnočním vlakem zpět do Chicaga, jsa potěšen nad zdarem své přednášky a odnášeje si jen milý dojem. A nám zbyla radostná upomínka na den 10. prosince 1911.

Dále naši bratři činí se velice jak duševně, tak tělesně, navázali přátelské vztahy s Northwestern Gymnastic Association v Minneapolis, kteréžto sdružení bude na jaře pořádati výroční závody na státní universitě, jichž se naši Sokolové účastní. Dne 14. prosince početní byli cvičící v práci své návštěvou obě. H. Watsona a Carl A. Berga, cvičitelů tělocviku v Pillsbury akademii v Minneapolis a panem Muellerem, cvičitelem německého Turnvereinu v Minneapolis. Návštěvníci cvičili se Sokoly a dávali na jevo své uznání s tělocvičným postupem zdejší sokolské jednoty a plní neúnavného br. náčelníka Karla Kolářika. Jen tak dále, bratři milí, jen ku předu a přijde-li někdy něco jak obyčejně bývá všude, jen se nezvyklejte někdy i dost hořká pilulka se musí spolknout. S úsměvem na tváři ku předu a překážka, je-li jaká, přeskočí se aneb obejde, ale nikdy se nepodléze! Jen více lásky mezi námi jest třeba, míním všude! A pak půjde vše hladce a toho neúnavnou vytrvalostí docílíme.

O, jak ze srdce bych si přál spojení všeho Sokolstva amerického v jedno těleso! Docílíme toho přece jednou, bratři Sokolové? Jak trapná to otázka! Jaká by byla síla, co by se mohlo vykonat dobro pro národ český, a tak jen tvrdohlavostí některých trpí zdárná práce. Veškerá snaha naše měla by působiti k tomu, abychom nejvíce péče věnovali výchově našeho dorostu, aby našim zůstal a stal se chloubou a ozdobou naší a uskutečnil to, co snad staří docílit nemohli.

Dále jest mi radostnou zprávou podati, neboť založena nová jednota sokolská v Minneapolis, Minn., a jak jsem doslechl, bude brzy připojena k Národní Jednotě Sokolské. Bratři se činí velice, takže v brzkou dobu o nich bude více psáti, jet' ona jednota založena schopnými muži, zdravého náhledu a dost mladé síly. Jen bratři, s chutí do práce, neboť co s chutí se koná dobře se vykoná a my pak se těšiti budeme ze zdaru práce své a řekneme si jistě: hle, to jsme vykonali my a tak jsme nadarmo nežili.

Dále krásný požitek jsme měli na díkůčinění, pravou to posvícenskou zábavu, krásně sehráli ochotníci jednoaktovku "Zjednaný ženich". Bratři Sokolové a sestry Sokolky, již hráli: Albína Mlynářova hrála vdovu po úředníkovi p. radovi; Růženka Fučelíková její dcera; Václav Šmolík, její milenec; Václav Chott zjednaný ženich a osobní přítel zemřelého p. rady. Hráli krásně, bezvadně, ku vši spokojenosti obecenstva, též tak zpěvy pěveckým sborem sokolským. Pak předneseny dvě básně jedna sestrou Růženkou Fučelíkovou a druhá br. Tomášem Baštou. Po představení byla večeře a pak taneční zábava. Vždy velice rád čítám dopisy br. Karla Matouška br. Fr. Čermáka. Jen pište častěji, neboť listy vaše jsou poučné a zajisté padnou tam, kde jich nejvíce potřeba. Zdravím vás, milí bratři, a zároveň i br. Vincenta Ševčíka, přeju vám mnoho zdaru v příštím novém roce a celé Jednotě Sokol Blesk.

Dále oznamuji, že při výroční volbě zvoleni byli následující činovníci na příští rok: Starosta, Frank Žďárský; ná-

městek, Jan Kadlec; tajemník, Václav Šmalík, Snelling House W. 7th St., St. Paul, Minn.; účetník, Tomáš Bašta, 638 Pleasant Ave., St. Paul, Minn.; pokladník, F. H. Dvořák; náčelník, Josef Panuška; podnáčelník, Frank Roch; dopisovatel, Václav Ševčík; režisér dramatického odboru, Vojtěch Šmolík. Přejí mnoho zdaru Národní Jednotě Sokolské v příštím novém roce a všem br. Sokolům i Sokolkám a zdar pracím sletovým i znamenám se s bratrským pozdravem,

Václav Ševčík.

Philadelphia, Pa., dne 24. prosince.

Když si jednota naše stále stěžuje, že dopisovatel nie nepíše, měla by se také postarati o to, aby měl co psát.

Letošní naše volby odbyly se hladce; zasedací výbor zůstal takřka nezměněn, až na tajemníka, jehož místo zaujal nedávno teprv ze staré vlasti příleznivší Sokolík br. Jaroš. Za starostu zvolili jsme opět br. Krále. Každý, kdo zná br. Krále z jeho minulé činnosti ví, jakým způsobem on zastával jednotu naši na místě, kde toho tato nejvíce potřebuje a proto my, abychom dokázali, že si vážíme činovníků, kteří pro nás pracují, žádali jsme jej, aby opět byl našim starostou. Čestnější funkce jsme jej odmítniti nemohli.

Psáti dopis o naší jednotě jest takřka plýtváním místa, protože br. pořadatel někdy musí k vůli němu odložit látku mnohem důležitější. Jednota naše dosud nerozvinula řádně svoji činnost a nikdy ji ani rozvinouti nemůže, protože její členstvu schází to opravdové nadšení pro věc sokolskou a ta pravá láska k jednotě. U nás jsou členové dvojí, jedni jsou v ní k vůli nemocenské podpoře a ti druzí skorem všichni proto, aby měli přístup a jakási práva v Čes. Nár. Budově. Kdyby jednota naše chtěla státí na úrovni jednot jiných, muselo by se především velice změnit její členstvo, poněvadž ve středě našem jsou členové, kteří sice také si říkají "Sokolové", avšak pouze ve schůzi, mimo ní však zcela zjevně táhnou se stranou protisokolskou. A pak jsou tu členové, kteří kdysi obětovali jednotě naší takřka veškeren svůj čas, avšak dnes jako když utne; ve schůzi se ani neukáží, pošlou tam jen svoje příspěvky a to jest vše. Proč? Myslím, že nejsem dalek pravé příčiny, když podotknu, že tak činí následkem osobních záležitostí. Jak to potom u takové jednoty vyhlíží v tělocvičně, může si každý lehce představit.

Jedná se též o tom, utvořiti zde jakýsi "všesokolský svaz". Svaz tento má sestávat ze Sokola českého, slovanského, chorvatského a polského. Účelem jeho pak má býti jakási důstojná reprezentování všeslovanské národnosti ve Filadelfii. Byl jsem zvolen do výboru, který zastupuje naši jednotu a hned v první schůzi, které jsem se účastnil, jsem poznal, že vlastně svaz ten má býti založen jedině k tomu, aby jednou za rok byl pořádán jakýsi "místní slet sokolský" a jedna "všesokolská zábava", to jest vše. Myslím, že dříve nežli podobný svaz utvoříme, měli bychom věc řádně uvážiti, poněvadž dle mého náhledu žádný velký užitek z něho jednotě naší plynouti nebude. Jeden podobný slet jsme již měli a jaký jsme z něho měli úspěch? Pravda, pokladna naše tu výtěžila asi \$48.00, ale kde byl jaký úspěch morální? Vystoupení naší čtyř tam spíše uškodilo, nežli prospělo. Těch šest (i s svičitelem) na rychlo sehnanych a naevičených hochů nečinilo dobrý dojem, aspoň ne na mne. Cvičili s ručnicemi, nevím, či to byl nápad a br. cvičitel byl chvílemi v četě a chvílemi před četou. Představte si ten soulad. Mně vůbec ten celý slet nepřipadal ani jako výstavka práce tělocvičné, nýbrž spíše jako ukázka parádních stejnokrojů a toho, který sbor předčí druhý. A pak jest tu ještě jedna věc. Z dosavadní činnosti tohoto svazu jest viditelné, že přicházíme do příliš blízkého styku s knězi. Na zábavě polského sboru, které jsme se účastnili, nás uvítali tři. Jeden tam sice mluvil čistě národně, avšak ti druzí tam přišli hlásat "slovo boží". A všesokolskou zábavu jsme byli nuceni přeložiti z půstu do masopustu, protože prý by se jí Sokol polský nesměl

veřejně sčastniti k vůli p. páterovi. Jest to sice na pohled nepatrná záležitost, avšak ukazuje zřejmě jakousi kněžskou nadvládu ve sboru tom. My jsme tak dalece svobodomyslní, že jsme se usnesli "nedostaviti se na pohřeb člena naší jednoty, jsou-li tam náboženské obřady" a zde chceme pracovati ruku v ruce se sborem, kterým vlastně vládne kněz. Nevím, nevím, bratří, jednáme-li správně.

Mám za to, kdyby naši činovníci ten čas, který tu obětují, věnovali pro dobro vlastní naší jednoty a ku plnění povinností k naší Nár. Jednotě, že by nám více prospělo, než všecky tak zvané "všesokolské slety a zábavy". Uvažujte, bratří! Na zdar!

Jindř. Sýkora.

Little Ferry, N. J., 25. prosince.

Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, N. J., pořádala slavnost základního kamene ku její nové tělocvičně na "den díkůvzdání", ve čtvrtek, dne 30. listopadu 1911. Den onen zajiště zůstane památným naší jednotě v její dějinách, neboť po 14leté svorné a tuhé práci jest přání členstva uskutečněno a postavena budova všem požadavkům vyhovující a naší snahou jest, aby byla školou výchovnou jak pro dorost, tak i dospělé. Slavnost obdobyta za velké účasti jak spolků cizonárodních, tak spolků a jednot zdejších a okolních, jež přišly vzdát hold myšlence našich vůdců a zakladatelů Sokolstva, Tyrše a Fügnera. Malebný byl pohled na průvod naší osadou ku staveništi, jakého není u nás pamětníka a obyvatelstvo teprv poznalo, co vlastně "Sokol" jest a co znamená. Slavnost zahájena starostou jednoty, br. Janem Kavčíkem, jenž uvítal přítomné spolky a žádal za přízeň budoucímu stánku sokolskému, kladá na srdce bratřím jednoty, aby svorně a s láskou v díle započatém pokračovali ku cti Nár. Jed. Sokolské. Vzletná řeč K. E. Hrbka, starosty N. J. S., zanechala hluboký dojem v srdcích přítomných a zajisté bude další vzpruha jednotě naší a celku. Řečník M. Grabenstein, tajemník V. V. N. J. S., hluboce procítěnou řečí v jazyku anglickém tlumočil tužby a poslání sokolské a vysvětlil počátek Sokolstva v Čechách i zde. Poukázal na symbol jména Sokol, jeho zásady a cíle a zakončil přáním mnoha zdaru práci na nové tělocvičně. Řeč mayoru obce Little Ferry, obě. N. Schappa, přijata s díkem. Řečník souhlasí s tělesnou výchovou dítek a projevil radost nad pokrokem českých Sokolů, kteří čestně reprezentují původ svůj v obci naší a přeje mnoho zdaru. Pěvecký odbor Těl. Jed. Sokol z New Yorku řízením sbormistra p. R. Průšy zapěl dvě čísla ku podobné slavnosti se hodící a přispěl značně ku lesku dne našeho. Zasloužený dík necht' přijmou za obětavost a účast' všichni, kdož podílu brali a přispěli k uskutečnění budovy sokolské. Po položení základního kamene předseda slavnostního výboru, br. Josef Švec, vzdal dík všem přítomným spolkům a sborům za důvěru a přízeň, která umožnila stavbu nové Sokolovny. Při této příležitosti vzpomenu na naše zakládající členy; br. Josef Švec jim vzdává věčný dík i vyzval členstvo, aby kráčelo v před a pro dobro jednoty pracovalo na dále. Hesla odevzdali při slavnosti: Těl. Sbor Dívek a Paní New York, Těl. Jed. Sokol New York, T. J. Sokol Svornost, T. J. Sokol Fügner, L. I. C., T. J. S. Bayonne, N. J., Sbor Dívek a Paní Little Ferry, N. J., D. A. Sokol, T. Sbor Dívek a Paní Long Island City, řád Bratří od Sázavy Č. S. P. S., dvůr Lesníků Karel Havlíček, řád Lipany, řád Liberty č. 9 Č. S. P. S., Little Ferry Hose Co., Washington Park Hose Co. No. 11., Spolek Karel Jonáš, Spolek Red Men a Spolek Dělníků. Srdečný dík za prokázanou důvěru všem účastníkům, všem hostům a lidu dobré vůle.

Dne 21. prosince odbývala se volba činovníků pro příští rok. Výsledek jest následující: Starosta, br. Jan Kavčík; náměstek, br. Josef Novotný; fin. taj., Frank Kupp; pokladník, br. Frank Ryšavý; prot. taj., F. Kallminzer; náčelník, Jan Dvořák; podnáčelník, Jindřich Budín; praporečník, Al.

Agar; druhý praporečník, Josef Miller; dopisovatel, F. Kallminzer. Zvolení prohlásili, že věrně pracovati budou ku blahu a rozkvetu jednoty naší i toho našeho celku N. J. S.

Velké přípravy se konají ku slavnostnímu otevření budovy, které se odbývati bude v den Washingtonových narozenin, dne 12. února 1912. — Není mně možno se více rozepisovat o další činnosti v naší jednotě, protože je slyšet jen na všech stranách: "Až budeme ve své budově, tak to půjde!" Ale jen aby šlo! Doufejme a podejme si ruce ku společnému dílu, neboť velký kus práce spočívá na bedrách našich, totiž starost o finanční prostředky ku vydržování nové Sokolovny. Přeji všem členům i členkám "Sokola Amerického" mnoho zdaru v příštím roce.

Na zdar!

Fred. Kallminzer.

Long Island City, N. Y., 27. prosince.

Předně přeju všem bratřím a sestrám štěstí a veselý nový rok. Dále musím podat výsledek volby činovníků. Jelikož v listopadové schůzi nominace byla jen jednoduchá, tak byla snazší volba v poslední schůzi. Zvolení jsou: Starosta, V. Peřina; náměstek, Frank Červený; fin. taj., Jan Červený; taj., Václ. Vančura; pokladník, Jan Pakeš; náčelník, Jindřich Vozáb; podnáč., Karel Polák; hosp. spr., K. Zvoník; dopisovatel, Jos. Koutník; stízní výbor: Jos. Drle, Fr. Vozáb, Vin. Utratil, Jos. Vozáb, Jos. Svoboda; fin. výbor: Štěp. Kostka, St. Vozáb, Jos. Koutník; zkoumací výbor: Mucha R. Rozenberg, Al. Vančura; praporečníci: St. Kostka, Fr. Červený; zástupce zvolen za Edwarda Vokola br. Fr. Vančura do Výk. Výboru N. J. Sokolské

Musím se zmínit, že náš br. M. Truneček byl naším dobrým starostou po celou řadu let, skoro od založení jednoty; vždy byl prvním na listě, až do této volby. Práště předem, že si přeje, aby také některý jiný bratr věnoval věci naší svoji schopnost a jemu také odpočinku popřál, ačkoliv vím, že br. Truneček dlouho zahálet nebude a bude pomáhat v úřadu jiném. Doufám, že nový náš starosta bude mít péči, aby též v tom směru pokračoval, jako jeho předchůdce.

Druhého máme Václava Vančuru, který již popsal kolik knih za tentýž čas, ba snad ještě knihu neopustil od založení jednoty; jestli nebyl účelním, tak byl tajemníkem a nyní zas přijal knihu protokolní na novo. Dovede knihu i zápis v pořádku udržet a pilně pracuje, a tak nám oba bratři dokazují jejich lásku k Sokolství. Na zdar jim!

Dne 25. listopadu odbýval náš dramatický odbor za spolupůčinkování Těl. Sboru Dívek a Paní v L. I. C. divadelní představení "Kandidát ženitby" v místnosti obě. Volkerta. Zprávu nemohu podat sám, neboť jsem nebyl přítomen, jel jsem s druhými, jak bylo ve schůzi usneseno, do Little Ferry N. J., na slavnost položení základního kamene tamní Sokolovny. Když ale jsem se tázal, jak bylo divadlo navštíveno, dostal jsem za odpověď, že návštěva byla slabá, neboť ani čtvrtina bratří se neukázala. To jest velmi smutné, neboť tak se špatně odměňujeme bratřím za jejich úsilnou námahu a odvracujeme jen od jejich činnosti vzdělavatelné. Bratří, vím, že v novém roce budete hledět napraviti.

Dne 25. prosince zde odbývali zástupci České Svob. Školy s dítkami divadelní představení pod názvem "Mluvíci pták", řízením učitele obě. Jiřího Kárníka. Místnost byla zaplněna a představení sehráno bylo uspokojivě, tak že sami rodiče byli dojatí, když viděli, že se jejich dítky učí znát českou řeč a že též mají z tohoto učení radost. Učitel se namáhá, aby se zachoval jak dítkám, tak jejich rodičům, a jest žádoucí, aby všichni bratři posílali dítky své do české školy, neboť jest to váš vlastní prospěch a dětem znalost dvou jazyků jen užitečná.

Musím se též zmínit, že naše jednota by byla jistě silněji zastoupena na slavnosti T. J. Sokol v Little Ferry, jen

kdyby nám byla dotyčná jednota poslala pozvání o jednu schůzi dříve, pak byehom se byli lépe připravili. Však nevádí, vždyť se ještě dá příští dobou nahradit. Návštěva byla četná, ano i v tahu, neboť nás byla všech dohromady hezká řada. Den byl jasný, jen trochu toho chladného bláta, ale to nevádílo, šlo se nám dobře.

Dne 27. ledna odbýváme "Šibřinky" v místnostech obě. Volkerta, na Prospect ul., i těšíme se, že se nám povedou a naši v hojném počtu přijdou i se svou známé své.

Na zdar!

Jos. Koutník.

Oklahoma City, Okla., 28. prosince.

Jsmo neustále v těch samých místech — nemůžeme s tou svojí sokolskou činností v naší jednotě v před. Zpět nejedeme, to at' žádnému nenapadá, neboť' eviči se stále, ale vzpruha ku větší činnosti jest slabá, neboť' velice málo nových sil přibývá — spíše tu a tam některý odjede anebo odejde a náhradu za něj bys marně hledal. Pořád jedni a ti samí. Od té doby, co klidně leželo péro mé, přehnala se bouře přes naši jednotu. Stávalo v našich řadách a mimo stojících "civilistů" jakési nedorozumění, které nemělo žádného významu a účele a žádnému nepomohlo a ještě méně uškodilo. Také jsme zde měli aféru vyloučení, i ta přešla, a musím říci, že trapně působila na celou jednotu, a nebýti umíněnosti obviněného, ani k ní nemuselo dojít. "Kdo chce kam, pomozme mu tam." — V březnu jsme měli svoje veřejné, kde všechna naše sokolská omladina, evičenci, Sokolice a dorost ukázali, co umí a každý uspokojen odcházel nad malou, ale přece jen plodnou prací naší. Výlety jsme v letním období měli tři — na jednom z nich bylo i veřejné. Deštivým počasím se to tehdy ale trochu pokazilo. Jeden výlet byl též uspořádán společně se Sokolkami. Díky počasí, vydařil se dobře, jak finálně, tak i morálně. Během roku jsme si zatanevali na našich pěti zábavách; na jedné maškarní, pak kotilionové a ostatních jen tak, abyehom si jako zatanevali, či lépe řečeno, abyehom měli jakýsi příjem na naše evičitelské potřeby a staré dluhy, které musíme platit za nepořádné řízení dřívějších let. Jednu z těchto finančních "obtíží" jsme také vyrovnali a sice \$57.25 J. J. Novákovi za jakýsi nájem — ani již nevím, kde a kdy. V pravdě řečeno, na dluh tento jsme vlastně zaplatili pouze \$25 z naší spolkové pokladny, neboť' náš obětavý starosta br. Karbusický ostatní část \$32.25 zaplatil sám a tím řečeno, naší jednotě daroval. Díky! Zbývá nám ještě jedna povinnost v obnosu \$50 a věřitelem naším jest Národní Jednota sama. I k tomu dojde, neboť' jsme též letos koupili pro naši evičírnu nová bradla, činky a tyče — nebylo nám proto možno dluh onen vyrovnati. Náradí jsme nechali pojistit společně s Družstvem Čes. Nár. Síně v obnosu \$200. Knihovna rokem posledním živořila i jsouce si vědomi významu jejího, předali jsme ji do správy Družstva jsme jisti, že se chyba tím nestala. Během roku jsme získali 7 nových členů a 5 jsme jich vyloučili, mezi kterýmiž byli 4 vyloučení pro neplacení příspěvků. Pět členů odstouplo od naší jednoty, i může se říci, všichni z důvodů čistě osobních. Některý se cítil unaven, to asi proto, že za celý čas, co u naší jednoty byl, nic nedělal, ba ani do schůzí se nepřišel — vyspat! Během roku jsme také změnili úřad tajemníka, pokladníka a několikrát jsme volili delegáta do Družstva Č. N. Síně. Br. dopisovatel se také mnoho neunavil, neboť' za celých 12 měsíců měl v "Sokole Americkém" dvě zprávy asi o 15 řádkách — s dodatkem této třetí výroční. Na naší jednotu došlo v každém roce 45 dopisů a odesláno jich bylo 62, mimo různých pozvánek. Schůzí se konalo 12 řádných a dvě mimořádné. Pokladník měl příjmů dle protokolní zprávy v celku \$231.21 a vydání \$211.22. Tak jsme skončili minulý rok a snad rokem příštím bude možno činovníkům novým, které jsme volili v poslední prosincové schůzi, přijít v cel-

ku o větší práci, nežli v roce uplynulém — a hlavní jejich snahou by mělo býti, aby místní "Klub Sokolek" získali do řad naší Národní Jednoty Sokolské. Nově zvolení jsou následující: br. M. Karbusický, starosta; br. Jan Mařík, náměstek; br. Dominik Tuma, tajemník; br. Josef Falta, účetník; br. Václav Dvořák, pokladník; br. Jan Dvořák, náčelník; br. M. Karbusický, delegát do Družstva Č. N. Síně na dobu tří roků; br. Václ. Dvořák, delegát do D. Č. N. S. na dobu dvou roků (za br. Shuse); Jos. Falta, výbor majetku na 3 roky; Tuma, Mařík, J. Dvořák, účetní výbor a dopisovatelem pro "Sokol Americký" br. Josef Falta. — Všem bratrům a sestrám, jakož i celé sokolské myšlence v celé naší české Americe přeji v novém roce mnoho zdaru!

Na zdar!

Dominik Tuma.

Clarkson, Neb., 28 prosince.

Bud'te tak laskavi a uveřejněte v orgánu výsledek naší volby činovníků, kterou jsme odbývali v neděli, 24. prosince. Vysloužilým starostou je br. Jan Soušek; starostou br. Frank Hejtmánek; náměstkem br. Ant. J. Karel; tajemníkem a účetníkem br. Ant. Odvárka st.; pokladníkem br. Jan D. Wolf; náčelníkem br. Jan Pechanec; evičitelem br. Clyde Karel; knihovníkem br. Ant. Odvárka st.; praporečnickem br. J. R. Dudicha; do výboru majetku a účetního na tři roky: br. Václav Pražák a za domovníka br. Jos. Polanský. Ve schůzi té usneseno, aby členové svoje poplatky, které obnášejí \$1.00 půlletně, platili vždy ku předu, tak aby mohli činovníci zasílati pravidelně čtvrtletní zprávy a patřičné poplatky V. V. N. J. S. Zároveň pak nařizeno, aby členové, kteří mohou evičit, do evičení, které se odbývá každé úterý večer, pilně chodili a tam pořádně se chovali. Jest žádoucí, aby členové jednoty naší více schůze navštěvovali. Ač jest nás 62 členů, nemůžeme některou schůzi ani zahájit. Příští schůze bude se odbývat v neděli, 28. ledna 1912, určitě ve 2 hodiny odpoledne v síni Z. Č. B. J. a jest nutně třeba, aby se všichni členové dostavili, což doufám, že se stane. Na zdar!

Ant. Odvárka, st.

New York, 28 prosince.

Ve čtvrtek, dne 28. prosince, měly jsme poslední schůzi v roce 1911. Odbývala se volba činovníc. Zvoleny byly: starostkou sestra Anna Veselá; náměstkou M. Šimůnková; pokl. R. Kutílková; tajemnicí H. Jandová; účetnicí A. Horáčková. Když jsem byla zvolena za dopisovatelku do "Sokola Amerického" musím se tedy přičinit i podati občas nějaké zprávy. Máme zase evičitelský sbor, sestávající z náčelnice, třech evičitelek a dvou náhradnic. Doufám, že se bude pilně pracovati a že evičení bude tento rok více navštěvováno. Pořádaly jsme výroční ples ve středu, dne 29. listopadu, v předvečer dne děkuvzdání. Zábavní výbor se vynasnažil co nejvíce a zábava se vydařila skvěle. Sestry Zábavního Klubu Příznivkyň a Manželek Sokolů účastnily se naší zábavy, jako vždy v hojném počtu a též přinesly pěkný dárek. V úterý, dne 26. prosince, měly jsme zase jeden "sokolský den". Totiž při rozdávání dárek žačkám tělocvičné školy; byl proveden pěkný program. Sehrány byly hry "Dětská poptávka do budoucnosti", "Měšťanka a venkovanka" a "Stromek matince". Též děti pěvecké školy zazpívaly několik písní. Dvě z nejmenších žaček zatánily polku z "Prodané nevěsty". Všichni, kdož účastnili se této zábavy, zajisté se pěkně pobavili. Ty naše maličké nám ukázaly, čeho jsou schopny, když jsou k tomu dobře vedeny. Myslím, že by bylo záhodno pořádati více takových zábav. Děti by zajímalo a rodiče by též měli z toho radost, jak se děti dobře učí. Pro první dopis měla jsem dosti materiálu. Doufám, že i na dále bude co psáti. Velice ráda píšu, jen když mám o čem.

Na zdar!

Augusta L. Kupeova.

Chicago, Ill., 29. prosince.

Nejprve ehei oznámí výsledky volby u T. J. Sokol Praha: starostou zvolen Franta Havlík; náměstek, Václav Lisý; tajemník, Jakub Janeš, 4146 Honore St.; účetník, Lorenc Míka; pokladník, Václav Houser; jednatel, Jan Vondrášek; I. náčelník, Karel Balek; II. náčelník, Vác. Houser; I. praporečník, Karel Zápotocký; II. praporečník, B. Happ; dopisovatel, Ottokar Ratchovský; výbor majetku: M. Beránek, Fr. Peck a J. Duchánek. Volba odbyla se dosti hladce, ač za zmínku stojí, že náš tajemník jest snad jedním z nejstarších Sokolů činovníků zde v Chicagu, totiž br. J. Janeš, neboť jest mu již skoro 65 let, ačkoliv na svůj věk jest velmi čilý a oblíbený tak, že mnohého mladého Sokola zastíní. Když úřad tajemníka nikdo z mladších přijmouti nechtěl, byl posléze navrhnut "děda", který po malém zdráhání posléze přijal. Tak volba tedy šťastně odbyta. Za dopisovatele zvolen jsem zase já, ačkoliv nevím, jak se zachovat; když člověk napíše trochu té pravdy, je hned, jak se říká, oheň na střeše, což jsem zakusil v minulém čísle našeho orgánu, ačkoliv jsem pouze konal svoji povinnost, poukávav na to, že jistá zdejší jednota sokolská, již jsem ani nejmenoval, poslala na pohřeb svému zasloužilému a zakládajícímu členu místo 4členného pohřebního výboru pouze 2 členy a tu br. dopisovatel od Plzeňského Sokola zasílá dopis na objasněnou a děkuje za mou sympatii, která se dle jeho názoru minula cílem a omlouvá tajemníka jeho jednoty, že neodbírá všechny české časopisy, tak že o úmrtí onoho bratra se nedozvěděl. Pravda, žádný Sokol není nucen odbírat český časopis, to není nikde ve stanovách ani v domácích pravidlech a jest, žel, mnoho Sokolů, že ani žádného českého listu neodbírají; některým jest milejší jeden z osvědčených plátků zdejšího "žlutého tisku", třeba o nás Čechů nevědí jindy, jen když nás chtějí zlehčit a o nás se otřít. To se ví, každý Sokol si může dělat, co sám chce a číst a odbírat časopis, jaký se mu zamlouvá, ale každý dobrý Sokol čte neb odbírá aspoň jeden z našich českých časopisů, a je každého Sokola povinnost, aby sledoval sokolské hnutí a práci a to mimo našeho orgánu může mnohdy i z denních časopisů se dozvědět. Ovšem, br. Dvořák se omlouvá, že měli pozůstalí oznámit úmrtí tajemníku; ale ono se lehkotekne, oznámit. Dejme tomu však, že zrovna pozůstalí nevědí adresu tajemníka a mnohdy si ani nevzpomenou, jelikož mají plnou hlavu jiných starostí, proto se spoléhají jenom zase na české časopisy a na oznámku, kterou dají všem přátelům a spolům vědět. Naše jednota a sice odbor Sokolek, měl též kdys sestru a sice v Plzni na 18. a May ul., na jméno se již nepamatuji. Bylo asi v měsíci březnu 1911. Skoro žádný ji tam neznal a dozvěděli jsme se o její úmrtí též v poslední chvíli před pohřbem, ale sestry byly ihned pohotové a účastnilo se jich 8 a z nás Sokolů 4, ačkoliv jsme zde u naší jednoty též jen většinou dělníci. Tolik podávám na vysvětlenou br. Dvořákovi, když myslí, že plynám zbytečně sympatií a že si ji mám šetřit pro naši jednotu. Nemíním snad někoho poučovat, tím méně urážet, ale říkám se dle osvědčeného přísloví: "Pravdu sobě mluvíme, dobří spolu bud' me". Nyní několik slov br. R. Stýblovi, který v posledním dopise rovněž na br. O. Ratchovského poukazuje. Br. Stýblo, jako dopisovatel své jednoty, konám jen svou povinnost; o čem se ve schůzi jedná a usnáší, dle toho se říkám. A nyní ohledně vystoupení, vlastně nevystoupení našich sester Sokolek na závodech v Cedar Rapids, Ia. Jak br. Stýblo dobře ví a již bylo několikrát přetřásáno, účastnily se sestry závodů v počtu 12 a ač měly navrhované zvláštní číslo i nelekaly se oběti finanční, neměly příležitost veřejně vystoupiti. Nyní ovšem již jest všechno pryč a též vysvětleno a sice br. Fr. Filipem, podnáčelníkem Župy Střední, v minulém dopise v orgánu, kde si každý může přečíst. Nyní jest ovšem všechno vysvětleno, tak že víme, jak se věci sběhly a že vinen není, jak se u nás za

to mělo. Mysleli jsme, že vina spočívá na br. bývalém eviřiteli J. Kotrbatým neb župním náčelníku R. Stýblovi. Totéž myslely též sestry Sokolky, pročež zvolen 3členný vyšetřující výbor, který onu záležitost měl prozkoumat, což trvalo bezmála půl roku, až posléze dopis br. F. Filipa vše objasnil; nyní víme, že nebyl vinen ani br. J. Kotrbatý, ani br. R. Stýblo, nýbrž spíše nešťastná náhoda, že onen kapelník nechal doma noty. Doufám, že nyní ona záležitost bude jednou pro vždy vyřízena a že bude poučením pro příště. — Potěšitelno jest, jak bratři v San Francisku úspěšně pracují; znám jejich poměry osobně a ačkoliv jich tam jest oproti nám v Chicagu jenom hrstka, je vidět, co zmůže dobrá vůle a obětavost našich bratří na pacifickém pobřeží. Přeji br. v San Francisku mnoho zdaru a na shledanou v roce 1915 o výstavě.

Ottokar Ratchovský.

St. Louis, Mo., 29. prosince.

V posledním dopise zmínil jsem se, že naše jednota bude pořádat veřejné, dne 25. prosince a dnes jest mou milou povinností zaznamenati událost tuto do našeho spolkového archivu, "Sokola Amerického". Naše veřejná vždy vynikala zvláštností, elegancí, malebností a růzností a tak se stalo i tentokrát. Bylo první veřejné vystoupení br. Eliáška jako eviřitele naší jednoty a výsledek jeho osmiměsíční práce nám dokázal, že jsme nechybili, když jsme jej za našeho eviřitele povolali.

Přesně v 8 hodin večer dal br. eviřitel povel k nástupu a za 10 minut stála celá těloevičná škola v 15 zástupech na podium, načež náš starosta br. Kolman k přítomným věcně a nadšeně promluvil. Následoval společný zpěv "Lví silou", odehoda a ihned přikročilo se k vlastnímu pořadu, jak následuje:

1. Cvičení se švihadly, malé žáčky v počtu 22.
2. Cvičení prostná, žáci v počtu 36.
3. Cvičení kruhy, velké žáčky v počtu 27.
4. Cvičení prostná, čekanci v počtu 9.
5. Cvičení prostná, Sokolky v počtu 20.
6. Cvičení prostná, Sokolové v počtu 15.
7. Cvičení kužely, Sokolky.
8. Cvičení batony, eviřitelský sbor v počtu 7.

Celkem bylo v práci 131 eviřenců. Cvičení č. 1—2—3 provázeno se zpěvem; při čísle šestém se zpívalo při odchodu a při čísle osmém při nástupu. Provedení bylo vesměs vzorné. Cvičení malých žaček květinami ozdobenými švihadly vynikalo svojí malebností a krásným souladem. Velké žáčky eviřily kruhy asi 12 palců v průměru, stužkami propletenými, tak že měly podobu malého kola. Velmi pěkně působil rozstup z trojstupu úkroky zevnitř a spojitě čelné kruhy zevnitř, střední řada vzpažila. Žáci tentokrát eviřili s nevšední růzností a stejností, což platí taktéž o čekanech. Cvičení Sokolek vynikalo svojí růzností, jako ku př. liché řady eviřily a sudé měly výdrž, atd. Sokolové provedli jedno z nejobtížnějších prostných, jaké kdy jim bylo přičteno a to s neobyčejnou úsečností. Cvičení eviřitelského sboru s batony bylo u nás novikou a bratři také si odnesli dobře zasloužené pochvaly; sestávalo vesměs z pohybů úpolnických. Jedna věc, která mne nejvíce těší, jest, že eviření prostná nabývají u nás svého pravého významu a co nejlepšího, pochopení. Br. eviřitel nepromine ani té nejmenší odchylky od správné polohy a napomíná a ukazuje eviřenci tak dlouho, až tento správně pochopí. Od prostných není daleko na nářadí. Kdo si zvykne konati prostná jednou správně, přenáší tento zvyk i na nářadí a pak má naději stát se dobrým boreem. Co při posledním veřejném nejvíce překvapilo, byl rázný postup různých čísel. Od prvního nástupu až do posledního nebyla zmařena ani jedna minuta; sotva jedni odešli, druzí již opět přicházeli. V 9:45 hod. byl celý pořad u konce, načež nastalo rozdávání dárků dítkám za jejich celoroční práci; děje se u nás každo-

ročně a sice dle návštěvy cvičení. Kdo chce mít skutečnou radost, necht' se přijde podívat na ty dítky, jak se kolem vyložených dárků hrnou a jim nejmilejší věci vybírají. Jak netrpělivě čekají, až jejich jméno bude vyvoláno, majíce obavu, aby jim některý přednější, vyhládnutý dárek sobě nevyvolil. Br. cvičitel taktéž nebyl od svých žáků zapomenut. Darovali mu prsten, deštník, holičské nářadí a krásnou kytici. Kdo by je za to neměl mít rád. Bratři trubačsko-bubenické čty taktéž využítkovali příhodného času a obdarovali svého kapelníka br. Vác. Sruku.

Nemalá část zásluhy za zdar celého cvičení patří též našemu boдрému kapelníkovi br. Trčkovi s jeho sokolskou kapelou a sestře Ševčíkové, která byla nápomocná při pianě. My jsme si nikdy neměli co stěžovat na hudebníky, že nám zkazili cvičení a zajisté nebudeme, dokud nám br. Trčka bude hrát.

V poslední schůzi provedli jsme volbu činovníků na příští rok. Zvoleni samí staří a osvědčení pracovníci, tak že směle můžeme očekávat št'astnou a veselou plavbu k lepší činnosti. Stává se často, že mladí si nařikají, že staří jim nedají žádnou příležitost ukázat, co umějí, ale u nás by ji měl každý dost, jenom kdyby chtěl. Zde aby se členové takřka prosili, nežli nějaký ten úřad přijmou. Příčina: Moe spolků, moe výborů, moe schůzí!

Na zdar!

Fr. Vůch.

Baltimore, Md., 29. prosince.

Dnes poprvé jest mně zahájit činnost dopisovatelskou do milého listu našeho v zastoupení Sokolské Jednoty Blesk, a tu u příležitosti této přeji z celého srdce svého všem milým spoludopisovatelům, sestrám, bratrům, a veškerému Sokolství mnoho zdaru!

Necht' zkvétá símě zaseté našimi drahými předky, necht' čestné idee Tyršovy naleznou ohlasu v srdcích, která dovedou pochopiti. Kéž podstaty a dobré práce ku zdokonalení těla i mysle nejen jednotlivce, nýbrž veškerého češství i Slovanstva dojdou toužebného cíle!

Dříve ale nežli pokračovati budu v dopise tomto, jest třeba pronést několik upřímných slov díky mému předchůdci br. Matouškov. Milý bratře, zastával jsi úřad svůj svědomitě odborně, oddán s celou láskou naší dobré věci, jednal jsi a jednáš vždy šlechetně k dobrým účelům nabádaje. Máš zajisté své příčiny, že jsi nepřijal služeb tobě nabízených, došlo mne, neboť' jednota naše postrádá bude péra tvého, poněvadž nedá se tak hned rukou jinou nahradit.

Není dokonalestí člověčenstva, každý z nás chová své dobré i zlé stránky ve větší neb menší míře a tak není možno vždy v každém případě všem vyhověti, poněvadž naše náhledy se někdy velice liší. Avšak, není-li možno v něčem prospěti, neubližujme, neboť' život je krátký a tak krásný, proč se snažme se býti lepší jeden druhého! Najdeme krásu ve všem, v bodláci, ba i v trnu.

Co se týče dnešní naší činnosti, není taká, jakou by býti mohla, jakou by býti měla. Nehovíme si na vavřínech dobytých, pokračujme statně dále v před, buď' vše anebo nic! Jest vskutku mnohé k uvážení. Bolí jednoho, vida, kterak ochotnická síla a práce ochabuje; právem zmínil se br. Matoušek v minulém dopise jeho, že jen tak získali jsme činovníky pro tento rok. Není se co diviti. Ti otcové sokolští, kteří po drahnou řadu let namáhavě pracovali, kteří tak mnoho práce dobré vykonali, shledávají dnes, že síly jejich vyčerpány jsou únavou. Na jejich bedrách lpělo mnoho, jejich šediny, jejich šíje se sklání. Za chvíli se s námi rozloučí a jak jim bude, pováží-li, kdo pěstovati má ta rodná jejich role? Ó, vy mladá generace, zasáhnete do pole práce v šiku mužném do boje, číháme, tužme se, pro spokojenost a radost matek a otců našich, aby s upřímným úsměvem, s potěšením v tváři mohli k nám vzhlížeti — dokažme, že snahy jejich nejsou nám lhostejny.

Významná slova, která pronesl v poslední schůzi br. Elsnie, zaslouží tu uvedení: "Bud' me těm mladým nápomocni radou a přispěním, neboť' v tom spočívá naše budoucnost."

Jest mi nyní zaznamenati několik krásných, ušlechtilých zábav, v posledním čase dávaných.

Dne 11. prosince dával dramatický odbor jednoty naší výpravnou frašku se zpěvy v pěti jednáních, pod názvem "Pražské švadlenky". Režii vedl osvědčený ochotník Sok. Vála. Kus tento jest velice nákladný a sehrán byl na ochotnické síly dosti obstojně.

Týden na to pořádaly Sdružené Svobodomyslné Spolky milou zábavu v českém vkusu "Staročeské posvícení" ve prospěch fondu postavení České Svob. Školy v Baltimore. Nebylo lepší zábavy nad tuto a účel, jakým je stánek pro naše milé dítky. Úspěch byl skvělý.

Pak následovalo naše veřejné, dne 25. prosince, které se těší vždy přízni našeho obcenstva. Prostorná místnost naplněna a mnoho i cizích návštěvníků bylo přítomno. Po 2. hod. odp. zahájen nástup cvičících žákyň, žáků, Sokolek a Sokolů. Nově zvolený starosta Sokola, Jar. Cihlák, přivítal shromáždění s citem a vřelostí. Řeč jeho byla hluboce založená a obsáhlá, k samému kořeni založení Sokolstva. Ukázal na velké úkoly, jež svědomitě plní Sokolstvo i úkoly a práce po 40 roků Sok. Jed. Blesk mezi lidem našim. Zakončil s přáním mnoha zdaru sokolskému sletu v Praze a veškerému Slovanstvu vůbec. Krásná řeč neminula se účinkem. 2.) Pak následoval malebný rej složitý, téměř bezvadně provedený, žel, že místo bylo poněkud omezené. 3.) Cvičení se šátečky — žáčky do 12 let. Lehoučké, roztomilé cvičení, hezoučky provedené. Hudba příliš těžkopádná. 4.) Prostná — žáci do 12 let. Provedení dochvilné. 5.) Cvičení s kastanety — dívčí dorost. Velmi ladné provedení, přímo bezvadné. Sestava krásná, bohatá na krásné pohyby a ozdobné kroky. 6.) Cvičení s luky — sokolský dorost. Rázně provedeno, vyvolalo bouři pochvaly, zvláště skupiny ku konci celého cvičení, které vyznamenávaly se vzácným uspořádáním a souladem. 7.) Cvičení pálkou (tenisem) — Sokolky. Sestava eviků odpovídala náčiní, provedení velmi krásné a zajímavé. 8.) Cvičení na nářadí, dvě čty Sokolů, hrazda, bradla, skok vysoký. Velká vycvičenost, vyspělost byla patrna, obzvláště co se týče přeborníků a boreů. Jiná nářadí vynechána za příčinou delšího programu. 9.) Cvičení na hrazdě — sokolský dorost. Provedení dává na jevo, že Sok. Jed. Blesk bude mít v budoucnosti v dorostu dobré boree. 10.) Prostná pro příští slet v Praze — provedli Sokolové. Provedení dobré, poskytující divákovi vytušení, jak krásný obraz vývinu se před zraky lidu, jenž přihlížeti bude prostým desítkám boreů té nejlepší jakkosti o příštím sletu v Praze. Přestávka mezi tímto číslem a číslem posledním, jímž byl národní tanec "Beseda", tančený cvičícími členy Sok. Jed. Blesk v národních krojích, byla hrozná. Na cvičišti vehrnuly se dítky s velikým hlukem, zvětvivše spousty prachu ze své obuvi tam zanešený. Dýchání v té hrozné atmosféře bylo téměř nemožné. Pořádající výbor lhostejně na to pohlížel, nedbaje cizích hostů, kteří si o nás asi učinili divný úsudek. Nemožno zazlívati dítkám, které se rády veselí, ale příště mělo by se dbáti pořádku. Hudební doprovod byl rozhodně nedostatečný, vskutku tak mizerný, jak jen býti mohl. Osvědčený br. cvičitel Fr. Štětko dokázal, co ochotné oddání se věci a neúnavná píle dokáže. Zaslouží veškeré uznání.

Doufám v sesílení početné našich čet taktéž, že cvičební hodiny budou pilně navštěvovány. Jsem mezi mnohými, již by si přáli vzpruhy, aby totiž i u nás vše rázně ku předu šlo. Přeji mnoha zdaru na poli činnosti v roce příštím.

Vinc. J. Ševčík.

Chicago, Ill., 30. prosince.

Konám dnes naposled povinnost svou jako dopisovatel Plzeňského Sokola do "Sokola Amerického". Můj nástupce, br. A. Haller, doufám, jest jen nadaným dopisovatelem a nechá se očekávat, že změna bude sloužit nám všem ku zdraví.

— Dne 29. prosince odbyval Plz. Sokol výroční volby činníků a výsledek jest následující: Starosta, Jos. Dvořák; náměstek, Jan Sejk; tajemník, Fr. Hartman; účetník, V. Cipra; náčelník, Fr. Průša; podnáčelník, Fr. Paul; do sboru ředitelstva: Jan Pecha a Jan Klaus; pořádatel zábavní výbor: Louis Čada, Jan Štván, Jos. Lehký; domácí správce, Florian Hralovič a Jan Sirovátka; dopisovatel do "Sok. Amer.", Ant. Haller a praporečník, Jan Sirovátka.

— Dle usnesení jednoty mám nechat uveřejnit zprávu náměstka za minulý rok, aby každý člen měl příležitost ji přečísti a prozkoumati, a proto v plném znění předkládám:

ZPRÁVA NÁMĚSTKA PLZEŇSKÉHO SOKOLA

za rok 1911.

Bratři Sokolové:

Rok 1911 byl pro jednotu Plz. Sokola v průměrné činnosti velmi slabým a nešťastným. Slabým snad hlavně proto, že byl nešťastným. Starosta náš, Vilém Kroužilka, hned po nastoupení svého úřadu, v době, kdy rozhárané poměry nejvíce potřebovaly rázné vůdčí síly, vážně onemocněl a dosud v lékařském ošetřování se nachází. Tím ovšem jednotu značně utrpěla a ač br. J. Krákora, t. č. náměstek, hleděl místo jeho důstojně zastávat, byl sám nucen v půlletí v zájmu jiných povinností úřadu se vzdát. Za těchto a jiných nepříznivých okolností není divu, že nemohlo se zdárně prosperovati jak v tělocvičném, tak sborově. V druhém půlletí přálo nám štěstí trochu více a snaživou prací všech činných Sokolů t. č., jednotu pomalu dochází svého obvyklého působení a postavení jak morálně, tak finančně.

BUDOVA.—Sbor důvěrníků vynaložil značné sumy peněz tohoto roku na upravení a vybarvení budovy. Budova jest nyní v lepším pořádku, nežli byla za mnoho let a můžeme si směle gratulovati, že vzdor tomu, že staví se mnoho nových budov našeho rázu, naše budova si proti jiným ničím nezadá, vyjma snad vytápěcího systému, jenž dávno přežil své služební schopnosti proti novodobým, méně nákladným systémům. Pořádek a čistota v celé budově jest vzorná, a ač nemám ve zvyku nikomu pochlebovati, musím doznati, že úřad jednatele budovy naší nachází se v rukou svědomitých. Sbor důvěrníků usnesl se tohoto roku doporučit zakázání hry base-ball v síni a sice z důvodů hlavně finančních, jelikož příjem z her byl pranepatrný proti škodě na budově hrou onou způsobené. Motiv ku kroku tomuto nesmí býti vykládán jináč, nežli v zájmu sboru, anžto veliký dluh ještě na budově vázne a vydáním na stálou opravu síně nic na splátku dluhů nepřibývá. Dlužno též podotknouti, že omítka v síni naší a žádné jiné po šestnácti letech nevzdoruje ani sebe menším nárazům, čímž dá se vysvětliti časté poškození zdí.

FINANCE.—Stav jednoty roku tohoto byl velice špatný a sice proto, že různé prodávky z výletů atd., pak vyslání boreů do župních závodů, vyčerpaly pokladnu docela, tak že jsme takřka ještě nyní svému pokladníku dlužni. Bylo naším štěstím, že měli jsme pokladníka, jenž mohl nás v nouzi založiti, aby nebyli jsme nuceni dlužit se od členů neb jinde.

Na prvním místě doporučuji jednotě, aby se vzdala dalšího pořádání výletů z města, na základě minulých zkušeností a finančních zpráv.

Za druhé doporučuji, aby v budoucnosti vystříhali jsme se plýtvání peněz vysláním čet neb jednotlivců na závody neb ukázková cvičení tam, kde celku, četám neb jednotlivcům žádný přímý užitek nekyne. Mám na zřeteli čtyry neb jednotlivce, na podobná vystoupení nepřipravené.

Za třetí doporučuji jednotě platné usnesení, by zásadně neodkupovaly se lístky atd. nám zasláné, at' na účel jakýkoliv a sice z toho důvodu, že širší veřejnost málo myšlenku sokolskou přímo finančně podporuje a sokolské jednoty, když budou následovati našeho příkladu, nebudou si nic dlužny. Pěstováním tělocviku a podporování českého školství pravidelně konáme svoji povinnost — a kdo činí víc? Dále podporovati finančně do doby, kdy sami nebudeme dluhu na budově váznoucího zbaveni, sdružení pouze sokolská a to pouze v případech nanejvýše nutných.

Za čtvrté doporučuji změnění sazby příspěvků a sice na sazbu rovnou, pro členy činné i přispívající. Nečiním tak pouze z ohledů finančních, jelikož, žel, máme pouze malé procento členstva cvičícího a rozdíl asi čtyřiceti dolarů nás nespasí, nýbrž se stanoviska rovnoprávnosti. Cvičící členové mají větší výhody a výsady, než mají kdekoli jinde ve Spoj. Státech v jednotách sokolských, turnerských neb atletických a členové přispívající, jenž mnohdy ku sboru pouze z lásky k věci naší patří a na ni přispívají svojí hřívnou a přízní, aniž by mnohdy výhody sborem skýtané použití mohli, neměli by nuceni býti platiti příspěvky vyšší nežli členové činní, čili cvičící. Jsem přesvědčen, že z nynějších činných členů Plz. Sokola není ani jeden, jenž by cvičil pouze proto, že příspěvky jeho jsou o 25c. čtvrtletně nižší, nežli člena přispívajícího, at' již podnět k zavedení nynějšího způsobu byl jakýkoliv.

Dále doporučuji jednotě ne snad úzkostlivou, avšak rozumnou šetrnost ve věcech finančních a členstvo upozorňuji, že zbytečné porušování sborového majetku do roka se též shledá, a každý člen měl by pohlížeti na majetek jednoty jako na majetek svůj vlastní a jej též jako svůj vlastní chrániti.

Finanční odstavec končím snažnou žádostí k členům, aby zabrali si díle v našem výpomocném spolku, který jest jedním z nejsilnějších v Chicagu, čímž prospějí hlavně sobě samým a za druhé jednotě.

TĚLOCVIČNA.—V tělocviku nezádame si dosud se žádnou jinou jednotou v Chicagu a není-li u nás vše, jak by mělo býti, nikde to není lepší. Za léty předešlými jsme však hodně pozadu. Příčiny toho hledal jsem dávno, a hledají je jiní. Nejvíce se mně právě nyní zamlouvá theorie pokolení, čili jinými slovy řečeno, postup dle stáří. Nejdříve přestali hromadně cvičiti ti, již vyrostli s jedním cvičitelem, podruhé ti, již cvičili s druhým, a nyní ti, již cvičili s posledním cvičitelem a nyní cvičiteli nezbyvá, nežli vypěstovat si pokolení nové, své. Nevím proč, avšak zdá se tomu býti tak! Nabýváme sice sil stále nových, ale pomalu. Síly tyto nenaevičí se ovšem za okamžik a právě proto snad bylo letos prvně v historii Plz. Sokola, že jednotu naše nebyla zastoupena v župních závodech četou v prvním oddělení, nýbrž pouze jedním jednotlivcem. Vzorně zastoupeni byli jsme četou v druhém oddělení, která získala uznání první, a zastoupeni četou v oddělení třetím, která vyslána byla na závody nedostatečně nacvičena, by slušně mohla vystoupiti. Toto pravím na základě soudcovských výkazů, jelikož náčelníkem byla četa tato k vystoupení doporučena. Případům takovým odpomůže se však pro příště, jelikož nyní dle usnesení jednoty stává schopný technický výbor, jehož povinností bude též dbáti k tomu, aby čtyři aspoň průměrně nacvičeny byly, nežli obětují se značné sumy na jejich vyslání.

Opravy neb různé pomůcky v tělocvičně doporučovati nebudu, jelikož pevně věřím, že s dobrou vůlí cvičitele, náčelníka, cvičitelského sboru a technického výboru a poctivou, snaživou prací nebude jednotě třeba mojí rady, aby opět zaskvěla se ve své bývalé slávě a činnosti na poli tělocvičném.

Nutno však podotknouti, že starší Sokolové měli by navštěvovati tělocvičnu a sice hlavně proto, aby mladším příkladem lásku k cvičení a věci sokolské vštěpovali. Připouštím, že není v tělocvičně naší tak útulno, jak bývalo a že ne-

místná nevraživost mnoho z nich z tělocvičny vyhnala, avšak právě proto měli by se starší z té staré pravé sokolské školy evičení účastňovati a to, co tam nemístného, svým vlivem vypuditi.

VEŘEJNÉ VYSTUPOVÁNÍ.—Jednota účastnila se minulého roku všech národních slavností a vystoupení, avšak velmi slabě vzhledem na členství. Bratří, věru, nemíníte-li se slušněji účastňovati veřejných vystoupení, nežli roku minulého, bylo by lépe, aby učinili jste si platné usnesení, nevystupovati vůbec. Jedině na slavnosti Havlíčkově byli jsme čestně zastoupeni a to ještě ne tak, jak bychom měli oproti jiným jednotám. Na všech jiných slavnostech byl pouze starosta, náčelník aneb evičitel, ale nikdy snad více nežli čtyři neb pět členů společně, vyjma při výletu v Riverview, kde snad byl ještě pravidelný výbor mimo členů, již šli dobrovolně. Vystupování takové jest Plz. Sokola nedůstojné, a nemusíte se pranic diviti, když přestanou naposled i vaši činovníci jednotu zastupovati, mají-li všude býti vysmívání jako "jenerálové bez vojska".

Jedno však musí připomenouti a to jest, že všude, kde členstvo naše se účastnilo, jak Sokolové, tak Sokolky, zjednali si svým vzorným chováním a vystupováním úctu, což budí naši útechou. Sokolky a Sokolové naši dávání byli za vzor členům jiných jednot. Nuže, nemůžeme-li se pochlubit tím počtem, jež máme pouze na papíře, potěšme se aspoň tím, že to, co máme, ač málo, přece za něco stojí.

PŘEDNÁŠKY, ZÁBAVY A PRÁCE OSVĚTOVÁ.—Za minulý rok pořádala jednota naše několik přednášek, avšak pochopení členstva i širšího obecnstva v směru tomto jest nepatrné. Nieméně míním, že v práci této mělo by býti houževnatě pokračováno a případně měly by přednášky více přitažlivosti, kdyby spojeny byly po většině s programem zábalavním. Hlavně přimlouvám se za pořádání společných schůzí a večírků s damským odborem Plz. Sokola, kteréž minulý rok byly jak Sokolkami, tak Sokoli oceněny. Program večírků takých měl by vyplněn býti ponejvíce silami z členstva, staršími k příkladu, mladšími k práci a poučení.

Zábavy pořádané minulého roku byly dosti úspěšné, navzdor opouštějící nás přízni širšího obecnstva a netečnosti členstva vůči našim zábalavám. Doporučuji zábalavnímu výboru pořádání zábalav s různým novotami a atrakcemi řádu slušného, neb pořádání zábalav s atrakcemi hodně starými, historickými, což vzbudilo by snad zájem těch, již zábavy naše nenavštěvují.

VNITŘNÍ ZÁLEŽITOSTI POVŠECHNÉ.—Hlavním úspěchem každého sdružení jest naprostá harmonie a snášenlivost. V jednotě, kde tvoří se strany evičících a neevičících, atletů a gymnastů, atd., nemůže býti svérázný úspěch. V jednotě sokolské nesmí býti dovolena klasifikace členstva za žádnou cenu a jest to pouze poslední dobou, co zlořád tento jest u nás i jinde pozorován. Dále nesmí se trpěti osobní nevraživost jak činovníků, tak členů a sice proto, že každý z nich zastupuje ve své kapacitě celek a nemá práva své osobní záměry a nespokojenosti na újmu jednoty fedrovati. Pouze společnou, nezávislou práci dodělal se úspěchu Plz. Sok. v letech minulých a tak pokračováno musí býti nadále! Žalostivost poctivá mezi členstvem jest místná, jen tenkrát, když člen člena hledí v práci pro zájem a dobro jednoty překonati.

Dále nutno upozorniti členstvo, že jeho povinností jest účastňovati se sokolských schůzí, zábalav a evičení, a mítí zájem o působení jednoty stále na mysli, neb se tím dodává ocenění a chuti k další práci stále pracujícím, vlastně již přepřacovaným činovníkům.

Dále povinností členstva jest příkladem předcházeti jiným a dívky své do naší tělocvičny posílají a i sami dle možnosti evičiti. Členstvo, jenž nemá zájem o působení jednoty, třeba samo nie po celý rok učiniti nemohlo, nemá pro jednotu žádné morální ceny.

Dále dovolím si poukázati na liknavost Sokolstva vůči navrhování nových členů. Jednotě přibývá stále čestných členů a z tělocvičny ubývá starších. Řady tyto musíme stále doplňovati novými, mladšími silami, pakli chceme zdárně pokračovati. Může-li se mezi českou národností naverbovati dosti členstva pro různé spolky a kluby bezúčelné, nevím proč nebylo by s dobrou vůlí možno zvýšiti během příštího roku členstvo naše nejméně o dvě stě členů, když povážíme a vysvětlíme účel organizace sokolské. Každý Čech měl by býti ve svém vlastním zájmu prve Sokolem, nežli se stane členem spolků neb klubů jiných, vyjma snad sdružení podpůrných. Podpůrné spolky měly by v zájmu svém vlastním podporovati poslání své plnicí jednotu sokolskou. Jest pouze na každém členu, aby během příštího roku získal aspoň tři nové členy dobrého charakteru a výsledek bude dalekosáhlý. K tomu netřeba vypisovati žádných cen a premií, neb jest to povinností každého z nás. Obzvláště členové starší měli by hleděti k tomu, aby synové a dcery jich stali se členy této záslužné rodiny sokolské.

TÁBOŘENÍ.—Táboření Plz. Sokola setkalo se roku tohoto s úspěchem všestranným. Doporučovati pokračování táboření letního času není mi třeba, poněvač pochybuji, že členstvo samo, jakož i Sokolky po zažitých zkušenostech by táboření zanechali. Vůči však rostoucí popularitě tábora našeho, dovolil bych si upozorniti, že bude případně nutno obmeziti přijímání hostů do tábora na členstvo jednoty a sboru Sokolek. Tábor není pořádán výhradně pro výdělek, a mohlo by se státi, že moc velká popularita byla by pohodlí členstva na újmu. Při této příležitosti musím podotknouti, že hlavní zásluha o úspěch našeho tábora patří br. J. Babkovi, neb pevně věřím, že našlo by se z nás velmi málo, jenž obětovali by věci této všechnen svůj čas svědomitě a nezištně.

Zprávu tuto končím v naději, že pochopena bude pouze v zájmu dobra jednoty a nijak jinak, a že nedostatky minulého roku budou nám pohnutkou ku zdárnější, mohutnější práci. Přeje jednotě Plz. Sokola, aby příští rok 1912 byl štěstnější a plodnější na dráze k cíli nám vytknuté, znamenám se se srdečným sokolským Na zdar!

Jos. Dvořák, t. č. nám. Plz. Sokola.

Všem čtenářům "Sokola Amerického" v nastávajícím roce 1912 mnoho zdaru!

Jos. Dvořák.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New Yorku, dne 29. prosince 1911.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi. Br. F. Vančura a M. Grabenstein byli omluveni; ostatní členové byli přítomni.

Pozvání na slavnost sloučení Slovenských Sokolů se Sokolkami přijato a usneseno vyslat br. K. E. Hrbka jako zástupce N. J. S.

Oficiální pozvání Č. O. S. k 6. sletu přijato. Zároveň oznamují, že bude zajištěno místo pro výstavku N. J. S.

Dopis Župy Východní přijat a obsah vzat k vědomosti. Dopis T. J. S. St. Louis byl přijat a jednatel má dát úplné vysvětlení.

Zaslaná sběrací listina z Čech má být vrácena.

Usneseno vyzvati v "Sokole Americkém" jednoty na Východě, aby zaslaly všechny památky a materiál, jež mají být upotřebeny při výstavce sokolské v Praze o 6. sletu, přímo na jednatele Výk. Výb. br. J. Černého; jednoty západní zašlou na pořadatele listu.

Dopis Župy Severo Východní přijat a jednatel má odpovédět.

T. J. S. Minneapolis byla dnešním dnem v počtu 22 členů do svazu N. J. S. přijata.

Následující jednoty zasílají jména nových činovníků:

Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; Howees; Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb.; Edwardsville, Ill. a Oak Park, Ill.

T. J. S. Tyrš, Newburgh, Cleveland, oznamuje, že jim nelze se udržeti z příčin finančních a musí vystoupit ze svazu N. J. S. Zároveň zasílají notu na \$50 a další dluhující poplatek že zašlou.

Následující jednoty žádají záslužné listiny: Plz. Sokol—Stan. Halík, R. Esenter, F. J. Novák, Fr. Zděnek, V. Budilovský a Fr. Skuch.

New York: V. Boehmel, J. Koutský, V. Sedláček a J. Štěníčka.

Chicago: L. Wedeles, V. Lukeš a L. Kolář.

Crete: J. Pařízek.

Má být vyhověno.

Jednatel zaslal tiskopisy T. J. S. San Francisco, Granger, Ravenna a náčelnické zprávy Župě Střední.

Jednatel oznamuje, že došla zásoba diplomů a obalů na knihu "Tělocvik"; usneseno, aby si jednatel opatřil 200 diplomů a obalů dle potřeby. Dále oznamuje, že došla též zásoba záslužných listin a usneseno, aby se jich objednalo 500 kusů v menším formátu.

Usneseno pořádati veřejné evičení, kde vystoupí borei vyslaní N. J. S. ku sletu do Prahy. Má být uspořádáno, dne 8. června 1912. K účelu tomu zvolen výbor na vypracování programu a sice: br. K. E. Hrbek, F. Lier a J. Černý.

Následující účty byly přijaty a k vyplacení odkázány: Spravedlnost, Chicago, \$3.00; express do So. Omaha na zaslaných 500 kusů platebních knížek, \$1.00; na účet Župy Vých. za dva lístky na dráhu pro br. M. Klein a V. Heisler do Chicaga, Brodský & Sovák, \$72.00; Nár. Tiskárně za prosinec 1911, \$267.30; Franklin Engraving Co. za stočky \$8.73.

Následující jednoty zaslaly zprávy a poplatky:

T. J. S. Cleveland.....	\$50.50
T. J. S. Budivoj.....	24.80
T. J. S. San Francisco.....	26.80
T. J. S. Philadelphia.....	12.70
T. J. S. St. Louis.....	57.80
T. J. S. Praha, Okl.....	14.80
T. J. S. Ravenna.....	8.40
T. J. S. Crete.....	35.30
T. J. S. Iowa.....	19.40
T. J. S. Owatonna.....	12.30
T. J. S. Baltimore.....	66.90
T. J. S. Malin, Oregon.....	8.30
Úrok přepsaný na banku.....	35.30
T. J. S. Minneapolis, vstupné.....	5.00
Za ohlášku v Sokole Amer.....	30.00
T. J. S. Chicago do fondu na sjed.....	97.50
Tyrš, Newburgh, na dluh.....	10.00

M. Grabenstein.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA PROSINEC 1911.

Prosinec:

1. Sok. Cleveland, O., za IV. 1910.....	\$ 50.50
6. Za 4 knihy Tělocvik, Sl. T. J. Sok. N. Y.....	8.00
T. P. J. Budivoj, Detroit, Mich., za III. 1911..	24.80
T. J. S. San Francisco, Cal., na III. 1911.....	26.80
T. J. S. Philadelphia, Pa., za III. 1911.....	12.70
Za ohlášku v Sok. Amer.	8.00
Za ohlášku v Sok. Amer.	6.00
7. T. J. S. St. Louis, Mo., za III. 1911.....	57.80
Předpl. na S. A., F. Švásta, Flat., Tex.....	.75
11. Za ohlášku v Sok. Amer.	10.00
16. Za předpl. S. A., dluh od P. Churaně, Chic.....	2.00
T. J. S. Praha, Okla., za II. 1911.....	14.80
Za ohlášku v Sok. Amer.	6.00
T. J. S. Ravenna, Neb., za III. 1911.....	8.40
22. Za knihu Tělocvik, F. Štrunc, Chic.....	2.75

T. J. S. Crete, Neb., za III. a IV. 1911.....	35.30
T. J. S. Iowa City, Ia., za II. a III. 1911.....	19.40
23. T. J. S. Chicago, Chic., do fondu pro sjezd za 3 roky	97.50
T. J. S. Tyrš, Newburgh, O., na dluh.....	10.00
T. J. S. Owatonna, Minn., za IV. 1911 a na I. 1912	12.30
25. T. J. S. Baltimore, Md., za IV. 1911.....	66.90
T. J. S. Malin, Oreg.	8.30
T. J. S. Nusle, Čechy, předpl. na S. A.....	1.00
26. T. J. S. Minneapolis, Minn., za vstupné	5.00
29. Úroky z Union Dime Savings Banku	35.30
30. Č. A. S. St. Paul, Minn., za I., II. a III. 1911	38.75
Za ohlášku v Sok. Amer.	6.00
T. J. S. Žebrák, Čechy, předpl. na S. A.....	1.00
P. Janíček, Lockport, Ill., předpl. na S. A.....	.75

\$ 576.80

Hotovost z minulého měsíce 4,169.21

Úhrnem \$4,746.01

Pros.:

Vydání.

22. Za vyplnění dipl. pro T. J. S. Malin, Oreg.....	1.00
23. Pořad. S. A. za pros. 1911, Dr. J. R. Jičínský....	35.00
Pořad. S. A. za pros. 1911, Jos. Čermák.....	25.00
Půjčka Župě Vých. pro boree, cest. ku hlav. zkoušce v Chicagu	64.00
30. Čas. Spravedlnost, Chic., za oznámení od br. Čermáka	3.00
Za stočky ze 27. list., The Franklin Co., Clev.	8.73
Za 6150 výt. S. A., s pošt. a výpr. pro prosinec, Národní Tiskárna v Chicagu	267.30
Brodský a Sovák za dva želez. lístky pro Klein. Haislera, jako půjčka Župě Vých.	72.00
Za express plateb. knížek do So. Omaha, Neb...	1.00
Úhrnem	\$ 477.03
Příjem	\$4,746.01
Vydání	477.03

Hotovost \$4,268.98

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.....\$1,877.49

Fond pro příští běh evičitelský 54.85

Fond základní N. J. S. 300.00

Záloha na náradí u Žup a jednot..... 299.74

Půjčky u župních výborů 363.50

Na Union Dime Savings Banku \$1,000.00

Na Emigrant Industrial Savings Banku..... 2,000.00

Hotovost v pokladně N. J. S. 1,268.98

\$4,268.98

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

Následující jednoty nezaslaly zprávy za r. 1911:

Westfield, Mass., za II. a III. čtvrtletí, T. J. S. Ord, Neb., T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb., Timken, Kans., Galveston, Tex., a za III. čtvrtletí Bayonne, N. J., Sok. Čech, Clev., Bridgeport, O., T. J. S. Čechie, Chic., Howells, Neb., Karel Jonáš, Wilson, Kans., Hallettsville, Tex.

Rok 1911 jest již pryč a tu bych prosil bratry starosty jednot, by dohlédli na tajemníky neb vůbec na toho, kdo zasílá má čtvrtletní zprávy, by veškeré zprávy za rok 1911 zasílány byly; rád bych chtěl podati zprávu za r. 1911 v čas, neb když mně zprávy zaslány nebudou, tak má práce bude jen stěžována a celoroční zprávu nebudu moci v čas vypracovat. Dále upozorňuji br. starosty a tajemníky jednot, že nebudou písemně zasílána žádná hlasování o kterémkoliv návrhu, žádosti neb změny stanov, vše bude uveřejněno v "Sokole Amer.", pročež upozorňuji br. tajemníky, aby dobře přehlíželi každý měsíc "S. A.", pakli cos podobného předléhá, necht' tajemník v nejbližší schůzi předloží k odhlasování. Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

Upozorňujeme veškeré jednoty naše, jich odbory a Sokolky, že dle usnesení V. V. N. J. S. účastníme se o všeslovanském sletu Sokolstva v Praze i sokolské výstavky. Táž bude pečlivě uspořádána a na statistice se již pracuje. Jest nutno, aby každá jednota tu byla zastoupena, každý odbor a sbory Sokolek. Památky, fotografie ze sletů, závodů, významných dnů, hodin evičebních, náčrtý a jiné věci, jež vystaviti hodláte, aby i rozvoj a postup práce naši se zobrazil co nejlépe, získejtež třeba i od jednotlivců, nečlenů a ovšem hlavně členstva a sbírejte od nynějška pilně. Obrazy Sokoloven zevnitř i uvnitř, fotografie starých činovníků, borců a evičitelů, starých síní a jich okolí, staré zápisy a doklady o založení a jiné knihy z našich počátků, staré listiny, akeie a pořady veřejných, plakáty i jiné spolkové památky o vzájemných stycích s jinými jednotami, z práce národní a osvětlné, mince památné, trofeje atd., záznamy statistické, evičitelů staré zprávy a knihy o návštěvě evičení, výstřížky z časopisů o věci sokolské, a p. pošlete co nejdříve jak lze. Z Východu, počínaje Chicagem přímo do New Yorku na níže podepsaného jednatele V. V. a ze Západu, tedy za Chicagem na pořadatele listu našeho: Dr. J. Rudiše-Jičínského, Cedar Rapids, Ia. Seznam věcí do New Yorku poslaných zašlete rovněž pořadateli, jenž zároveň zdělí další podrobnosti na dotazy došlé i očekává výsledky měření a vážení v jednotách i zodpovídání listku poštovního za účelem statistiky, jakž rozeslal na tajemníky. Výstavka musí být co nejlepší a scházeti tu nelze. Jednoty, jež nemají zvláštních památek, necht' zašlou fotografie svého členstva evičického, dorostu, žactva a Sokolek i místnosti, kde se evičí. K výzdobě výstavky pošlete mimo to pohledničky i alba města vašeho a obrázky z českých čtvrtí a okolí. Tož do práce, bratři i sestry milé! Veškeré záznamy statistické a jiné končí dnem 31. prosince 1911 a dle toho se řiďtež při vyplňování listku dotazního. Jest důležité! Nezapomeňtež a vrat'ěž ihned i obešlete výstavku. Na zdar! Za Výkonný Výbor N. J. S.

Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St. New York, N. Y.

Z T. J. SOKOL V ST. LOUIS, MO.

Všem bratřím Sokolům i Sokolkám, již chovají starší fotografie, různé skupiny, jakož i jiné památky, vzpomínky, týkající se Sokola v St. Louis, Mo., jsou snažně žádáni o jich zapůjčení aneb zdělení, kde lze získati. Též jsou žádáni i ti, již v době přítomné nejsou členy a mají různé památky sokolské z dob dřívějších, aby upozornili stávající výbor: br. Vác. K. Triska, 2039 Russell Ave., Ant. Pešouta, 1101 Geyer Ave. a Vác. J. Procházku, 2506 So. 10th St. Jest v zájmu sokolské výstavky o příštím všesokolském sletu v Praze, tak aby naše jednota, jedna z nejstarších, byla dobře zastoupena.

Taktéž sloužíž k vědomí všem členům naší jednoty, že pořadová evičení určena jsou na čtvrtý pátek každého měsíce. Přítomnost členů je nutná z jistých příčin, které zdělí br. náčelník Vác. Zavádil.

Za Těl. Jednotu Sokol Vác. K. Triska, jed.,
2039 Russel Ave.

VŠEM JEDNOTÁM VE STŘEDNÍ ŽUPĚ.

Jelikož jsem již vším možným způsobem pracoval, bych obdržel aspoň za jedno čtvrtletí náčelnické zprávy a bylo to marným, žádám ještě jednou jménem Župy Střední nyní starosty sborů, aby byli mně v té věci nápomoeni a hleděli onu liknavost ze svých sborů vypuditi. Neobdržím-li za poslední čtvrtletí zprávy do konce t. m., budu nucen jména oněch sborů uveřejniti

Se sokolským "Na zdar!"

Rudolf Stýblo, náčelník Střední Župy.

LISTÁRNA REDAKCE.

F. M. B., Omaha Neb.: Neuveřejňujeme nikdy ničeho, co bylo již někde jinde a hlavně v listech protichůdných.

Bratři a sestry: Dostali jsme tolik projevů srdečných, bratrských i přání sester milých k novému roku, že nelze na všechny při nejlepší vůli odpověditi. Proto na místech těchto: Zdar všem vám a ve všem vašem konání!

J. P.: Pro návál látky nebylo lze otisknouti.

K. S.: V starém zákoně jest takových ušlechtilých věcí více a jestli chceš, aby ditky tvé čtly, jak jest, pochybujeme, že by bez vysvětlení prospělo. O těch druhých pak platí: "Dům můj dům modlitby slouiti bude, ale vy učinili jste jej peleší lotrovskou!" Tolik řekni těm "Orlíkům" a jejich vůdům v kutnách. Že Tyrš byl někdy v kostele, nedokazuje, že byl nábožným a díla jeho svědčí přece o pravém opaku. Miloval antiku, Darwina cituje v nejkrasší své práci a pravdu etil nade vše.

Václav B., Chicago: Ano, náš těloevik na nářadí i prostná jest evičení síly a obratnosti a pravou školou pořadavosti, neboť v prvé řadě jest evičením čivů a v druhé teprve svalů.

Šnepp: Dopis Tvůj o Záhřebě a sletu tam nedostali jsme vůbec, kdežto list poslední byl jednoduše otevřen. Patrně někomu na tom záleží, co naši píšou z Ruska. Na sjezdu v Petrohradě as budeme.

D. T. N. P.: Dopis jsme nedostali, až nyní list doporučený. Že ztratí se dopisy odtud, není ani tak divné, protože stalo se již mnohokráte, že ta vaše slavná censura i do soukromých listů se ráda podívá, zejména jestli ohlavení časopisecké na obálce.

Fr. K., N. Y.: Šlo do koše.

Na milodar po zemřelém br. Šváchovi.

Hotovost	\$20.00
T. J. S. Edwardsville, Ill.	2.35
Celkem	\$22.35

NOVÍ A VYLOUČENÍ.

— Do T. J. S. Fugner v Long Island City, N. Y. přijat byl Vác. Emanovský. Zemřel Ed. Wokál. Přestupní listinu obdržel Ant. Polák.

— Z T. J. S. v Newark, N. J., vyloučen pro neplacení Jos. Kubík.

— Do T. J. S. v San Franciscu přijat byl Jaromír Zeman.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Jan Jaroš, Vojtěch Lavička.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb., přijati byli: Karel Jílek, Emil S. Zelený, Fr. Belbl, Jos. Pokster, Karel Kruliš, Ondřej Kozina, Anton Musil, Ctibor V. Fajman, Jos. Rohla. Vyloučení pro neplacení: Karel Benák, Jos. Císař, Ant. Kubát, Frant. Macháček.

— Do T. J. S. Los Angeles, Cal., přijat byl Václav Sešák.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu přijat byl Josef Valášek.

— Do T. J. S. Ladimír Klácel, Mt. Pleasant, Pa., přijat byl Ignác Škudrna. Čestně odstoupil Frant. Hudec.

— Do T. J. S. ve Waller, Tex., přijati byli: Josef Kulháněk a František Svach.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijati byli: Frank Kmen a Anton Novák. Odstoupil Josef Janák, Valt. Halas.

— Do Sokolské Jed. Blesk v Baltimore přijat byl Jos. Vála. Odstoupil s přestupní listinou do St. Paul Fr. Posavád.

— Do T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids, Ia., přijati byli: Ad. Frane, Frant. Dvořák, Václav Králík, Dr. A. Moravec. Přestupní listinu si vyzvedl Karel Maršál.

— Do T. a P. J. Budivoj v Detroit, Mich., přijat byl Karel Pintner. Vyloučen pro neplacení Harry Svatoň.

— Do Sokola Cleveland přijati byli: Bedřich Lemr, Edw. Kovanda, Lada Šebek (jakou má adresu?), Václav Janda,

Odstoupili Eda Baier, Alois Ineman, Karel Tábořský, Fr. Hoker. Vyloučen byl Jan Řezáč.

— Do T. J. S. Podlipný v Dtroit, Mich., přijat byl Frant. Lorene.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb., přijati byli: Jaroslav Blažek a Jan Patáček.

— Od Těl. Jed. Sokol Omaha, Neb., odstoupil Geo. R. Nováček. Přestoupil k jednotě v Dodge Fr. Kocourek.

— Do T. J. S. v St. Louis, Mo., přijati byli: Jos. Mejstřík, Leo. Löffelman, Václav Šmakal, Jaroslav Tlapák. Pro neplacení vyloučení byli: Karel Kozel, Edw. Srnka.

— Do T. J. S. Čech v Clevelandu přijat byl Josef Tůma. Odstoupili: Chas. Habart, Jan Smola.

— Do T. J. S. v New Yorku přijati byli za čtvrt roku: Frant. Čermák, Mir. Golubinský, Jan Handlír, Vác. Kozák, Alois Martinec, Vác. Praský, Jan Stropnický. Odstoupili: Jindř. Hrdlička, Mart. Pulec I., Mart. Pulec II. Zemřel Rud. Kňákal. Vyloučení pro neplacení: Boh. Cihlár, Ignác Gregor, Václ. Chobot, Jos. Křížan.

— Do Sokola Chicago přijati byli: Anton Polák, Jindř. Polák, Jan Fail, Vít Kostohryz, Albert J. Kříha, Gabriel Beneš, Jindřich Beneš, Fred. Steyskal, Frant. Trefil, Ant. Švejda (s přest. listinou od Plzenského Sokola). Vyloučení byli: Otto Berka, Vác. Braun, Rud. Dvořák, Kar. Heřmánek, Fr. Král, Jan Pavlík, Jos. Tíbrava, Fr. Tvrdý, Vojt. Turek. Vystoupil Alois Uzel.

— Z T. J. S. Praha v Chicagu vystoupil Vác. Hemzáček. Přestupní listinu si vyzvedl Frank Lavička.

— Od Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn., odstoupili: Josef Junek a Karel Záleský.

— Od T. J. S. Owatonna, Minn., odstoupil A. L. Rypka.

— Z T. J. S. Los Angeles, Cal., vyloučení byli: Jaroslav Netolický, Josef Stofčík, Václav Váňa, Alois Váňa. Odstoupil Frant. Sýkora.

— Z T. J. S. Oak Park, Ill., vystoupil Jaroslav Kučera.

— Z T. J. S. Zizka ve Waller, Tex., vystoupili: Lud. A. Žerníček, Josef P. Ročen a Karel T. Čáka. Navrženi byli: F. A. Holík a Jaro. Blinka.

— Do T. J. S. v Little Ferry, N. J., přijati byli: Stan. Kavčík a Ant. Pošík. Vyloučení byli: Albert Turek, Emil Sedláček, Jan Novák.

— Do T. J. S. Bayonne, N. J., přijat byl Gustav Matoušek. Přest. listinu obdržel Jan Jirásek.

VOLBY.

— T. J. S. Blesk, Baltimore: Starosta Jar. Cihlár, náměstek Fr. Hrbek, tajemník a dopisovatel do S. A. Vine. Ševčík, účetní Jos. Kolomazník, pokladník Ant. Hrbek, knihovník Albert Tábořský, domácí správce Jos. Beránek, náčelník Karel Neiman, vrchní evičitel Frant. Štětka.

— Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.: Starosta R. Dlouhý, náměstek Jar. Hlaváček, tajemník V. J. Kasík, účetní Fr. Chytil, pokladník Fr. Svatoň, praporečník John Tobiáš, dopisovatel Fr. Štefel, náčelník Jar. Hlaváček; výbor majetku: Fr. Wan Walde, Jar. Hlaváček, Adolf Melichar, Jos. Štěpánek, John Tobiáš.

— Sokol Cleveland: Starosta Karel Bernreiter, náměstek Frank Kavan, tajemník Fr. Skala, účetní Jos. Dura, pokladník Jan Roček.

— T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.: Starosta Bohuslav Patrný, náměstek Hynek Zimel, tajemník F. Frýzek, účetní V. Becker, pokladník Ant. Šule, domácí správce Jak. Fryš, dopisovatel F. Bojas, náčelník a první evičitel Jos. Vozka, 2. evič. Armand Maršík, 3. evič. Jos. Vimer ml.

— Čes.-Slov. Sokol v Bayonne, N. J.: Starosta Jan Batka, náměstek Jan Řezanka, tajemník Fr. T. Schipp, účetní Jaroslav Mašín, pokladník Robert Blábolil, náčelník Jarosl. Mašín, podnáčelník Emil Gottko; evičitelský sbor: Jan Ře-

zanka, Emil Gottko, Frank T. Schipp, Steve Taratko a Fr. Novotný; účetní výbor: Ondřej Pozáček, Bohumil Drapela a Gustav Matoušek; zábavní výbor: Jan Batka, Bohumil Drapela, Frank Blábolil, Ondřej Virostko a Frank Novotný. — Hospodářský správce Ondřej Virostko.

— T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb.: Starosta Fr. Radil ml., náměstek Jan Červený, tajemník Vác. Opočenský, účetní Jos. Sigmund.

— T. J. S. Owatonna, Minn.: Starosta Karel Kaplan, náměstek Karel Sršen, tajemník Ladimír Rypka, účetní A. J. Soukup, pokladník Fr. Truhlář, náčelník A. L. Stránský, podnáčelník Adolf Soukup.

— T. J. S. Hawthorne, Ill.: Starosta Fr. Soukup, náměstek Ondřej Kubricht, tajemník a účetní Ant. Kopie, pokladník Lud. Selement, náčelník J. Hodoval.

— T. J. S. Oak Park, Ill.: Starosta Václav Koller, náměstek Jan Kytlica, tajemník Frant. Šindelář, účetní Tomáš Továrek, pokladník Stan. Gross, náčelník Josef Votava.

— T. J. S. Edwardsville, Ill.: Starosta Jos. Albl, náměstek Václ. Hladík, náčelník Frant. Šimaně, taj. Jos. Eisman ml., účetní Jos. Podhora, pokladník Vác. Podhora, dom. správce a knihovník Jos. Vella; početní výbor: Fr. Šmole, Vác. Vávra.

— T. J. S. Shiner, Tex.: Starosta Karel Šváb, náměstek Tom. Malina, tajemník Alois Černý, účetní Josef Hrubý, pokladník Karel Mikeš, náčelník A. Košťák, 1. evičitel Jan Sypták.

— T. J. S. Newark, N. J.: Starosta Ed. Zuna, náměstek Jos. Peřina, tajemník Ant. Žamburek, účetní Fr. Poduška ml., pokl. Wm. Peřina, náčelník V. Ptáčník, hosp. správce Václ. Prach, knihovník Jos. Duda, vnitř. stráž A. Chalupa, evičitel dětí Václ. Ptáčník.

— T. J. S. Praha, Chicago: Starosta Fr. Havlík, náměstek Václav Lisý, tajemník Jakub Janeš, účetní Lor. Mika, pokladník Václav Houser, jednatel Jan Vondrášek, 1. náčelník Karel Bálek, 2. náčelník Václav Houser, 1. praporečník Karel Zápotocký, 2. praporečník Bed. Hopp, dopisovatel Otakar Ratchovský.

Pozvání ku předplacení.

Zahajujeme tímto 34. ročník listu našeho a zveme ku předplacení příznivce věci sokolské, čtenářstvo opravdové, kteří na dobrou četbu si potrpí a žádají si úsudek spravedlivý a poctivý v jakémkoli zástoji práce národní, volné a pokrokové, spolkové i života společenského se týkající a hlavně ovšem u věci sokolské. List náš byl po celou tu řadu let hlasatelem vznešené myšlenky sokolské v Americe, vytrval i v dobách nejtrudnějších a dnes i širším vrstvám přístupný. snaží se šířit poučení v každém oboru vědění lidového, svobodomyšlného a vlastního rozumování vůbec, zůstává od dávn nezmeněné posile a utužení lidu svého a výchovu jeho mládeže. Sokolské jednoty a jednotliví bratři a sestry naše měli by hojným předplacením listu našeho do staré vlasti pro tamní jednoty, aneb své přátele a známé, pro knihovny veřejné a čítárny, ústavy různé a školy, jednoty v zahraničí a jinde, aneb různé spolky a organizace zdejší podporovati nás v dalším vydávání a zvelebování listu, jemuž hned tak není rovno. Pravdy se říci neleká, posudku spravedlivého poskytne přímo a mnohou cennou radu i občas varování upřímné napíše a tu pomoci vás všech, jestli se dovolává, může tak činiti s jistým oprávněním. Odkazujeme vás jen na bohatý obsah minulých 8 ročníků zvláště, jakož na vše, co se k ozdobě listu od čísla k číslu koná s nezištnou obětavostí a láskou k věci naší veliké N. J. S. Předplatné na list náš obnáší poštou ročně pouze 75 ctů, do Čech jeden dollar. Dopište si na jednatele Výkonného Výboru N. J. S., br. Jan Černý, 431 E. 71st St., New York.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůňek; výbor finanční: St. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesař, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětko, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Vinc. Ševčík, 2300 E. Madison St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 71 E. 31st St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J., 2. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Ant. Žamburek, 357 Walnut St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Ferd. Dobisch, 725 New Market St.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Marie Mičková, 400 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 1/3. odpol.; taj. Ant. Smietansky, c. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Josef Frčka, 5638 Broadway S. E.; náměstek Karel Turek, 2843 E. 111th St., S. E.; jednatel Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E.; pokladník Jan Pavelka; náčelník Ant. Panka, 2675 E. 96th St., S. E.; 1. podnáč. Ant. Čermák, 2. podnáč. J. Vozka (z Detroit); další členové výboru: Vác. Horice, Rud. Sýkora, Vác. Levý, Vác. Přeck, A. Kolářský a Jan Pohanka. — Schůze konány jsou každou 4. sobotu v 8 hod. večer v síni Sokola Čech. Všechny dopisy buďtež zasílány na jednatele.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Skala, 9597 Easton Ave.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark av.; jednatel J. Pokorný, 4507 Clark Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci. Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasič, 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Vác. Becker, 147 Williams.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabec St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princílek, box 77.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Bank, pokl. Jos. Woitišek; náčelník Rudolf Stýbko, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill., 1. podnáčel. Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., 2. podnáč. Fr. Jirásek, tamtéž. Další výbor: R. Novák, Jos. Halq, Ferda Engelthaler, H. O. Hašek a Fr. Dostal. — Schůze 3. pátek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st., taj. K. Doubek, 2537 Augusta St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Jos. Čapek, 1339 S. 42. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj.: Jak. Janeš, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Alois Kára, 610 Banker St.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. A. Lisý, 4911 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Tajemník Vác. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill., schůze 1 a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měs. Taj. Fr. Šindelář, 1506 So. Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Taj. Ant. Kopic, 5026 W. 29 St., Cicero, Ill.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764—15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; jednatel V. K. Triska, 2039 Russell Ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 1502 K. St. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni C. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 344.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. J. M. Kadlec, 225 N. Lucas St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. H. Dvořák, 746 Logan St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. O. F. Meiner, 2644 — 30. Ave. So.

župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: starosta J. J. Mik; jednatel Oldrich J. Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jos. Vonásek; náčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb. Další výbory: Karel Špalek, Fr. Křeček, Fr. Říha, Vojt. Košťál, Fr. Benák, Emilie Jelenova, Til. Kmentova, Mamie Kmentova, Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Olga Dlaskova, Marie Jindrova. — Schůze každé 2. pondělí v měsíci večer v Sokolovně T. J. S. Omaha.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. F. Johanes.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. F. R. Okřina.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. úterý ve své síni; taj. Jos. Smrž.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Karel Špalek, 1230 S. 12th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Chas. Hulla, P. O. B. 35.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. neděli ve 2 hod. odp.; taj. Vác. Opočenský, 367 So. 21. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Z.Č.B.J.; taj. Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st &

U Sts.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Eliška Špička, 1903 So. 10th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Ord, Neb. Tajemník Ant. Bartuněk.

T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb. Taj. Václav Elznice.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma Kovář.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb., taj. Fr. Skořdopole.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

župa Jižní. Sídlo v Ennis, Texas.

Ústřední výbor: starosta Fr. Toupal, náměstek Fr. Trojáček, jednatel Karel Moučka, R. 3; poklad. L. O. Hošek, náčelník Ant. Brožek, 1. podnáč. Fr. Vrla, 2. podnáč. Jar. Houdek. Další členové výboru: Fr. F. Toupal, Joe Toupal, Alois Šediví, Joe Skroch. Schůze každou prvou nedělí v měsíci. Veškeré dopisy buďtež zasílány na jednatele.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. nedělí; taj. Jos. Jiríček, R. F. D. 2., Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. nedělí; taj. V. E. Doleček.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Dominik Tuma, 433 W. Frisco St.

T. J. S. Praha, Okla.; taj. Joe Chmelář, R. 3, box 3, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek, R. 4 — box 24.

T. J. S. Taylor, Tex., tajemník J. H. Strnad, 321 Mons.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Tajemník Jos. Zázvorka.

T. J. S. Galveston, Tex., taj. J. J. Oveský, c. o. Hotel Texas.

T. J. S. Shiner, Tex., taj. Al. Černý, R. R. 2.

T. J. S. Granger, Tex. Tajemník B. Hatka, box 323.

T. J. S. Oenaville, Tex., taj. J. R. Bartek, R. 3, box 52.

T. J. S. Žižka, Waller, Tex.; taj. K. A. Kulháněk.

T. J. S. Hallettsville, Tex., taj. F. G. Fabian.

župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Starosta J. J. Justice, 1989 Geary St.; jednatel Fr. Rýzner, 3823 Army St.; pokl. B. Kantner, 4206 — 24th St.; náčelník L. Jirsák, 460 Herman St.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. C. Kokeš, 1659 Bush St.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. Ant. Liška, Scio, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Marie Křeček, 383 Arkansas St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. Vác. Machek, 2239 Peralta St.

T. J. S. Portland, Oregon; jednatel Čeněk Krémář, 95 N. 17. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.); Tajem. Frant. Šik, 341½ S. Central Ave.

T. J. S. Malin, Oregon. Taj. Fr. Zumfel, Malin, Clamath Co., Oregon.

SVOJAN

Svobodomyslný měsíčník, vydávaný Svobodnou Obcí v Chicagu, redigovaný Dr. Frant. Iškou. Jediný spis toho druhu v jazyku českém. Předplatné na jeden rok 80c. Všechny desítky až dosud vyšlých ročníků odebraných na jednou l: e obdržeti ve snížené ceně za \$5.00. Jednotlivé starší ročníky prodávají se po 60c jeden. Dopište si o jedno číslo na ukázkou na adresu: Alois Vaňouček, tisk. jednatel Svob. Obce, 4213 W. 21st Pl., Chicago, Ill.

Súčastníte se velké výpravy na - VI. Vsesokolský Slet v Praze - v červnu 1912 pořádaný?

Výprava tato jistě předčí všechny dřívější a súčasní se jí velké množství Sokolů a Čechů amerických vůbec, neboť levné ceny přeplavni tento krásný výlet každému umožní. — Krajané z Chicaga a celého našeho Českého Západu s nadšením zajímají se o výpravu a místa na lodi si zajišťují. Chicago bude střediskem, kde sjedou se všichni návštěvníci a odtud společně vyjede se za průvodu našeho zvláštním vlakem do New Yorku. Pro Sokoly stanoveny jsou zvláštní ceny.

Přihlaste se rychle o podrobné informace u známé bankovní, notářské a přeplavni firmy

F. J. Skala & Co. 966-970 W. 18th St.
CHICAGO, ILL.

Vzorné cvičební úbory a veškeré potřeby

dobává i ve velkém

odborný velkozávod sokolský

MILOSLAV ZACH

Praha, Žitná ul., čís. 40

Úbory družstva Č. O. S. při návštěvě v Americe byly
zhotoveny v mém závodě.

KRAJANÉ!

Nakupujte svých potřeb v stálém a spolehlivém obchodě. Pak nekoupíte mosaz za zlato a padělané diamanty za pravé.

Stříbrné dámské hodinky..... \$2.75 a výše
Stříbrné hodinky pro pány a hochy..... 3.75 a výše
Zlaté hodinky pro dámy..... 7.50 a výše
Zlaté hodinky pro pány..... 18.00 a výše
Diamantové prsteny..... 3.75 a výše
Zlatý řetízek, 20 coulů, se zlatým srdcem a malým diamantem..... 10.00 a výše

Jiných klenotů, hodinek a hodin, stříbrných lžic, vidlic, nožů, atd., ceny jsem snížil. Ve správkách, v měření očí a připravování brýlí jsem specialistou. neb mám v ohledu tom 22-letou zkušenost; proto navštivte krajana

Sok. Frant. Šmejkal
1349 I. Ave., mezi 72. a 73. ul., N. Y. City